Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/2

8.1.2025

DIREKTIVA (EU) 2025/2 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 53(1), člena 62 in člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je ustvarila bonitetna pravila za zavarovalniški in pozavarovalniški sektor, ki bolj temeljijo na tveganju in so bolj usklajena. Za nekatere določbe navedene direktive veljajo klavzule o pregledu. Uporaba navedene direktive je znatno prispevala h krepitvi finančnega sistema v Uniji ter povečala odpornost zavarovalnic in pozavarovalnic na različna tveganja. Čeprav je direktiva zelo obširna, pa ne obravnava vseh ugotovljenih slabosti, ki vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice.

(2) Pandemija COVID-19 je povzročila ogromno socialno-ekonomsko škodo, gospodarstvo Unije pa potrebuje trajnostno, vključujoče in pravično okrevanje. Poleg tega se še vedno razkrivajo gospodarske in socialne posledice vojne agresije Rusije proti Ukrajini. Zaradi tega je delo v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije še nujnejše, zlasti zagotavljanje, da gospodarstvo deluje v korist ljudi, in doseganje ciljev evropskega zelenega dogovora. Zavarovalniški in pozavarovalniški sektor lahko evropskim podjetjem zagotovi zasebne vire financiranja in poveča odpornost gospodarstva z zagotavljanjem zaščite pred najrazličnejšimi tveganji. S to dvojno vlogo ima sektor velik potencial, da prispeva k uresničevanju prednostnih nalog Unije.

(3) Kot je poudarjeno v sporočilu Komisije z dne 24. septembra 2020 „Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja“, bo spodbujanje institucionalnih vlagateljev, zlasti zavarovateljev, k večjim dolgoročnim naložbam ključnega pomena pri podpiranju ponovne kapitalizacije v podjetniškem sektorju. Da bi se olajšal prispevek zavarovateljev k financiranju okrevanja gospodarstva Unije, bi bilo treba bonitetni okvir prilagoditi tako, da bi bolje upošteval dolgoročno naravo zavarovalnih poslov. Zlasti bi bilo treba pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu s standardno formulo omogočiti uporabo ugodnejšega standardnega parametra za kapitalske naložbe, ki se posedujejo z dolgoročno perspektivo, pod pogojem, da zavarovalnice in pozavarovalnice izpolnjujejo trdna merila, ki ohranjajo zaščito imetnikov polic in finančno stabilnost. Cilj takih meril bi moral biti zagotoviti, da se zavarovalnice in pozavarovalnice tudi v stresnih tržnih razmerah lahko izognejo prisilni prodaji lastniških vrednostnih papirjev, ki naj bi bili v lasti dolgoročno. Glede na to, da imajo zavarovalnice in pozavarovalnice širok nabor orodij za upravljanje tveganj, s katerimi lahko preprečijo takšno prisilno prodajo, bi bilo treba ta nabor upoštevati pri merilih, v skladu s katerimi se od zavarovalnic in pozavarovalnic ne bi smelo zahtevati, da pravno ali pogodbeno omejijo dolgoročna naložbena sredstva, da bi lahko uporabile ugodnejši standardni parameter za kapitalske naložbe. Poleg tega bi se moralo vodstvo zavarovalnice ali pozavarovalnice s pisnimi pravili zavezati, da bo imelo lastniške vrednostne

([1]) UL C 275, 18.7.2022, str. 45.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. novembra 2024.
([3]) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

papirje, v katere podjetje vloži, v lasti minimalno obdobje, in dokazati, da je podjetje sposobno te lastniške vrednostne papirje obdržati v celotnem zadevnem obdobju lastništva.

(4) Prilagoditve, s katerimi bi se bolje upoštevala dolgoročna narava zavarovalnih poslov, bi lahko z zmanjšanjem zahtevanega solventnostnega kapitala, privedle do tega, da bi bilo na voljo več prostega kapitala. V takem primeru bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice razmisliti o tem, da sproščenega kapitala ne bi namenile za izplačila delničarjem ali bonuse vodstvu, temveč bi ga morale skušati nameniti za produktivne naložbe v realno gospodarstvo, da bi tako podprle gospodarsko okrevanje in širše cilje politike Unije.

(5) Zavarovatelji in pozavarovatelji lahko vlagajo kjer koli na svetu in niso omejeni na Unijo. Naložbe v tretjih državah lahko prispevajo tudi k splošnim politikam razvojne pomoči Unije ali držav članic. Zavarovalnice in pozavarovalnice bi zato morale zagotoviti, da njihova naložbena politika odraža cilje posodobljenega seznama EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene, in cilje Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) v zvezi s tretjimi državami z visokim tveganjem.

(6) Komisija se je v svojem sporočilu z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru zavezala, da bo v bonitetni okvir Unije bolje vključila obvladovanje podnebnih in okoljskih tveganj. Evropski zeleni dogovor je nova strategija Unije za rast, katere cilj je preoblikovati Unijo v sodobno, z viri gospodarno in konkurenčno gospodarstvo brez neto emisij toplogrednih plinov do leta 2050. Prispeval bo k cilju vzpostavitve gospodarstva za ljudi, okrepil bo socialno tržno gospodarstvo Unije in pomagal zagotoviti, da bo pripravljeno na prihodnost ter da bo zagotavljalo stabilnost, delovna mesta, rast in naložbe. Komisija je v svojem predlogu z dne 4. marca 2020 o evropskih podnebnih pravilih predlagala, da bi cilj podnebne nevtralnosti in podnebne odpornosti do leta 2050 v Uniji postal zavezujoč. Ta predlog sta sprejela Evropski parlament in Svet, veljati pa je začel 29. julija 2021 ([5]). Cilj Komisije, da na svetovni ravni zagotovi vodilno vlogo Unije na poti do leta 2050, je bil ponovljen v poročilu o strateškem predvidevanju za leto 2021, v katerem je oblikovanje odpornih gospodarskih in finančnih sistemov, ki bodo kos izzivom prihodnosti, opredeljeno kot strateško področje ukrepanja.

(7) Okvir EU za trajnostno financiranje bo imel ključno vlogo pri doseganju ciljev evropskega zelenega dogovora, okoljske predpise pa bi bilo treba dopolniti z okvirom za trajnostno financiranje, ki usmerja financiranje v naložbe, ki zmanjšujejo izpostavljenost podnebnim in okoljskim tveganjem. Komisija se je v svojem sporočilu z dne 6. julija 2021 z naslovom „Strategija za financiranje prehoda na trajnostno gospodarstvo“ zavezala, da bo predlagala spremembe Direktive 2009/138/ES za dosledno vključevanje tveganj glede trajnostnosti v upravljanje tveganj zavarovateljev z zahtevo, da zavarovatelji analizirajo podnebne scenarije.

(8) Nedavno je bilo predlaganih in sprejetih več zakonodajnih aktov za izboljšanje odpornosti in ki prispevajo k trajnostnosti, zlasti v zvezi s poročanjem o trajnostnosti, vključno z Uredbo (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), Direktivo (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) ter direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937, ki vsi vplivajo na zavarovalniški in pozavarovalniški sektor.

(9) Glavni cilj te direktive o spremembi je nadaljnje povezovanje notranjega zavarovalniškega trga Unije. S povezovanjem notranjega zavarovalniškega trga se povečujeta konkurenca in razpoložljivost zavarovalnih produktov v vseh državah članicah, kar koristi podjetjem in potrošnikom. Propadi zavarovalnic na notranjem zavarovalniškem trgu Unije, do katerih je prišlo, odkar se je začela uporabljati Direktiva 2009/138/ES, kažejo, da je po vsej Uniji potreben bolj skladen in konvergenten nadzor. Nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, katerih poslovanje temelji na svobodi opravljanja storitev in pravici do ustanavljanja, bi bilo treba še dodatno izboljšati, pri tem pa ne spodkopavati cilja nadaljnjega povezovanja notranjega zavarovalniškega trga, ter tako zagotoviti stalno varstvo potrošnikov in ohraniti pošteno konkurenco na celotnem notranjem trgu.

([4]) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

([5]) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

([6]) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

([7]) Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L 322, 16.12.2022, str. 15).

(10) Direktiva 2009/138/ES iz svojega področja uporabe izključuje nekatera podjetja zaradi njihove velikosti. Po prvih letih uporabe Direktive 2009/138/ES in za zagotovitev, da se ta direktiva ne uporablja neupravičeno za podjetja manjše velikosti, je primerno, da se te izključitve pregledajo z zvišanjem navedenih pragov, tako da navedena direktiva ne bi veljala za mala podjetja, ki izpolnjujejo določene pogoje. Kot že velja za zavarovalnice, ki so izključene iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES, bi morala imeti podjetja, ki imajo korist od takega zvišanja pragov, možnost, da obdržijo dovoljenje ali zaprosijo zanj na podlagi navedene direktive, da bi lahko uporabljala enotno licenco, določeno v navedeni direktivi, države članice pa bi morale imeti možnost, da za zavarovalnice, ki so izključene iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES, uveljavijo določbe, ki so podobne ali enake tistim iz navedene direktive.

(11) Direktiva 2009/138/ES se ne uporablja za dejavnost zavarovanja pomoči, če so izpolnjeni pogoji iz člena 6(1) navedene direktive. Prvi pogoj določa, da je pomoč povezana z nesrečami ali okvarami, ki vključujejo cestno vozilo, do katerih pride na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje. Ta določba bi lahko implicirala zahtevo, v skladu s katero bi morali ponudniki pomoči v zvezi s cestnimi vozili v primeru nesreče ali okvare, ki se zgodi tik čez mejo, pridobiti dovoljenje kot zavarovatelji, in bi lahko neupravičeno ovirala pomoč. Zato je primerno, da se ta pogoj pregleda. Posledično bi bilo treba pogoj iz člena 6(1), točka (a), Direktive 2009/138/ES razširiti na nesreče ali okvare, ki vključujejo cestno vozilo in ki se lahko občasno zgodijo v sosednji državi države članice podjetja, ki zagotavlja kritje.

(12) Informacije o morebitnih prejšnjih vlogah za izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti v državi članici in rezultati ocenjevanja takih vlog bi lahko zagotovili bistvene informacije za oceno vlog v drugih državah članicah. Zato bi moral vlagatelj zadevni nadzorni organ obvestiti o predhodnih zavrnitvah ali umikih vlog za dovoljenja v drugi državi članici.

(13) Pred izdajo dovoljenja zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki je hčerinsko podjetje podjetja, ki se nahaja v drugi državi članici, ali ki bo pod nadzorom iste pravne ali fizične osebe kot druga zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki se nahaja v drugi državi članici, bi se moral nadzorni organ države članice, ki izda dovoljenje, posvetovati z nadzornimi organi vseh zadevnih držav članic. Zaradi povečanih dejavnosti zavarovalnih skupin v različnih državah članicah je treba okrepiti usklajeno uporabo prava Unije in izmenjavo informacij med nadzornimi organi, zlasti pred izdajo dovoljenj. Kadar se je treba posvetovati z več nadzornimi organi, bi bilo zato treba vsakemu od njih omogočiti, da od nadzornega organa države članice, v kateri poteka postopek izdaje dovoljenja za prihodnjo zavarovalnico ali pozavarovalnico v skupini, zahteva skupno oceno vloge za izdajo dovoljenja. Odločitev o izdaji dovoljenja ostaja v pristojnosti nadzornega organa matične države članice, v kateri zadevno podjetje zaprosi za dovoljenje. Vendar bi bilo treba pri sprejetju te odločitve upoštevati rezultate skupne ocene.

(14) Direktivo 2009/138/ES bi bilo treba uporabljati v skladu z načelom sorazmernosti. Za lažjo sorazmerno uporabo Direktive za podjetja, ki so manjša in manj kompleksna od povprečnega podjetja, in za zagotovitev, da zanje ne veljajo nesorazmerno obremenjujoče zahteve, je treba določiti merila, ki temeljijo na tveganju in omogočajo njihovo identifikacijo.

(15) Podjetja, ki izpolnjujejo merila na podlagi tveganja, bi moralo biti možno razvrstiti kot mala in nekompleksna podjetja v skladu s preprostim postopkom obveščanja. Kadar nadzorni organ v določenem obdobju po takem obvestilu, ne nasprotuje razvrstitvi iz ustrezno utemeljenih razlogov, povezanih z oceno zadevnih meril, bi se moralo to podjetje šteti za malo in nekompleksno podjetje. Ko je podjetje razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje, bi moralo biti načeloma samodejno upravičeno do opredeljenih ukrepov za sorazmernost v zvezi s poročanjem, razkritjem, upravljanjem, revizijo pisnih politik, izračunom zavarovalno-tehničnih rezervacij, lastno oceno tveganj in solventnosti in načrti za upravljanje likvidnostnega tveganja.

(16) Z odstopanjem od samodejne upravičenosti do ukrepov za sorazmernost bi morali biti nadzorni organi, kadar imajo resne pomisleke v zvezi s profilom tveganj posameznega malega in nekompleksnega podjetja, pooblaščeni, da od zadevnega podjetja zahtevajo, da se vzdrži uporabe enega ali več ukrepov za sorazmernost. Tako pooblastilo lahko uporabijo, če ugotovijo, da zahtevani solventnostni kapital ni več ustrezen, če obstaja tveganje neskladnosti, če se profil tveganj podjetja bistveno spremeni ali če sistem upravljanja podjetja ni učinkovit.

(17) Primerno je, da so ukrepi za sorazmernost na voljo tudi podjetjem, ki niso razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja, vendar so zanje nekatere zahteve iz Direktive 2009/138/ES preveč drage in zapletene glede na tveganja, povezana s poslovanjem, ki ga opravljajo. Tem podjetjem bi bilo treba dovoliti, da uporabijo ukrepe za sorazmernost na podlagi analize za vsak primer posebej in po predhodni odobritvi njihovih nadzornih organov.

(18) Pravilno izvajanje načela sorazmernosti je ključnega pomena za preprečevanje prevelikega bremena zavarovalnic in pozavarovalnic. Zato bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice svojim nadzornim organom poročati le, kadar se spremeni obseg ukrepov za sorazmernost, ki jih uporabljajo.

(19) Lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ki krijejo le tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripadajo, predstavljajo poseben profil tveganj, ki bi ga bilo treba upoštevati pri opredelitvi nekaterih zahtev, zlasti glede lastne ocene tveganja in solventnosti, razkritij in s tem povezanih pooblastil za Komisijo, da podrobneje opredeli pravila o takih zahtevah. Poleg tega bi morale biti lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice tudi upravičene do ukrepov za sorazmernost, kadar so razvrščene kot mala in nekompleksna podjetja.

(20) Pomembno je, da zavarovalnice in pozavarovalnice ohranijo zdrav finančni položaj. V ta namen Direktiva 2009/138/ES določa finančni nadzor glede solventnosti podjetja, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, njegovih sredstev in primernih lastnih sredstev. Vendar je sistem upravljanja podjetja tudi pomemben dejavnik pri zagotavljanju, da podjetje ohrani svojo finančno trdnost. V ta namen bi bilo treba od nadzornih organov zahtevati, da v okviru svojega finančnega nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic izvajajo redne preglede sistema upravljanja.

(21) Nadzorni organi bi morali imeti pravico, da od vsake nadzorovane zavarovalnice in pozavarovalnice ter njihovih skupin vsaj vsaka tri leta prejmejo redno opisno poročilo z informacijami o poslovanju in uspešnosti, sistemu upravljanja, profilu tveganj, upravljanju kapitala in drugih ustreznih informacijah za namene solventnosti. Za poenostavitev te zahteve glede poročanja za zavarovalniške in pozavarovalniške skupine bi bilo treba pod določenimi pogoji omogočiti, da se informacije iz rednega poročila nadzorniku v zvezi s skupino in njenimi hčerinskimi podjetji predložijo v zbirni obliki za celotno skupino.

(22) Zagotoviti bi bilo treba, da imajo mala in nekompleksna podjetja prednost, kadar nadzorniki odobrijo izvzetja in omejitve poročanja. Za navedeno vrsto subjekta bi moral postopek obveščanja, ki se uporablja za razvrstitev podjetja kot malo in nekompleksno podjetje, zagotoviti zadostno gotovost glede uporabe izvzetij in omejitev poročanja.

(23) Roki za poročanje in razkritja bi morali biti jasno določeni v Direktivi 2009/138/ES. Vendar pa bi bilo treba upoštevati, da bi se lahko zgodilo, da zavarovalnice in pozavarovalnice zaradi izjemnih okoliščin, kot so izredne zdravstvene razmere, naravne nesreče in drugi izredni dogodki, takih poročil in razkritij ne bi mogle predložiti v določenih rokih. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v takih okoliščinah po posvetovanju z Evropskim nadzornim organom (Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), podaljša roke.

(24) Direktiva 2009/138/ES določa, da morajo nadzorni organi oceniti, ali je nova oseba, imenovana za upravljanje zavarovalnice ali pozavarovalnice ali za opravljanje ključne funkcije, sposobna in primerna. Vendar bi morali biti tisti, ki upravljajo podjetje ali opravljajo ključno funkcijo, stalno sposobni in primerni. Nadzorni organi bi morali biti pooblaščeni, da v primeru neizpolnjevanja zahtev glede sposobnosti in primernosti sprejmejo ukrepe, kot je po potrebi odstranitev zadevne osebe z zadevnega položaja.

(25) Ker bi lahko zavarovalniške dejavnosti sprožile ali povečale tveganja za finančno stabilnost, bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice makrobonitetne vidike in analize vključiti v svoje sklepanje zavarovalnih poslov, naložbene dejavnosti in dejavnosti upravljanja tveganj. To bi lahko vključevalo upoštevanje potencialnega vedenja drugih

([8]) Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

udeležencev na trgu, makroekonomskih tveganj, kot so upadi kreditnih ciklov ali zmanjšana likvidnost trga, ali prekomernih koncentracij na tržni ravni v nekaterih vrstah sredstev, nasprotnih strankah ali sektorjih.

(26) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi morale v lastni oceni tveganja in solventnosti upoštevati vse ustrezne makrobonitetne informacije, ki jih zagotovijo nadzorni organi, če slednji to zahtevajo. Za zagotovitev dosledne uporabe takih dodatnih makrobonitetnih zahtev bi moral EIOPA pripraviti osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih bi bila določena merila, ki jih morajo nadzorni organi upoštevati pri opredelitvah podjetij, za katere se ukrep uporablja. Nadzorni organi bi morali analizirati rezultate lastne ocene tveganj in solventnosti zavarovalnic in pozavarovalnic, od katerih se zahteva upoštevanje makrobonitetnih vidikov, znotraj svojih jurisdikcij, jih združiti ter zavarovalnicam in pozavarovalnicam zagotoviti informacije o elementih, ki bi jih bilo treba upoštevati pri prihodnjih lastnih ocenah tveganja in solventnosti, zlasti kar zadeva makrobonitetna tveganja. Kadar države članice organu ali telesu podelijo makrobonitetni mandat, bi morale zagotoviti, da se rezultati in ugotovitve makrobonitetnih ocen nadzornih organov delijo z navedenim makrobonitetnim organom.

(27) V skladu s temeljnimi zavarovalnimi načeli, ki jih je leta 2011 sprejelo Mednarodno združenje zavarovalnih nadzornikov, bi morali biti nacionalni nadzorni organi sposobni opredeliti, spremljati in analizirati razvoj trga in finančni razvoj, ki bi lahko vplivala na zavarovalnice in pozavarovalnice, ali zavarovalniške in pozavarovalniške trge, te informacije pa bi morali uporabiti pri nadzoru posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic. Pri izvajanju teh nalog bi morali nadzorni organi po potrebi uporabljati informacije in spoznanja, ki so jih pridobili drugi nadzorni organi.

(28) Telesa ali organi z makrobonitetnim mandatom so pristojni za makrobonitetno politiko za svoj nacionalni zavarovalniški in pozavarovalniški trg. Makrobonitetno politiko lahko izvaja nadzorni organ ali drug organ ali telo, ki je zadolženo za ta namen.

(29) Dobro usklajevanje med nadzornimi organi ter ustreznimi telesi in organi z makrobonitetnim mandatom je pomembno za ugotavljanje, spremljanje in analiziranje morebitnih tveganj za stabilnost finančnega sistema, ki bi lahko vplivala na zavarovalnice in pozavarovalnice, ter za sprejetje ukrepov za učinkovito in ustrezno obravnavo teh tveganj. Cilj sodelovanja med organi bi moral biti tudi preprečevanje kakršne koli oblike podvajanja ali nedoslednega ukrepanja.

(30) Izmenjava informacij med nadzornimi organi in davčnimi organi ne bi smela biti preprečena. Take izmenjave bi morale biti v skladu z nacionalnim pravom, kadar informacije izvirajo iz druge države članice, pa bi jih moralo biti mogoče izmenjati le z izrecnim soglasjem ustreznega organa, od katerega izvirajo.

(31) Direktiva 2009/138/ES od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da so sestavni del njihove poslovne strategije redne lastne ocene tveganj in solventnosti. Nekatera tveganja, kot so tveganja podnebnih sprememb, je težko količinsko opredeliti ali se uresničijo v daljšem obdobju od obdobja, ki se uporablja za kalibracijo zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta tveganja je mogoče bolje upoštevati pri lastni oceni tveganja in solventnosti. Če so zavarovalnice in pozavarovalnice pomembno izpostavljene tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, bi morale v ustreznih časovnih presledkih in v okviru lastne ocene tveganja in solventnosti izvesti analize vpliva dolgoročnih scenarijev tveganja podnebnih sprememb na svoje poslovanje. Take analize bi morale biti sorazmerne z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, ki so del poslovanja podjetij. Medtem ko bi bilo treba od vseh zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati oceno pomembnosti izpostavljenosti tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, pa se analiza dolgoročnih podnebnih scenarijev ne bi smela zahtevati za mala in nekompleksna podjetja.

(32) Podjetja bi morala razviti posebne načrte za obravnavanje finančnih tveganj, ki izhajajo iz dejavnikov trajnostnosti, in spremljati njihovo izvajanje. Kadar mora skupina tak načrt pripraviti na ravni skupine, bi bilo treba zagotoviti, da se zahteva za pripravo načrtov na posamični ravni opusti za hčerinske zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, če so v načrtu na ravni skupine upoštevani vsi pomembni vidiki teh hčerinskih podjetij.

(33) V skladu z Direktivo 2009/138/ES je treba bistvene informacije vsaj enkrat letno razkriti v poročilu o solventnosti in finančnem položaju. To poročilo je namenjeno imetnikom polic in upravičencem na eni strani ter analitikom in drugim tržnim strokovnjakom na drugi strani. Da bi upoštevali potrebe in pričakovanja teh dveh različnih skupin, bi bilo treba vsebino poročila razdeliti na dva dela. Prvi del, ki je namenjen predvsem imetnikom polic in

upravičencem, bi moral vsebovati ključne informacije o poslovanju, uspešnosti, upravljanju kapitala in profilu tveganj. Drugi del, namenjen tržnim strokovnjakom, bi moral vsebovati podrobne informacije o poslovanju in sistemu upravljanja, posebne informacije o zavarovalno-tehničnih rezervacijah in drugih obveznostih, solventnostnem stanju ter druge podatke, pomembne za specializirane analitike.

(34) Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko prilagodijo ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene v skladu z gibanji razmika njihovih sredstev po nadzorni odobritvi (t. i. uskladitvena prilagoditev) ali v skladu s povprečnim gibanjem razmika sredstev, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v dani valuti ali državi (t. i. prilagoditev za nestanovitnost). Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, namenjen imetnikom polic in upravičencem, bi moral vsebovati samo informacije, za katere se pričakuje, da bodo pomembne za odločanje povprečnega imetnika police ali upravičenca. Medtem ko bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice javno razkriti učinek neuporabe uskladitvene prilagoditve, prilagoditve za nestanovitnost in prehodnih ukrepov glede netveganih obrestnih mer in zavarovalno-tehničnih rezervacij na njihov finančni položaj, se takšno razkritje ne bi smelo šteti za pomembno za odločanje povprečnega imetnika police ali upravičenca. Tako razkritje bi bilo zato treba vključiti v del poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki je namenjen tržnim strokovnjakom, in ne v del, ki je namenjen imetnikom polic in upravičencem.

(35) Zahteve po razkritju ne bi smele pretirano obremeniti zavarovalnic in pozavarovalnic. V ta namen bi bilo treba v Direktivo 2009/138/ES vključiti nekatere poenostavitve in ukrepe za sorazmernost, zlasti če ne ogrožajo berljivosti podatkov, ki jih zagotovijo zavarovalnice in pozavarovalnice. Poleg tega bi bilo treba Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) spremeniti tako, da bi lahko mala in nekompleksna podjetja omejila svoje poročanje o trajnostnosti glede na poenostavljene standarde za MSP za takšno poročanje, določene v navedeni direktivi.

(36) Da se zagotovi najvišja stopnja točnosti informacij, razkritih javnosti, bi bilo treba opraviti revizijo nekaterih elementov poročila o solventnosti in finančnem položaju. Taka zahteva po reviziji bi morala zajemati vsaj bilanco stanja, ocenjeno v skladu z merili za vrednotenje iz Direktive 2009/138/ES.

(37) Ker se ne pričakuje, da bi bila mala in nekompleksna podjetja pomembna za finančno stabilnost Unije, je primerno, da se za ta podjetja vključi izvzetje iz zahteve po reviziji poročila o solventnosti in finančnem položaju. Podobno je zaradi posebnega profila tveganj ter specifičnosti lastnih zavarovalnic in lastnih pozavarovalnic primerno, da se od njih revizija ne zahteva. Vendar bi moralo biti državam članicam, ki že uporabljajo revizijske zahteve za vsa podjetja ali za elemente poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki niso bilanca stanja, omogočeno, da še naprej uporabljajo take zahteve.

(38) Priznati je treba, da je zahteva po reviziji sicer koristna, vendar bi pomenila dodatno breme za vsako podjetje. Zato bi bilo treba letne roke za poročanje in razkritje za zavarovalnice in pozavarovalnice ter za zavarovalniške in pozavarovalniške skupine podaljšati, da se jim zagotovi dovolj časa za pripravo revidiranih poročil.

(39) Smernice EIOPA o poročanju za namene finančne stabilnosti že določajo merila za opredelitev zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so pomembne za stabilnost finančnih sistemov v Uniji.

(40) Zagotoviti bi bilo treba, da so metode za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij pogodb z opcijami in jamstvi sorazmerne z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj, s katerimi se sooča zavarovatelj. V zvezi s tem bi bilo treba zagotoviti nekatere poenostavitve.

(41) Stroške kapitala bi bilo treba zmanjšati v primerjavi z ravnijo, določeno ob sprejetju Direktive 2009/138/ES in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedene direktive, hkrati pa ohraniti zadostno raven skrbnosti in zaščite imetnikov polic. Poleg tega bi bilo treba pri izračunu marže za tveganje upoštevati časovni vidik tveganj in zmanjšati

([9]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

znesek marže za tveganje, zlasti pri dolgoročnih obveznostih, s tem pa zmanjšati tudi občutljivost marže za tveganje na spremembe obrestnih mer. Zato bi bilo treba uvesti eksponentni in časovno omejen element.

(42) V skladu z Direktivo 2009/138/ES je treba za izračun marže za tveganje določiti znesek primernih lastnih sredstev, potrebnih za podporo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti, mera stroškov kapitala pa mora biti enaka dodatni meri nad ustrezno netvegano obrestno mero, ki bi jo prevzela zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki ima navedeni znesek primernih lastnih sredstev. V skladu z Direktivo 2009/138/ES je treba mero stroškov kapitala nadalje redno pregledovati. V ta namen bi morali s pregledi zagotoviti, da bi mera stroškov kapitala še naprej temeljila na tveganju in ne bi presegla 5 %.

(43) Določitev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere bi morala uravnotežiti uporabo informacij, pridobljenih iz zadevnih finančnih instrumentov, z zmožnostjo zavarovalnic in pozavarovalnic, da zavarujejo obrestne mere, ki izhajajo iz finančnih instrumentov. Zlasti se lahko zgodi, da manjše zavarovalnice in pozavarovalnice nimajo zmogljivosti za varovanje pred obrestnim tveganjem z instrumenti, ki niso obveznice, posojila ali podobna sredstva s fiksnimi denarnimi tokovi. Ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere bi bilo zato treba ekstrapolirati za zapadlosti, kadar trgi obveznic niso več razviti, likvidni in pregledni. Vendar bi bilo treba pri metodi ekstrapolacije uporabiti informacije, pridobljene iz ustreznih finančnih instrumentov, ki niso obveznice, kadar so te informacije na voljo iz razvitih, likvidnih in preglednih trgov za zapadlosti, pri katerih obvezniški trgi niso več razviti, likvidni in pregledni. Da se zagotovita gotovost in usklajena uporaba, hkrati pa omogoči pravočasen odziv na spremembe tržnih razmer, bi morala Komisija sprejeti delegirane akte, s katerimi bi določila, kako naj se uporablja nova metoda ekstrapolacije. Glede na trenutne tržne razmere bi moralo izhodišče za ekstrapolacijo za euro na datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi ostati na isti ravni kot 31. decembra 2023, in sicer z 20-letno zapadlostjo.

(44) Določitev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere pomembno vpliva na solventnostno stanje, zlasti za življenjske zavarovalnice z dolgoročnimi obveznostmi. Da bi se izognili motnjam v obstoječem zavarovalniškem poslovanju in omogočili nemoten prehod na novo metodo ekstrapolacije, je treba določiti mehanizem postopnega uvajanja. S takim mehanizmom postopnega uvajanja bi se morale preprečevati motnje na trgu in zagotoviti pregledne poti do končne metode ekstrapolacije.

(45) Direktiva 2009/138/ES določa prilagoditev za nestanovitnost, katere namen je ublažiti učinek pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic in temelji na referenčnih portfeljih za ustrezne valute zavarovalnic in pozavarovalnic, v primeru eura pa na referenčnih portfeljih za nacionalne zavarovalniške trge. Uporaba enotne prilagoditve za nestanovitnost za vse valute ali države lahko privede do koristi, ki presegajo blaženje pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic, zlasti kadar je občutljivost zadevnih sredstev teh zavarovalnic in pozavarovalnic na spremembe kreditnih razmikov manjša od občutljivosti ustrezne najboljše ocene na spremembe obrestnih mer. Da bi se izognili takim pretiranim koristim zaradi prilagoditve za nestanovitnost, bi morala biti prilagoditev za nestanovitnost predmet nadzorne odobritve, njen izračun pa bi moral upoštevati značilnosti, značilne za posamezno podjetje, povezane z občutljivostjo sredstev na razmik in občutljivostjo najboljše ocene zavarovalno-tehničnih rezervacij na obrestne mere. Poleg tega bi bilo treba kot dodatni zaščitni ukrep uvesti minimalne pogoje za uporabo prilagoditve za nestanovitnost. Države članice, med katerimi nekatere prilagoditev za nestanovitnost že uporabljajo v postopku za nadzorno odobritev, bi morale imeti možnost, da pogoje za odobritev razširijo tako, da vključujejo oceno na podlagi temeljnih predpostavk prilagoditve za nestanovitnost. Glede na dodatne zaščitne ukrepe bi bilo treba zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovoliti, da dodajo povečan delež 85 % razmika s popravkom za tveganje, ki izhaja iz reprezentativnih portfeljev, k časovni strukturi osnovne netvegane obrestne mere.

(46) Če zavarovalnica ali pozavarovalnica vlaga v dolžniške instrumente, ki imajo boljšo kreditno kakovost kot dolžniški instrumenti v reprezentativnem portfelju za izračun prilagoditve za nestanovitnost, bi lahko prilagoditev za nestanovitnost prekomerno nadomestila izgubo lastnih sredstev, ki jo povzroča povečanje razmikov v donosnosti obveznic, in bi lahko privedla do pretirane nestanovitnosti kapitala. Da bi izravnali umetno nestanovitnost, ki jo povzročajo taka prekomerna nadomestila, bi morale imeti zavarovalnice in pozavarovalnice v teh primerih možnost, da zaprosijo za spremembo prilagoditve za nestanovitnost, pri kateri se upoštevajo informacije o specifičnih naložbah podjetja v dolžniške instrumente.

(47) Direktiva 2009/138/ES določa komponento države v prilagoditvi za nestanovitnost, katere namen je zagotoviti, da se ublaži pretiravanje pri razmikih v donosnosti obveznic v določeni državi. Vendar aktivacija komponente države temelji na absolutnem pragu in relativnem pragu v zvezi razmikom države s popravkom za tveganje, kar lahko

povzroči učinke izrazitega naglega padca in s tem poveča nestanovitnost lastnih sredstev zavarovalnic in pozavarovalnic. Da se zagotovi učinkovita ublažitev pretiravanja pri razmikih v donosnosti obveznic v določeni državi članici, katere valuta je euro, bi bilo treba komponento države nadomestiti z makro komponento, ki se izračuna na podlagi razlik med razmikom s popravkom za tveganje za euro in razmikom s popravkom za tveganje za državo. Da bi se izognili učinkom izrazitega naglega padca, bi bilo treba pri izračunu preprečiti prekinitve v zvezi z vhodnimi parametri.

(48) Da bi se upošteval razvoj naložbenih praks zavarovalnic in pozavarovalnic, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov za določitev meril za upravičenost sredstev, ki se vključijo v določeni portfelj sredstev, kadar bi lahko narava sredstev povzročila različne prakse v zvezi z merili za uporabo in izračun uskladitvene prilagoditve.

(49) Da se zagotovi enaka obravnava za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, ki izračunavajo prilagoditev za nestanovitnost, ali da se upošteva razvoj trga, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, ki določajo izračun elementov prilagoditve za nestanovitnost, specifičnih za posamezno podjetje. Za valute, ki niso euro, bi bilo treba pri izračunu elementov prilagoditve za nestanovitnost, odvisnih od valute, upoštevati možnost usklajevanja denarnih tokov med pari vezanih valut držav članic, pod pogojem, da to dosledno zmanjšuje valutno tveganje.

(50) Za namen izračuna lastnih sredstev na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) bi lahko institucijam, ki pripadajo finančnim konglomeratom, za katere velja Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([11]), dovolili, da ne odbijejo svojih pomembnih naložb v zavarovalnice ali pozavarovalnice, če so izpolnjena nekatera merila. Treba je zagotoviti, da bonitetna pravila, ki se uporabljajo za zavarovalnice ali pozavarovalnice in kreditne institucije, omogočajo ustrezne enake konkurenčne pogoje za finančne skupine, ki jih vodijo banke, in tiste, ki jih vodijo zavarovalnice. Zato bi bilo treba zavarovalnicam ali pozavarovalnicam dovoliti, da pod podobnimi pogoji od svojih primernih lastnih sredstev ne odbijejo udeležb v kreditnih in finančnih institucijah. Zlasti bi se moral za skupino, ki vključuje tako zavarovalnico ali pozavarovalnico kot tudi povezano institucijo, uporabljati bodisi nadzor skupine v skladu z Direktivo 2009/138/ES bodisi dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES. Poleg tega bi morala biti udeležba v instituciji za zavarovalnico ali pozavarovalnico kapitalska naložba strateške narave, nadzorni organi pa bi morali biti zadovoljni z ravnjo integriranega upravljanja, upravljanja tveganj in notranjega nadzora v zvezi s subjekti, ki spadajo v okvir nadzora skupine ali dopolnilnega nadzora.

(51) Obstoječe omejitve na ravni simetrične prilagoditve omejujejo zmožnost te prilagoditve, da bi ublažila morebitne prociklične učinke finančnega sistema in preprečila razmere, v katerih so zavarovalnice in pozavarovalnice neupravičeno prisiljene zbrati dodatni kapital ali prodati svoje naložbe zaradi nevzdržnih neugodnih gibanj na finančnih trgih, kot so gibanja, ki jih je sprožila pandemija COVID-19. Zato bi bilo treba simetrično prilagoditev spremeniti tako, da bi omogočila večje spremembe standardne kapitalske zahteve lastniških vrednostnih papirjev in dodatno ublažila učinek velikih povečanj ali zmanjšanj na delniških trgih.

(52) Da bi se povečala sorazmernost v okviru količinskih zahtev, bi bilo treba zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogočiti, da izračunajo kapitalsko zahtevo za nebistvena tveganja v standardni formuli s poenostavljenim pristopom za obdobje največ treh let. Ta poenostavljen pristop bi moral podjetjem omogočiti, da ocenijo kapitalsko zahtevo za nebistveno tveganje na podlagi ustrezne mere obsega, ki se spreminja s časom. Ta pristop bi moral temeljiti na skupnih pravilih in upoštevati skupna merila za opredelitev nebistvenih tveganj.

(53) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev, opredelijo, organizirajo in upravljajo določeni portfelj sredstev in obveznosti ločeno od drugih delov poslovanja in jim zato ne bi smelo biti dovoljeno, da bi z določenim portfeljem sredstev obvladovale tveganja drugod v poslovanju. Vendar ločeno upravljanje portfelja ne pomeni povečanja korelacije med tveganji znotraj tega portfelja in tveganji v preostanku podjetja. Zato bi bilo treba

([10]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([11]) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki uporabljajo uskladitveno prilagoditev, dovoliti, da izračunajo svoj zahtevani solventnostni kapital na podlagi predpostavke popolne razpršenosti med sredstvi in obveznostmi portfelja in preostankom podjetja, razen če portfelji sredstev, ki krijejo ustrezno najboljšo oceno zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti, tvorijo namenska sredstva.

(54) Glede na dogajanje na trgih, ki smo mu bili priča v zadnjih letih, je treba pri zavarovalniškem nadzoru ustrezno upoštevati izredno nizke in negativne obrestne mere. To bi bilo treba doseči s ponovno kalibracijo podmodula tveganja obrestne mere, da bi odražal obstoj okolja negativne donosnosti. Hkrati pa metodologija, ki jo je treba uporabiti, ne bi smela privesti do tega, da bi bil likvidni del krivulje nerealno močno zmanjšan, kar bi bilo mogoče preprečiti tako, da bi bila določena jasna spodnja meja kot spodnja meja negativnih obrestnih mer. V skladu z dinamiko obrestnih mer bi si morala Komisija prizadevati za uvedbo spodnje meje, ki ne bi bila pavšalno določena, temveč vezana na obdobje, kolikor razpoložljivi tržni podatki omogočajo zanesljivo kalibracijo take vezanosti na obdobje na podlagi tveganja.

(55) Komisija je vsa pooblastila določena na podlagi Direktive 2009/138/ES združila v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/35 ([12]). Ta pristop je dobro deloval pri izvajanju navedene direktive in olajšal zagotavljanje skladnosti z navedeno delegirano uredbo. Delegirana uredba (EU) 2015/35 bi zato morala ostati v veljavi, vse potrebne spremembe v okviru obstoječih pooblastil in izvajanje novih pooblastil na podlagi te direktive pa bi bilo treba sprejeti izključno kot akte o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/35. Kadar bodo take spremembe v prihodnosti združene v enem ali več delegiranih aktih o spremembi, Komisija v skladu s točko 31 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([13]) med posvetovanji pri pripravi takih delegiranih aktov navede tudi, katera pooblastila šteje za vsebinsko povezana, od Komisije pa se pričakuje, da bo zanje podala objektivno utemeljitev vsebinske povezave med dvema ali več pooblastili.

(56) V okviru postopka nadzornega pregleda je pomembno, da lahko nadzorni organi primerjajo informacije med zavarovalnicami in pozavarovalnicami, ki jih nadzorujejo. Delni in popolni notranji modeli omogočajo boljše zajetje posameznega tveganja podjetja, Direktiva 2009/138/ES pa zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča, da jih uporabljajo za določanje kapitalskih zahtev brez omejitev, ki izhajajo iz standardne formule. Nadzorni organi bi imeli koristi tudi od dostopa do ocen zahtevanega solventnostnega kapitala, določenih v skladu s standardno formulo, da bi lahko opravili primerjave med podjetji in za določeno podjetje skozi čas. Zato bi morale vse zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo popolni ali delni notranji model, svojim nadzornim organom redno poročati o oceni zahtevanega solventnostnega kapitala, določeni v skladu s standardno formulo. Taka ocena bi morala ustrezno odražati metode in temeljne predpostavke standardne formule, ki omogočajo ustrezno nadzorno oceno. Da bi se pri določanju ocene izognili prevelikemu bremenu za podjetja, bi jim moralo biti dovoljeno uporabiti informacije, ki izhajajo iz ustreznih poenostavitev standardne formule iz Direktive 2009/138/ES in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedene direktive. Kadar se za določitev ocene zahtevanega solventnostnega kapitala uporabi tak poenostavljen pristop, bi morale biti temeljne predpostavke jasno in zadovoljivo pojasnjene nadzornim organom.

(57) Direktiva 2009/138/ES zavarovalnicam in pozavarovalnicam omogoča, da izračunajo svoj zahtevani solventnostni kapital z notranjim modelom, za katerega pridobijo nadzorno odobritev. Kadar se uporablja notranji model, navedena direktiva zavarovalnici ali pozavarovalnici ne preprečuje upoštevanja učinka gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v njenem notranjem modelu. Ker lahko uporaba prilagoditve za nestanovitnost privede do koristi, ki presegajo blaženje pretiranih razmikov v donosnosti obveznic pri izračunu najboljše ocene, lahko take presežne koristi izkrivljajo tudi izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, kadar se učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost upošteva v notranjem modelu. Da bi se izognili takemu izkrivljanju, bi bilo treba za zahtevani solventnostni kapital določiti spodnjo mejo, če nadzorni organi zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo, da upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v svojem notranjem modelu, in sicer na ravni, pod katero se pričakujejo koristi na zahtevani solventnostni kapital, ki presegajo blaženje pretiranih razmikov v donosnosti obveznic.

([12]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

([13]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(58) Zavarovalnice in pozavarovalnice bi bilo treba spodbujati, da okrepijo odpornost na krizne razmere. Če zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost v svojem notranjem modelu, hkrati pa upoštevajo tudi učinek gibanj kreditnega razmika na makro prilagoditev za nestanovitnost, bi to lahko resno spodkopavalo vse spodbude za krepitev odpornosti na krizne razmere. Zavarovalnicam in pozavarovalnicam bi bilo zato treba preprečiti, da bi v svojem notranjem modelu upoštevale makro prilagoditev za nestanovitnost.

(59) Glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj bi morali imeti nadzorni organi možnost zbirati relevantne makrobonitetne informacije o naložbeni strategiji zavarovalnic in pozavarovalnic, jih analizirati skupaj z drugimi ustreznimi informacijami, ki bi lahko bile na voljo iz drugih tržnih virov, in vključiti makrobonitetni vidik v nadzor nad zavarovalnicami in pozavarovalnicami. To bi lahko vključevalo nadzor tveganj, povezanih s posebnimi kreditnimi cikli, upadom gospodarske rasti in skupinskim ali črednim vedenjem pri naložbah.

(60) Slabšanje finančnega položaja zavarovalnic in pozavarovalnic ali kršitve regulativnih zahtev s strani teh podjetij je treba učinkovito obravnavati ter preprečiti, da bi se te težave povečevale. Nadzorni organi bi zato morali imeti pooblastila za uvedbo preventivnih ukrepov. Vendar bi morala biti taka preventivna pooblastila skladna s stopnjo poseganja in nadzornimi pooblastili, ki so že določeni v Direktivi 2009/138/ES za podobne okoliščine, vključno z nadzornimi pooblastili, določenimi v postopku nadzornega pregleda iz člena 36 navedene direktive. Taka preventivna pooblastila ne bi smela privesti do novega vnaprej določenega sprožitvenega mehanizma za ukrepanje, ki bi se uporabil pred zahtevanim solventnostnim kapitalom, določenim v naslovu I, poglavje VI, oddelek 4, navedene direktive. Nadzorni organi bi morali oceniti vsak primer posebej in se na podlagi okoliščin, položaja podjetja in svoje nadzorniške presoje odločiti, ali so potrebni preventivni ukrepi.

(61) Direktiva 2009/138/ES določa vzajemno priznavanje in izvrševanje sklepov v zvezi z reorganizacijo ali prenehanjem zavarovalnic v vseh državah članicah. Navedena direktiva določa, da se vsa sredstva in obveznosti podjetja, ne glede na to, v kateri državi so, obravnavajo v enotnem postopku v matični državi članici in da se upniki v državah članicah gostiteljicah obravnavajo enako kot upniki v matični državi članici. Za učinkovito reševanje bi se morale določbe o reorganizaciji in prenehanju iz Direktive 2009/138/ES uporabljati v primeru uporabe instrumentov za reševanje, kadar se ti instrumenti uporabljajo za zavarovalnice in pozavarovalnice ter kadar se uporabljajo za druge subjekte, za katere velja režim reševanja. Navedene določbe bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(62) Direktiva 2009/138/ES določa podaljšanje obdobja sanacije v primerih kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala, kadar EIOPA razglasi obstoj izjemnih težkih razmer. Do razglasitev lahko pride na podlagi zahtev nacionalnih nadzornih organov, ki se morajo pred zahtevo po potrebi posvetovati z Evropskim odborom za sistemska tveganja (ESRB), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]). Decentralizirano posvetovanje nacionalnih nadzornih organov z ESRB je manj učinkovito kot posvetovanje z ESRB na centraliziran način s strani EIOPA. Za zagotovitev učinkovitega postopka bi se moral EIOPA, in ne nacionalni nadzorni organi, posvetovati z ESRB pred razglasitvijo obstoja izjemnih težkih razmer, kadar razmere omogočajo tako predhodno posvetovanje.

(63) Direktiva 2009/138/ES od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da zadevni nadzorni organ nemudoma obvestijo, če ugotovijo neskladnost ali tveganje neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih. Vendar navedena direktiva ne določa, kdaj je mogoče ugotoviti neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih, podjetja pa bi lahko odložila obveščanje nadzornih organov do konca zadevnega četrtletja, ko se opravi izračun zahtevanega minimalnega kapitala, o katerem je treba uradno poročati nadzornemu organu. Za zagotovitev, da nadzorni organi prejmejo pravočasne informacije in da lahko sprejmejo potrebne ukrepe, bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da v zadevnem četrtletju nemudoma obvestijo nadzorne organe o neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganju neskladnosti, tudi če se to ugotovi na podlagi ocen ali izračunov med dvema datumoma uradnih izračunov zahtevanega minimalnega kapitala.

([14]) Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

(64) Zaščita interesov zavarovanih oseb je splošni cilj bonitetnega okvira, za katerega si morajo nadzorni organi prizadevati v vseh fazah postopka nadzornega pregleda, tudi v primerih kršitev ali verjetnih kršitev zahtev s strani zavarovalnic ali pozavarovalnic, zaradi katerih bi lahko prišlo do odvzema dovoljenja. Za ta cilj bi si bilo treba prizadevati pred odvzemom dovoljenja in po njem ob upoštevanju morebitnih pravnih posledic za zavarovane osebe, ki bi lahko izhajale iz odvzema.

(65) Nadzorni organi bi morali imeti instrumente, s katerimi bi preprečili nastanek tveganj za finančno stabilnost na zavarovalniških trgih, omejili proticiklično vedenje zavarovalnic in pozavarovalnic ter ublažili negativne učinke prelivanja znotraj finančnega sistema in v realno gospodarstvo.

(66) Nedavne gospodarske in finančne krize, zlasti kriza, ki je posledica pandemije COVID-19, so pokazale, da lahko dobro upravljanje likvidnosti s strani zavarovalnic in pozavarovalnic prepreči tveganja za stabilnost finančnega sistema. Zato bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da okrepijo upravljanje in načrtovanje likvidnosti, zlasti v primeru neugodnih razmer, ki vplivajo na velik del ali celoten zavarovalniški in pozavarovalniški trg.

(67) Kadar zavarovalnice in pozavarovalnice s posebno občutljivimi profili, kot so tiste z likvidnimi obveznostmi, nelikvidnimi sredstvi ali z likvidnostnimi ranljivostmi, ki lahko vplivajo na splošno finančno stabilnost, ne morejo ustrezno izboljšati stanja, bi morali imeti nacionalni nadzorni organi možnost, da posredujejo za okrepitev likvidnostnega stanja navedenih podjetij.

(68) Nadzorni organi bi morali imeti potrebna pooblastila za ohranitev solventnostnega stanja določenih zavarovalnic ali pozavarovalnic v izrednih razmerah, kot so neugodni ekonomski ali tržni dogodki, ki vplivajo na velik del ali celotni zavarovalniški in pozavarovalniški trg, da bi zaščitili imetnike polic in ohranili finančno stabilnost. Ta pooblastila bi morala vključevati možnost omejitve ali začasne ustavitve izplačil delničarjem in drugim podrejenim upnikom določene zavarovalnice ali pozavarovalnice preden pride do dejanske kršitve zahtevanega solventnostnega kapitala. Ta pooblastila bi bilo treba uporabiti za vsak primer posebej, spoštovati skupna merila, ki temeljijo na tveganju, in ne bi smela spodkopavati delovanja notranjega trga.

(69) Ker bi omejitev ali začasna ustavitev izplačila dividend in drugih bonusov, čeprav začasno, vplivala na pravice delničarjev in drugih podrejenih upnikov, bi morali nadzorni organi pri sprejemanju takih ukrepov ustrezno upoštevati načeli sorazmernosti in nujnosti. Nadzorni organi bi morali tudi zagotoviti, da noben od sprejetih ukrepov ne bi imel nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v Uniji kot celoti. Nadzorni organi bi morali zlasti omejiti porazdelitve kapitala znotraj zavarovalniške in pozavarovalniške skupine samo v izjemnih okoliščinah in kadar je to ustrezno utemeljeno, da se ohrani stabilnost zavarovalniškega in pozavarovalniškega trga ter finančnega sistema kot celote.

(70) V izjemnih okoliščinah so lahko zavarovalnice izpostavljene znatnim likvidnostnim tveganjem. Zato bi morali biti nadzorni organi pooblaščeni, da za kratko obdobje in le kot skrajni ukrep začasno ukinejo pravice do izplačila odkupne vrednosti polic življenjskega zavarovanja takih podjetij, ki se soočajo s takimi tveganji. Tak izredni ukrep bi bilo treba uporabiti za ohranitev kolektivne zaščite imetnikov polic, torej zaščite vseh imetnikov polic, vključno s tistimi, na katere bi lahko taka tveganja vplivala posredno.

(71) Nedavni propadi zavarovalnic in pozavarovalnic, ki poslujejo čezmejno, so pokazali, da morajo biti nadzorni organi bolje obveščeni o dejavnostih, ki jih izvajajo navedena podjetja. Zato bi bilo treba od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevati, da nadzorni organ svoje matične države članice obvestijo o vseh pomembnih spremembah, ki vplivajo na njihov profil tveganj v zvezi z njihovimi tekočimi čezmejnimi zavarovalniškimi dejavnostmi, te informacije pa bi bilo treba deliti z nadzornimi organi zadevnih držav članic gostiteljic.

(72) Na podlagi Direktive 2009/138/ES lahko EIOPA vzpostavi in koordinira platforme za sodelovanje, da okrepi sodelovanje med zadevnimi nadzornimi organi, kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica izvaja ali namerava izvajati dejavnosti, ki temeljijo na svobodi opravljanja storitev ali pravici do ustanavljanja. Vendar zaradi zapletenosti nadzornih vprašanj, ki jih obravnavajo te platforme, nadzorni organi pogosto ne dosežejo skupnega stališča o tem, kako obravnavati vprašanja v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki posluje čezmejno. Če nadzorni organi, vključeni v platforme za sodelovanje, ne morejo doseči dogovora o vprašanjih v zvezi z zavarovalnico ali

pozavarovalnico, ki posluje čezmejno, bi moral biti EIOPA pooblaščen za reševanje nesoglasja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

(73) Okrepiti bi bilo treba sodelovanje in izmenjavo informacij med nadzornim organom matične države članice, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici, in nadzornimi organi držav članic, v katerih zadevno podjetje opravlja dejavnosti z ustanavljanjem podružnic ali opravljanjem storitev, da bi bolje preprečili morebitne težave, ki bi vplivale na pravice potrošnikov, in izboljšali zaščito imetnikov polic po vsej Uniji. To okrepljeno sodelovanje je zlasti pomembno v primeru pomembnih čezmejnih dejavnosti ter bi moralo prispevati k večji preglednosti in redni obvezni izmenjavi informacij med zadevnimi nadzornimi organi. Taka izmenjava bi morala biti dovolj informativna ter bi morala vključevati vse ustrezne informacije s strani nadzornega organa matične države članice, zlasti informacije o rezultatu postopka nadzornega pregleda v zvezi s čezmejno dejavnostjo in finančnim položajem podjetja. Da bi zagotovili nemoten dostop do razpoložljivih nadzornih podatkov, poročil o postopku nadzornega pregleda in drugih ustreznih informacij v zvezi s podjetji, ki opravljajo pomembne čezmejne dejavnosti, in njihovo učinkovito izmenjavo, ter upoštevali potrebo po omejitvi upravnega bremena, bi bilo treba uporabiti digitalna orodja za izmenjavo informacij. Zato bi se lahko take informacije posredovale prek obstoječih digitalnih orodij za sodelovanje, ki jih je vzpostavil EIOPA.

(74) Kadar ima nadzorni organ države članice gostiteljice resne pomisleke v zvezi s solventnostnim stanjem zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki opravlja pomembne čezmejne dejavnosti na njenem ozemlju, bi moral biti pooblaščen, da zahteva izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem skupaj z nadzornim organom matične države članice, če pride do znatne neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom. Nadzorni organ matične države članice bi moral usklajevati skupni inšpekcijski pregled na kraju samem ter povabiti vse ustrezne nacionalne nadzorne organe in EIOPA. Vsi udeleženi nadzorni organi bi se morali pred izvedbo inšpekcijskega pregleda na kraju samem dogovoriti o njegovih ciljih. Pred koncem inšpekcijskega pregleda bi morali oblikovati tudi skupno stališče o potrebnih nadzornih ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Nadzorni organ matične države članice bi moral vse zadevne nadzorne organe obvestiti o nadaljnjih ukrepih po inšpekcijskem pregledu na kraju samem. Če se nadzorni organi ne strinjajo glede tega, ali je treba izvesti skupni inšpekcijski pregled na kraju samem, bi moral biti EIOPA pooblaščen za reševanje nesoglasja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

(75) Na podlagi Direktive 2009/138/ES zavarovalnicam ali pozavarovalnicam ni treba pravočasno zagotoviti informacij o opravljanju svojih poslov nadzornim organom držav članic gostiteljic. Take informacije se lahko pridobijo le tako, da se zahtevajo od nadzornega organa matične države članice. Vendar tak pristop ne zagotavlja dostopa do informacij v razumnem obdobju. Zato bi morali biti nadzorni organi držav članic gostiteljic pooblaščeni, da zahtevajo informacije neposredno od zavarovalnic ali pozavarovalnic, če jih nadzorni organ matične države članice ne zagotovi pravočasno. To pooblastilo ne bi smelo preprečevati prostovoljnega posredovanja informacij s strani zavarovalnic in pozavarovalnic nadzornim organom držav članic gostiteljic.

(76) Da bi bilo matično podjetje opredeljeno kot zavarovalni holding, mora kot svojo glavno dejavnost imeti pridobivanje in upravljanje deležev v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav. Trenutno imajo nadzorni organi različne razlage pomena izraza „izključno ali predvsem“ v tem okviru. Zato bi bilo treba opredelitev zavarovalnega holdinga spremeniti in pojasniti ob upoštevanju podobnih sprememb v opredelitvi finančnega holdinga, kot je navedena v Uredbi (EU) št. 575/2013 za bančni sektor. Da bi bilo podjetje razvrščeno kot zavarovalni holding, bi morala biti njegova glavna dejavnost zlasti povezana s pridobivanjem in upravljanjem deležev v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah, zagotavljanjem pomožnih storitev povezanim zavarovalnicam ali pozavarovalnicam ali opravljanjem drugih nereguliranih finančnih dejavnosti. Nadzorni organi bi morali biti pooblaščeni, da ugotovijo, da je tako merilo izpolnjeno ne glede na to, kakšen je lastno izkazan poslovni namen ali cilj podjetja.

(77) V nekaterih primerih se znotraj skupine, nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (a), (b) ali (c), Direktive 2009/138/ES, udeležbe v hčerinskih zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki se nahajajo v tretji državi, posedujejo prek posredniškega nereguliranega holdinga. Tudi če ta posredniški nereguliran holding nima hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice s sedežem v Uniji, je pomembno, da ga je mogoče obravnavati podobno kot zavarovalni holding ali mešani finančni holding ter ga vključiti v izračune solventnosti skupine. Zato bi bilo treba

uvesti opredelitev holdingov zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav, da bi skupinam omogočili, da pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine upoštevajo povezana podjetja iz tretjih držav.

(78) V nekaterih primerih več zavarovalnic in pozavarovalnic tvori dejansko skupino in se vede kot skupina, čeprav ne ustrezajo opredelitvi skupine iz člena 212 Direktive 2009/138/ES. Zato se naslov III navedene direktive ne uporablja za take zavarovalnice in pozavarovalnice. V takih primerih, zlasti za horizontalne skupine, ki nimajo kapitalskih povezav med različnimi podjetji, bi morali biti nadzorniki skupine pooblaščeni za ugotavljanje obstoja skupine. Za tako opredelitev bi bilo treba določiti tudi objektivna merila. Če se posebnosti skupin ne spremenijo, se pričakuje, da bodo skupine, ki so že predmet nadzora na ravni skupine, še naprej predmet takega nadzora.

(79) Zavarovalniške in pozavarovalniške skupine se lahko same odločijo o posebnih notranjih ureditvah, razdelitvi nalog in organizacijski strukturi znotraj skupine, kot se jim zdi primerno za zagotovitev skladnosti z Direktivo 2009/138/ES. Vendar lahko take ureditve in organizacijske strukture v nekaterih primerih ogrozijo učinkovit nadzor skupine. Zato bi morali biti nadzorniki skupin pooblaščeni, da v izjemnih okoliščinah in po posvetovanju z organom EIOPA in drugimi zadevnimi nadzornimi organi zahtevajo spremembe teh ureditev ali organizacijskih struktur. Nadzorniki skupine bi morali ustrezno utemeljiti svoje odločitve in pojasniti, zakaj obstoječe ureditve ali strukture ovirajo in ogrožajo učinkovit nadzor skupine.

(80) Nadzorniki skupine bi se lahko odločili, da podjetje izključijo iz nadzora skupine, zlasti kadar se šteje, da ima takšno podjetje zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine. EIOPA je opazil različne razlage merila glede zanemarljivega vpliva in ugotovil, da take izključitve v nekaterih primerih privedejo do popolne opustitve nadzora skupine ali nadzora na ravni vmesnega matičnega podjetja. Zato je treba pojasniti, da bi se odločitve o izključitvi, ki bi povzročile popolno opustitev nadzora skupine ali nadzora na ravni vmesnega matičnega podjetja, morale sprejeti le v zelo izjemnih okoliščinah in da bi se morali nadzorniki skupine pred sprejetjem takih odločitev posvetovati z EIOPA. Uvesti bi bilo treba tudi merila, da se zagotovi večja jasnost glede tega, kaj bi bilo treba šteti kot zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine.

(81) Odločitve, da se podjetje ne vključi v nadzor na ravni skupine, lahko temeljijo na različnih določbah iz Direktive 2009/138/ES. Spremembe člena 214(2) navedene direktive, katerih namen je opredeliti pojem „zanemarljiv vpliv“, zato ne bi smele vplivati na obstoječo možno podlago za sprejemanje odločitev o izključitvi iz nadzora na ravni skupine na podlagi točke (c) navedenega odstavka, kadar je država članica prenesla člen 214 navedene direktive tako, da omogoča izključitev končnega matičnega podjetja, če ima slednje vse naslednje značilnosti: še vedno je pod nadzorom nadzornega organa na podlagi prava te države članice, nima dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti zavarovanja ali pozavarovanja, hčerinskim zavarovalnicam ali pozavarovalnicam v skupini ne zagotavlja pomožnih storitev, ima notranje akte, ki izrecno prepovedujejo, da bi podjetje izvajalo centralno usklajevanje svojih hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic v skladu s pravom države članice, ki strogo omejuje obseg dejavnosti podjetja, in obstaja vmesni subjekt s sedežem na ozemlju države članice, ki dejavno upravlja hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini.

(82) Vrste podjetij, za katere se pri izračunu solventnosti skupine lahko uporabi metoda 2, in sicer metoda odbitkov in združevanja, ki je opredeljena v Direktivi 2009/138/ES, niso dovolj jasne, kar ogroža enake konkurenčne pogoje. Zato je treba jasno določiti, katera podjetja se lahko vključijo v izračun solventnosti skupine na podlagi metode 2. Metoda 2 bi se morala uporabljati samo za zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, podjetja, ki spadajo v druge finančne sektorje, mešane finančne holdinge, zavarovalne holdinge in druga matična podjetja, katerih glavna dejavnost je pridobivanje in upravljanje deležev v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav.

(83) V nekaterih zavarovalniških ali pozavarovalniških skupinah vmesno matično podjetje, ki ni zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države, pridobi in upravlja deleže v hčerinskih podjetjih, pri čemer so ta hčerinska podjetja izključno ali pretežno zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav. Na podlagi veljavnih pravil se ta vmesna matična podjetja, ki nimajo udeležbe v vsaj eni hčerinski zavarovalnici ali

pozavarovalnici s sedežem v Uniji, za namene izračuna solventnosti skupine ne obravnavajo kot zavarovalni holdingi, čeprav so njihova tveganja zelo podobna. Zato bi bilo treba pravila spremeniti tako, da se takšni holdingi zavarovalnic in pozavarovalnic iz tretjih držav pri izračunu solventnosti skupine obravnavajo na enak način kot zavarovalni holdingi.

(84) Direktiva 2009/138/ES in Delegirana uredba (EU) 2015/35 določata štiri metode za vključitev podjetij, ki spadajo v druge finančne sektorje, v izračun solventnosti skupine, vključno z metodama 1 in 2 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES. To privede do nedoslednih nadzornih pristopov in neenakih konkurenčnih pogojev ter povzroča nepotrebno zapletenost. Zato bi bilo treba pravila poenostaviti, da bi podjetja, ki spadajo v druge finančne sektorje, vedno prispevala k solventnosti skupine z uporabo ustreznih sektorskih pravil v zvezi z izračunom lastnih sredstev in kapitalskih zahtev. Ta lastna sredstva in kapitalske zahteve bi bilo treba preprosto združiti z lastnimi sredstvi in kapitalskimi zahtevami zavarovalniškega in pozavarovalniškega dela skupine.

(85) Na podlagi veljavnih pravil imajo udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice omejene možnosti za uporabo poenostavljenih izračunov za določitev solventnosti njihove skupine, kadar se uporablja metoda 1, torej računovodska metoda, ki temelji na konsolidaciji. To ustvarja nesorazmerno breme, zlasti kadar imajo skupine udeležbe v povezanih podjetjih, ki so zelo majhne. Zato bi bilo treba udeleženim podjetjem na podlagi predhodne nadzorne odobritve omogočiti, da povezana podjetja, katerih velikost ni pomembna za solventnost njihove skupine, vključijo z uporabo poenostavljenih pristopov.

(86) Ni jasno, kako se pojem obremenitve, ki bi ga bilo treba upoštevati pri razvrščanju postavk lastnih sredstev v stopnje, uporablja za zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, ki nimajo imetnikov polic in upravičencev kot neposrednih strank. Zato bi bilo treba uvesti minimalna merila, da se omogoči opredelitev primerov, v katerih je postavka lastnih sredstev, ki jo izda zavarovalni holding ali mešani finančni holding, prosta obremenitev.

(87) Obseg podjetij, ki bi jih bilo treba upoštevati pri izračunu spodnje meje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, bi moral biti skladen z obsegom podjetij, ki prispevajo k primernim lastnim sredstvom, ki so na razpolago za kritje konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Zato bi bilo treba pri izračunu spodnje meje upoštevati zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, vključene z metodo 1.

(88) Formula za izračun minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine bi lahko privedla do situacij, v katerih je ta minimalni kapital blizu ali celo enak konsolidiranemu zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine. Kadar v takih primerih skupina ne zagotavlja skladnosti z minimalnim konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine, vendar še vedno zagotavlja skladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine, izračunanim na podlagi konsolidiranih podatkov, bi morali nadzorni organi uporabiti razpoložljiva pooblastila le, če zahtevani solventnostni kapital skupine ni ustrezen.

(89) Za namene izračuna solventnosti skupine bi bilo treba zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge obravnavati kot zavarovalnice ali pozavarovalnice. To pomeni izračun teoretičnih kapitalskih zahtev za taka podjetja. Vendar pa takšni izračuni ne bi smeli nikoli pomeniti, da morajo zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi te teoretične kapitalske zahteve izpolnjevati na posamični ravni.

(90) Pravne določbe, ki bi opredeljevale, kako izračunati solventnost skupine, kadar se uporabi kombinacija metode 1 in metode 2, ne obstajajo. To povzroča neskladne prakse in negotovosti, zlasti v zvezi z načinom izračuna prispevka zavarovalnic in pozavarovalnic, vključenih z metodo 2, k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine. Zato bi bilo treba pojasniti, kako se naj izračuna solventnost skupine, kadar se uporablja kombinacija metod. V ta namen se pri izračunu solventnosti skupine ne bi smelo zanemariti nobenega pomembnega tveganja, ki izhaja iz takih podjetij. Vendar bi bilo v izogib bistvenemu povečanju kapitalskih zahtev in z namenom ohranjanja enakih konkurenčnih pogojev za zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine na svetovni ravni treba pojasniti, da se za namen izračuna konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine za takšne deleže ne uporablja kapitalska zahteva za tveganje lastniških vrednostnih papirjev. Iz istega razloga bi se morala kapitalska zahteva za valutno tveganje uporabljati samo za vrednost tistih deležev, ki presegajo zahtevani solventnostni kapital teh povezanih podjetij. Udeleženim zavarovalnicam ali pozavarovalnicam bi moralo biti dovoljeno, da upoštevajo razpršenost med tem valutnim tveganjem in drugimi tveganji, na katerih temelji izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.

(91) Trenutno lahko nadzorniki skupine določijo pragove, nad katerimi se transakcije znotraj skupine in koncentracija tveganja štejejo za pomembne na podlagi zahtevanega solventnostnega kapitala, zavarovalno-tehničnih rezervacij ali obojega. Vendar bi lahko bila za določitev pragov primerna tudi druga kvantitativna ali kvalitativna merila, ki temeljijo na tveganju, na primer primerna lastna sredstva. Zato bi morali imeti nadzorniki skupin več prožnosti pri opredelitvi večje transakcije znotraj skupine ali občutne koncentracije tveganja.

(92) Zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko matična podjetja zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin. V tem primeru se zahteva uporaba nadzora skupine na podlagi konsolidiranega položaja takih holdingov. Ker zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki jih nadzorujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami glede nadzora skupine, je treba zagotoviti, da imajo nadzorniki skupine ustrezna nadzorna in izvršilna pooblastila za zagotovitev skladnosti skupin z Direktivo 2009/138/ES. Zato bi morali imeti nadzorniki skupin podobno kot s spremembami Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([15]), uvedenimi z Direktivo (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) za kreditne in finančne institucije, minimalna pooblastila v zvezi s holdingi, vključno s splošnimi nadzornimi pooblastili, ki se uporabljajo za zavarovalnice in pozavarovalnice za namene nadzora skupine.

(93) Za namene zaščite imetnikov polic bi bilo treba pri uporabi nadzora skupine na podlagi naslova III Direktive 2009/138/ES enako obravnavati vse zavarovalniške skupine, ki poslujejo v Uniji, ne glede na lokacijo sedeža njihovega končnega matičnega podjetja. Kadar so zavarovalnice in pozavarovalnice del skupine, katere matično podjetje ima sedež v tretji državi, ki se ne šteje za enakovredno ali začasno enakovredno v skladu s členom 260 navedene direktive, je izvajanje nadzora skupine zahtevnejše. Nadzorniki skupin bi se lahko odločili, da bodo za take skupine uporabili tako imenovane „druge metode“ v skladu s členom 262 navedene direktive. Vendar te metode niso jasno opredeljene, cilji, ki bi jih bilo treba doseči s temi drugimi metodami, pa so negotovi. Če navedenega vidika ne bi obravnavali, bi to lahko privedlo do neželenih učinkov na enake konkurenčne pogoje med skupinami, katerih končno matično podjetje se nahaja v Uniji, in skupinami, katerih končno matično podjetje se nahaja v neenakovredni tretji državi. Zato bi bilo treba podrobneje opredeliti namen drugih metod, vključno z minimalnim sklopom ukrepov, ki bi jih morali upoštevati nadzorniki skupine. Zlasti bi morale te metode zagotavljati enako raven zaščite vsem imetnikom polic zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki imajo sedež v Uniji, ne glede na lokacijo sedeža končnega matičnega podjetja skupine, ki ji take zavarovalnice ali pozavarovalnice pripadajo.

(94) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981 ([17]) je uvedla prednostno obravnavo dolgoročnih naložb v lastniške vrednostne papirje. Za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju in je namenjen tudi odražanju nižjega tveganja naložb v daljšem časovnem obdobju, vendar se v Uniji uporablja zelo omejeno, veljajo merila, ki so strožja od tistih, ki se uporabljajo za dolgoročne kapitalske naložbe. Zato se zdi, da nova bonitetna kategorija dolgoročnih kapitalskih naložb ne potrebuje obstoječega podmodula tveganja kapitalskih naložb, ki temelji na trajanju. Ker ni potrebe po ohranitvi dveh različnih preferenčnih obravnav, katerih cilj je nagrajevanje dolgoročnih naložb, bi bilo treba podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, črtati. Da pa bi se izognili situaciji, v kateri bi to črtanje povzročilo škodljive učinke, bi bilo treba za zavarovatelje, ki trenutno uporabljajo podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, določiti klavzulo o uporabi predhodnih pravil.

(95) Za doseganje okoljskih in podnebnih ciljev evropskega zelenega dogovora je treba velike količine naložb zasebnega sektorja, tudi zavarovalnic in pozavarovalnic, usmeriti v trajnostne naložbe. Določbe Direktive 2009/138/ES o kapitalskih zahtevah ne bi smele ovirati trajnostnih naložb zavarovalnic in pozavarovalnic, temveč bi morale odražati celotno tveganje naložb v okolju škodljive dejavnosti. Zato je treba oceniti ali so razpoložljivi dokazi o razlikah v tveganju med okoljsko ali socialno škodljivimi in drugimi naložbami dovolj, da se upraviči drugačna bonitetna obravnava. Da se zagotovi ustrezna ocena zadevnih dokazov, bi moral EIOPA do 1. marca 2025 spremljati dokaze o profilu tveganj okoljsko ali socialno škodljivih naložb in o njih poročati. Po potrebi bi bilo treba v poročilu

([15]) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

([16]) Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

([17]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981 z dne 8. marca 2019 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/35 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 161, 18.6.2019, str. 1).

EIOPA svetovati o spremembah Direktive 2009/138/ES ter delegiranih in izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi navedene direktive. EIOPA bi prav tako moral imeti možnost preveriti, ali bi bilo primerno upoštevati nekatera okoljska tveganja, ki niso povezana s podnebnimi spremembami, in kako. Na primer, če dokazi kažejo na to, bi lahko EIOPA analiziral potrebo po razširitvi analiz scenarijev, kot jih uvaja ta direktiva, v kontekstu tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, na druga okoljska tveganja.

(96) Podnebne spremembe vplivajo na pogostost in resnost naravnih nesreč, oboje pa se bo verjetno še povečalo zaradi degradacije okolja in onesnaževanja. To bi lahko spremenilo tudi izpostavljenost zavarovalnic in pozavarovalnic tveganju naravnih katastrof in povzročilo neveljavnost standardnih parametrov za tveganje naravnih katastrof iz Delegirane uredbe (EU) 2015/35. Za zagotovitev, da ne bo trajnih razhajanj med standardnimi parametri za tveganje naravnih katastrof in dejansko izpostavljenostjo zavarovalnic in pozavarovalnic takim tveganjem, bi moral EIOPA redno pregledovati obseg modula tveganja naravnih katastrof in kalibracije njegovih standardnih parametrov. V ta namen bi moral EIOPA upoštevati najnovejše razpoložljive dokaze iz znanosti o podnebju in v primeru ugotovljenih neskladnosti Komisiji ustrezno predložiti mnenje.

(97) Zahteve iz člena 308b(12) Direktive 2009/138/ES bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi skladnost z bančnim okvirom in enake konkurenčne pogoje pri obravnavi izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, denominiranih in financiranih v domači valuti katere koli države članice. V ta namen bi bilo treba uvesti ureditev uporabe predhodnih pravil za take izpostavljenosti, da se zadevne izpostavljenosti izvzamejo iz kapitalskih zahtev za tveganje razmika in koncentracijo tržnega tveganja, pod pogojem, da so izpostavljenosti nastale pred 1. januarjem 2023.

(98) V nekaterih primerih se zavarovalniške ali pozavarovalniške skupine močno zanašajo na uporabo prehodnega ukrepa glede netveganih obrestnih mer in prehodnega ukrepa glede zavarovalno-tehničnih rezervacij. Tako zanašanje bi lahko privedlo do napačnega prikaza dejanskega solventnostnega stanja skupine. Zato bi bilo treba od zavarovalniških ali pozavarovalniških skupin zahtevati, da razkrijejo učinek na svoje solventnostno stanje pod predpostavko, da lastna sredstva, ki izhajajo iz teh prehodnih ukrepov, niso na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Nadzorni organi bi morali imeti tudi pooblastilo za sprejetje ustreznih ukrepov, tako da bi uporaba ukrepov ustrezno odražala finančni položaj skupine. Vendar ti ukrepi ne bi smeli vplivati na uporabo teh prehodnih ukrepov s strani povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic pri izračunu njihovega individualnega zahtevanega solventnostnega kapitala.

(99) Direktiva 2009/138/ES določa prehodne ukrepe glede netveganih obrestnih mer in zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki so predmet nadzorne odobritve in se uporabljajo v zvezi s pogodbami, iz katerih izhajajo zavarovalne in pozavarovalne obveznosti, ki so bile sklenjene pred letom 2016. Medtem ko bi morali prehodni ukrepi podjetja spodbuditi k čim hitrejši uskladitvi z navedeno direktivo, bo uporaba prehodnih ukrepov, ki so prvič odobreni precej po letu 2016, verjetno upočasnila pot do skladnosti z navedeno direktivo. Takšna odobritev uporabe teh prehodnih ukrepov bi morala biti zato omejena na primere, ko za zavarovalnico ali pozavarovalnico prvič začnejo veljati pravila Direktive 2009/138/ES ali ko je podjetje sprejelo portfelj zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb in je prenosno podjetje pred prenosom uporabilo prehodni ukrep v zvezi z obveznostmi v zvezi s tem portfeljem.

(100) Da bi upoštevali razvoj trga in dopolnili nekatere podrobne tehnične vidike te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi z merili za opredelitev malih in nekompleksnih podjetij in skupin, obravnavo tveganja, ki ga predstavljajo kriptosredstva v podmodulu tržnega tveganja, pojasnitvami glede dolgoročnih naložb, merili za omejeno nadzorno poročanje za lastne zavarovalnice in pozavarovalnice, preudarnim deterministčnim vrednotenjem najboljše ocene, uporabo poenostavljenega pristopa za izračun solventnosti skupine, informacijami, ki jih je treba vključiti v redno poročilo nadzorniku na ravni skupine, in podaljšanjem rokov za poročanje v izjemnih okoliščinah. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(101) Za zagotovitev usklajene uporabe te direktive bi moral EIOPA pripraviti osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se podrobneje opredelijo dejavniki, ki jih morajo nadzorni organi upoštevati pri ugotavljanju odnosa med različnimi podjetji, ki bi lahko bila del skupine. Komisija bi morala to direktivo dopolniti s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EIOPA, z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010. Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi EIOPA, v zvezi z nekaterimi specifičnimi metodološkimi elementi glede preudarnega deterističnega vrednotenja najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj, z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

(102) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotoviti spodbude za zavarovatelje, da prispevajo k dolgoročnemu trajnostnemu financiranju gospodarstva, izboljšati občutljivost na tveganja, ublažiti čezmerno kratkoročno nestanovitnost solventnostnega stanja zavarovateljev, izboljšati kakovost, doslednost in usklajevanje zavarovalniškega nadzora po vsej Uniji ter izboljšati zaščito imetnikov polic in upravičencev ter bolje obravnavati morebitno kopičenje sistemskega tveganja v zavarovalniškem sektorju, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(103) Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 postalo tretja država, pravo Unije pa se je za Združeno kraljestvo in v njem prenehalo uporabljati 31. decembra 2020. Ker ima Direktiva 2009/138/ES več določb, ki obravnavajo posebnosti posameznih držav članic, so take določbe, kjer se izrecno nanašajo na Združeno kraljestvo, zastarele in bi jih bilo zato treba črtati.

(104) Kalibracije, ki se uporabljajo za delegirane in izvedbene akte, ki jih sprejme Komisija, pogosto temeljijo na podatkih, na katere močno vpliva vključitev podatkov iz trga Združenega kraljestva. Zato bi bilo treba vse kalibracije, ki se uporabijo kot vir vhodnih podatkov za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala, pregledati, da se ugotovi, ali je neupravičeno odvisna od podatkov iz trga Združenega kraljestva, in take podatke po potrebi izločiti iz ustreznih podatkovnih naborov, razen če niso na voljo drugi podatki.

(105) Zagotoviti bi bilo treba, da bonitetna obravnava naložb v listinjenje, vključno z enostavnim, preglednim in standardiziranim (STS) listinjenjem, ustrezno odraža dejanska tveganja in da so kapitalske zahteve, povezane s takimi naložbami, usmerjene k tveganju. V ta namen bi morala Komisija oceniti ustreznost obstoječih kalibracij za naložbe v listinjenje, ki so določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi Direktive 2009/138/ES, ob upoštevanju razpoložljivih tržnih podatkov in njihove skladnosti s kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo za naložbe v druge vrednostne papirje s stalnim donosom. Komisija bi morala na podlagi take ocene po potrebi razmisliti o spremembi delegiranega akta, ki določa kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v listinjenje. Take spremembe, ki bi morale temeljiti na tveganju in dokazih, bi lahko vključevale uvedbo bolj razčlenjenega sklopa dejavnikov tveganja glede na razvrstitev tranš listinjenja ali razlikovanja med različnimi vrstami listinjenja, ki ni listinjenje STS, glede na njihova tveganja.

(106) Direktivo 2009/138/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/138/ES

Direktiva 2009/138/ES se spremeni:

(1) v členu 2(3) se točka (a)(iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) vrste trajnega zdravstvenega zavarovanja, ki trenutno ni predmet odstopa in ki obstaja na Irskem;“;

(2) v členu 4(1) se točke (a), (b) in (c) nadomestijo z naslednjim:

„(a) letni prihodek od bruto obračunanih premij podjetja ne presega 15 000 000 EUR;

(b) skupne zavarovalno-tehnične rezervacije podjetja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76 ne presegajo 50 000 000 EUR;

(c) če je podjetje del skupine, skupne zavarovalno-tehnične rezervacije skupine, opredeljene kot izterljivi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ne presegajo 50 000 000 EUR;“;

(3) člen 6 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) pomoč se zagotovi ob nesreči ali okvari, ki vključuje cestno vozilo, ko se nesreča ali okvara zgodi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje, ali v sosednjih državah;“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V primerih iz odstavka 1, točki (b)(i) in (b)(ii), se pogoj, da se mora nesreča ali okvara zgoditi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje, ne uporablja, kadar je upravičenec včlanjen v organizacijo, ki zagotavlja kritje, in kadar storitev pomoči na cesti ali prevoza vozila na osnovi vzajemnega sporazuma opravi podobna organizacija v zadevni državi brez plačila dodatne premije in le ob predložitvi članske izkaznice.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(4) v členu 8 se črta točka 3;

(5) člen 13 se spremeni:

(a) v točki 7 se črta točka (b);

(b) vstavijo se naslednje točke:

„(10a) ‚malo in nekompleksno podjetje‘ pomeni zavarovalnico ali pozavarovalnico, vključno z lastno zavarovalnico ali lastno pozavarovalnico, ki izpolnjuje pogoje iz člena 29a in je bila razvrščena kot taka v skladu s členom 29b;

(10b) ‚mala in nekompleksna skupina‘ pomeni skupino, ki izpolnjuje pogoje iz člena 213a in jo je kot tako razvrstil nadzornik skupine na podlagi odstavka 2 navedenega člena;

(10c) ‚zakoniti revizor‘ pomeni zakonitega revizorja v smislu člena 2, točka 2, Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(10d) ‚revizijsko podjetje‘ pomeni revizijsko podjetje v smislu člena 2, točka 3, Direktive 2006/43/ES;

(*) Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).“;

(c) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

„(15) ‚matično podjetje‘ pomeni obvladujoče podjetje iz člena 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali podjetje, ki ga nadzorni organi štejejo za matično podjetje v skladu s členom 212 (2) ali členom 214(5) ali (6) te direktive;

(16) ‚hčerinsko podjetje' pomeni odvisno podjetje iz člena 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU, vključno z njegovimi hčerinskimi podjetji, ali podjetje, ki ga nadzorni organi štejejo za hčerinsko podjetje v skladu s členom 212(2) ali členom 214(5) ali (6) te direktive;

(*) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).";

(d) v točki 18 se besedilo „členu 1 Direktive 83/349/EGS" nadomesti z besedilom „členu 22(1) in (2) Direktive 2013/34/EU";

(e) točka 19 se nadomesti z naslednjim:

„(19) ‚transakcije znotraj skupine' pomeni vse transakcije, pri katerih je zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalnica ali pozavarovalnica iz tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding bodisi neposredno ali posredno odvisen od drugih podjetij znotraj iste skupine bodisi od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je s podjetji znotraj te skupine povezana s tesnimi povezavami, za namene izpolnjevanja pogodbenih in drugih plačljivih in neplačljivih obveznosti;";

(f) točka 22 se spremeni:

(i) v točki (a) se besedilo „točki (14) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES" nadomesti z besedilom „členu 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*)

(*) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).";

(ii) v točki (b)(i) se besedilo „Direktive 2004/39/ES" nadomesti z besedilom „Direktive 2014/65/EU";

(g) točka 25 se spremeni:

(i) v točki (a) se besedilo „členov 4(1), (5) in (21) Direktive 2006/48/ES" nadomesti z besedilom „člena 4(1), točke 1, 18 in 26, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*)

(*) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).";

(ii) v točki (c) se besedilo „Direktive 2004/39/ES" nadomesti z besedilom „Direktive 2014/65/EU";

(h) točka 27 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (c)(ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) čisti prihodek v smislu člena 2, točka 5, Direktive 2013/34/EU, v višini 13 600 000 EUR";

(ii) v drugem pododstavku se besedilo „Direktive 83/349/EGS" nadomesti z besedilom „Direktive 2013/34/EU";

(i) dodajo se naslednje točke:

„(41) ‚regulirano podjetje' pomeni regulirano osebo v smislu člena 2, točka 4, Direktive 2002/87/ES ali institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6, točka 1, Direktive (EU) 2016/2341;

(42) ‚kriptosredstvo' pomeni kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v členu 3(1), točka 5, Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(43) ‚ukrep za sorazmernost' pomeni vsak ukrep iz člena 35(5a), člena 41, člena 45(1b), člena 45(5), člena 45a(5), člena 51(6), člena 51a(1), člena 77(8) in člena 144a(4) ali vsak ukrep iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te direktive, ki se izrecno uporablja za mala in nekompleksna podjetja v skladu s členom 29c;

(44) ‚tveganje glede trajnostnosti' pomeni okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščino, ki ima lahko v primeru, da do nje pride, dejanski ali potencialen negativni vpliv na vrednost naložbe ali vrednost obveznosti;

(45) ‚dejavniki trajnostnosti' pomeni dejavnike trajnostnosti, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 24, Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta (**);

(*) Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

(**) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

(6) v členu 18(1) se doda naslednja točka:

„(i) navede, ali je bila v drugi državi članici zavrnjena ali umaknjena vloga za dovoljenje za začetek opravljanja dejavnosti neposrednega zavarovanja ali pozavarovanja ali za začetek opravljanja dejavnosti drugega reguliranega podjetja ali distributerja zavarovalnih produktov, ter razloge za zavrnitev ali umik.“;

(7) v členu 23(1) se doda naslednja točka:

„(f) državah članicah, tretjih državah in, kadar se dovoljenja za začetek in opravljanje dejavnosti zavarovanja ali pozavarovanja izdajo na ravni geografskih območij znotraj tretjih držav, zadevnih geografskih območjih teh tretjih držav, v oziroma na katerih namerava zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica poslovati.“;

(8) v členu 24(2), drugi pododstavek, se besedilo „Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedilom „Direktivi 2014/65/EU“;

(9) člen 25 se spremeni:

(a) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pravno sredstvo je treba določiti tudi za primere, v katerih nadzorni organi vloge za izdajo dovoljenja ne obravnavajo v roku šestih mesecev ali, v primeru skupne ocene na podlagi člena 26(4), v roku osmih mesecev od datuma prejema.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„Vsaka zavrnitev dovoljenja, vključno z navedbo podjetja, ki prosi zanj, in razlogi za zavrnitev, se priglasi Evropskemu nadzornemu organu (Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*). EIOPA vzdržuje posodobljeno podatkovno bazo s takimi informacijami in dovoli dostop do nje nadzornim organom.

(*) Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).“;

(10) v členu 25a se besedilo „Evropskemu nadzornemu organu (Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta([1])“ nadomesti z besedo „EIOPA“;

(11) v členu 26 se doda naslednji odstavek:

„4. Kadar se je treba posvetovati z več nadzornimi organi na podlagi odstavka 1, lahko kateri koli zadevni nadzorni organ v enem mesecu od datuma prejema zaprosi nadzorni organ matične države članice podjetja, ki je zaprosilo za dovoljenje, za skupno oceno vloge za izdajo dovoljenja. Nadzorni organ matične države članice podjetja, ki je zaprosilo za dovoljenje, pri sprejemanju končne odločitve upošteva ugotovitve skupne ocene.“;

(12) v členu 29 se odstavka 3 in 4 nadomestita z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da se zahteve iz te direktive uporabljajo na način, ki je sorazmeren glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice, zlasti tistih v zvezi s podjetji, ki so razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja.

4. Delegirani akti ter regulativni in izvedbeni tehnični standardi, ki jih sprejme Komisija, upoštevajo načelo sorazmernosti in tako zagotavljajo sorazmerno uporabo te direktive, zlasti v zvezi z malimi in nekompleksnimi podjetji.

Osnutki regulativnih tehničnih standardov, ki jih EIOPA predloži v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010, osnutki izvedbenih tehničnih standardov, ki jih predloži v skladu s členom 15 navedene uredbe, ter smernice in priporočila, ki jih izda v skladu s členom 16 navedene uredbe, zagotavljajo sorazmerno uporabo te direktive, zlasti v zvezi z malimi in nekompleksnimi podjetji.

5. Komisija to direktivo dopolni s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih podrobno določi:

(a) merila iz člena 29a(1), vključno s pristopom za izračun vsote iz točk (a)(iv), (b)(v) in (c)(vii) navedenega člena;

(b) metodologijo, ki se uporablja pri razvrščanju podjetij med mala in nekompleksna podjetja, ter

(c) pogoje za odobritev ali preklic nadzorne odobritve za ukrepe sorazmernosti, ki jih uporabljajo podjetja, ki niso razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja iz člena 29d.“;

(13) vstavijo se naslednji členi:

„*Člen 29a*

Merila za opredelitev malih in nekompleksnih podjetij

1. Države članice zagotovijo, da se podjetja razvrstijo kot mala in nekompleksna podjetja v skladu s postopkom iz člena 29b, kadar dve zaporedni poslovni leti neposredno pred tako razvrstitvijo izpolnjujejo naslednja merila:

(a) za podjetja, ki opravljajo dejavnosti življenjskega zavarovanja, in podjetja, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76 in katerih letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi neživljenjskega zavarovanja, predstavlja manj kot 40 % skupne letne bruto obračunane premije, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (a), ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76;

(ii) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

(1) 20 000 000 EUR;

(2) 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(iii) zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76, ne presegajo 1 000 000 000 EUR;

(iv) vsota naslednjega ni višja od 20 % skupnih naložb:

(1) modul tržnega tveganja iz člena 105(5);

(2) del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz člena 105(6), ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja razpona;

(3) vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

(v) pozavarovanje, ki ga sprejme podjetje, ne presega 50 % njegovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(vi) zahtevani solventnostni kapital je ustrezen;

(b) za podjetja, ki opravljajo dejavnosti neživljenjskega zavarovanja, in podjetja, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, katerih letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi neživljenjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njihovega celotnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij in katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo manj kot 20 % njihovih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) povprečni kombinirani količnik za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;

(ii) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

(1) 20 000 000 EUR;

(2) 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(iii) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz dejavnosti neživljenjskega zavarovanja ne presega 100 000 000 EUR;

(iv) vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah 5 do 7, 11, 12, 14 in 15 v delu A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za posle neživljenjskega zavarovanja;

(v) vsota naslednjega ni višja od 20 % skupnih naložb:

(1) modul tržnega tveganja iz člena 105(5);

(2) del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz člena 105(6), ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja razpona;

(3) vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

(vi) pozavarovanje, ki ga sprejme podjetje, ne presega 50 % njegovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(vii) zahtevani solventnostni kapital je ustrezen;

(c) za podjetja, ki opravljajo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, katerih zavarovalno-tehnične rezervacije, povezane z dejavnostmi življenjskega zavarovanja, predstavljajo 20 % ali več njihovih skupnih zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76, in katerih letni prihodek od bruto obračunanih premij, povezan z dejavnostmi neživljenjskega zavarovanja, predstavlja 40 % ali več njihovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (a), ni višji od 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76;

(ii) povprečni kombinirani količnik za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh letih je manjši od 100 %;

(iii) zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76 ne presegajo 1 000 000 000 EUR;

(iv) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz dejavnosti neživljenjskega zavarovanja ne presega 100 000 000 EUR;

(v) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, sklenjenih v državah članicah, ki niso matična država članica, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje v skladu s členom 14, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

(1) 20 000 000 EUR;

(2) 10 % skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(vi) vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah 5 do 7, 11, 12, 14 in 15 v delu A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za posle neživljenjskega zavarovanja;

(vii) vsota naslednjega ni višja od 20 % skupnih naložb:

(1) modul tržnega tveganja iz člena 105(5);

(2) del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz člena 105(6), ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja razpona;

(3) vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

(viii) pozavarovanje, ki ga sprejme podjetje, ne presega 50 % njegovega skupnega letnega prihodka od bruto obračunanih premij;

(ix) zahtevani solventnostni kapital je ustrezen.

Merila iz točk (a)(ii) in (v), točk (b)(ii) in (vi) ter točk (c)(v) in (viii) prvega pododstavka se ne uporabljajo za lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice razvrstijo kot mala in nekompleksna podjetja, tudi če ne izpolnjujejo meril iz prvega pododstavka, pod pogojem, da izpolnjujejo obe naslednji merili:

(a) zavarovanci in upravičenci so kar koli od naslednjega:

(i) pravni subjekti skupine, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica,

(ii) fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, če posli s temi fizičnimi osebami ostanejo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne obveznosti in zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

2. Za podjetja, ki so pridobila dovoljenje v skladu s členom 14 v zadnjih dveh poslovnih letih, se skladnost z merili iz odstavka 1 tega člena oceni glede na zadnje poslovno leto pred razvrstitvijo ali, če je bilo dovoljenje pridobljeno v zadnjih 12 mesecih, glede na poslovni načrt iz člena 23.

3. Naslednja podjetja se nikoli ne razvrstijo kot mala in nekompleksna podjetja:

(a) podjetja, ki za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala uporabljajo odobren delni ali popolni notranji model v skladu z zahtevami za popolne in delne notranje modele iz poglavja VI, oddelek 4, pododdelek 3;

(b) podjetja, ki so matična podjetja finančnega konglomerata v smislu člena 2, točka 14, Direktive 2002/87/ES ali skupine v smislu člena 212 te direktive, za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (a) ali (b) te direktive, razen če je skupina razvrščena kot mala in nekompleksna skupina;

(c) podjetja, ki so matično podjetje podjetja iz člena 228(1), točke (a) do (e);

(d) podjetja, ki upravljajo skupinske pokojninske sklade v smislu člena 2(3), točki (b)(iii) in (b)(iv), če vrednost premoženja skupinskih pokojninskih skladov presega 1 000 000 000 EUR.

Člen 29b

Postopek razvrščanja za podjetja, ki izpolnjujejo merila

1. Države članice zagotovijo, da lahko podjetja, ki izpolnjujejo merila iz člena 29a, obvestijo nadzorni organ o takšnem izpolnjevanju z namenom, da bi se razvrstila kot mala in nekompleksna podjetja.

2. Podjetje predloži obvestilo iz odstavka 1 tega člena nadzornemu organu države članice, ki je izdala predhodno dovoljenje iz člena 14. To obvestilo vsebuje vse naslednje:

(a) dokazila o izpolnjevanju vseh meril iz člena 29a, ki se uporabljajo za navedeno podjetje;

(b) izjavo, da podjetje v naslednjih treh letih ne načrtuje nobene strateške spremembe, ki bi povzročila neizpolnjevanje katerih koli meril iz člena 29a;

(c) določitev ukrepov za sorazmernost, za katere podjetje pričakuje, da jih bo izvedlo, zlasti če se namerava uporabiti poenostavitev najboljše ocene in ali podjetje načrtuje uporabo poenostavljene metode za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 77(8).

3. Nadzorni organ lahko nasprotuje razvrstitvi med mala in nekompleksna podjetja v dveh mesecih od prejema popolnega obvestila iz odstavka 1 iz razlogov, povezanih izključno s čimer koli od naslednjega:

(a) neizpolnjevanjem meril iz člena 29a;

(b) neustreznostjo zahtevanega solventnostnega kapitala, ocenjeno brez uporabe katerega koli od prehodnih ukrepov iz člena 77a(2), člena 308c, člena 308d ali, kadar je to ustrezno, člena 111(1), drugi pododstavek;

(c) dejstvom, da podjetje predstavlja več kot 5 % trga življenjskih ali, kadar je ustrezno, neživljenjskih zavarovanj v skladu s členom 35a(1), drugi pododstavek, v matični državi članici podjetja.

4. Nadzorni organ v vsaki odločitvi o nasprotovanju razvrstitvi med mala in nekompleksna podjetja, pisno navede razloge za nasprotovanje in odločitev sporoči zadevnemu podjetju.

Če take odločitve ni, se podjetje po koncu dvomesečnega obdobja iz odstavka 3 razvrsti kot malo in nekompleksno podjetje.

Če nadzorni organ pred koncem dvomesečnega obdobja iz odstavka 3 izda odločitev, s katero potrdi izpolnjevanje meril, se podjetje od datuma take odločitve razvrsti kot malo in nekompleksno podjetje.

5. V zvezi z zahtevami, ki jih nadzorni organi prejmejo v prvih šestih mesecih od 30. januarja 2027, se obdobje iz odstavka 3 podaljša na štiri mesece.

6. Podjetje je razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje, dokler takšna razvrstitev ne preneha v skladu s tem odstavkom.

Če malo in nekompleksno podjetje ne izpolnjuje več katerega od meril iz člena 29a(1), o tem nemudoma obvesti nadzorni organ. Če se takšno neizpolnjevanje nadaljuje dve zaporedni leti, podjetje o tem obvesti nadzorni organ in z naslednjim poslovnim letom preneha biti razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje.

Če podjetje, ki je bilo razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje, izpolnjuje katero od meril izključitve iz člena 29a(3), o tem nemudoma obvesti nadzorni organ in z naslednjim poslovnim letom preneha biti razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje.

Člen 29c

Uporaba ukrepov za sorazmernost s strani podjetij, ki so razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja

1. Države članice zagotovijo, da lahko podjetja, razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja, uporabijo vse ukrepe za sorazmernost.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko nadzorni organ, kadar ima resne pomisleke v zvezi s profilom tveganj malega in nekompleksnega podjetja, od zadevnega podjetja zahteva, da se vzdrži uporabe enega ali več ukrepov za sorazmernost, če je zahteva ustrezno pisno utemeljena s sklicevanjem na posebne pomisleke v zvezi s profilom tveganj podjetja. Šteje se, da je resen pomislek podan, kadar:

(a) zahtevani solventnostni kapital ni več ustrezen ali če obstaja tveganje njegove neustreznosti v naslednjih treh mesecih, po potrebi ocenjeno brez uporabe katerega koli od prehodnih ukrepov iz člena 77a(2), člena 308c, člena 308d ali, kadar je to ustrezno, člena 111(1), drugi pododstavek;

(b) sistem upravljanja podjetja v smislu člena 41 ni učinkovit ali

(c) bi lahko bistvene spremembe v profilu tveganj podjetja privedle do pomembnega neizpolnjevanja katerega od meril iz člena 29a(1).

Člen 29d

Uporaba ukrepov za sorazmernost s strani podjetij, ki niso razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja

1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso razvrščene kot mala in nekompleksna podjetja, uporabijo ukrepe za sorazmernost določene v členu 35(5a), členu 41, členu 45(1b), členu 45 (5), členu 77(8) in členu 144a(4) ter ukrepe za sorazmernost, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te direktive, ki se izrecno uporabljajo za mala in nekompleksna podjetja v skladu s členom 29c in so identificirani za namene tega člena, le če to predhodno odobri nadzorni organ.

Zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzornemu organu predloži pisno zahtevo za odobritev. Navedena zahteva vsebuje:

(a) seznam ukrepov za sorazmernost, ki naj bi se uporabili, in razloge, zakaj je njihova uporaba upravičena glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;

(b) vse druge pomembne informacije v zvezi s profilom tveganj podjetja;

(c) izjavo, da podjetje v naslednjih treh letih ne načrtuje nobene strateške spremembe, ki bi vplivala na profil tveganj podjetja.

2. Nadzorni organ v dveh mesecih po prejemu zahteve iz odstavka 1, drugi pododstavek, zahtevo oceni in obvesti podjetje o odobritvi ali zavrnitvi ter o ukrepih za sorazmernost, katerih uporaba je bila odobrena. Kadar nadzorni organ odobri uporabo ukrepov za sorazmernost pod določenimi pogoji, se v odločitvi o odobritvi navedejo razlogi za te pogoje. Odločitev nadzornega organa, da nasprotuje uporabi enega ali več ukrepov za sorazmernost, navedenih v zahtevi, se sporoči v pisni obliki, pri čemer so navedeni tudi razlogi za odločitev nadzornega organa. Ti razlogi so povezani s profilom tveganj podjetja.

3. Nadzorni organ lahko zahteva dodatne informacije, ki so potrebne za dokončanje ocene iz odstavka 2. Obdobje iz navedenega odstavka se začasno prekine za obdobje med datumom, ko nadzorni organi prvič zahtevajo informacije, in prejemom odgovora zadevnega podjetja. Morebitne nadaljnje zahteve nadzornega organa ne povzročijo začasne prekinitve ocenjevalnega obdobja.

4. V zvezi z zahtevami, ki jih nadzorni organi prejmejo pred 31. julijem 2027, je obdobje iz odstavka 2 dolgo štiri mesece.

5. Odobritev uporabe ukrepov za sorazmernost se lahko kadar koli spremeni ali prekliče, če se spremeni profil tveganj zavarovalnice ali pozavarovalnice. Vsaka odločitev nadzornega organa, da spremeni ali prekliče to odobritev, mora biti obrazložena in se pisno sporoči zadevnemu podjetju.

Člen 29e

Spremljanje uporabe ukrepov za sorazmernost

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice v enem letu po razvrstitvi med mala in nekompleksna podjetja svojim nadzornim organom poročajo o podatkih o ukrepih za sorazmernost, ki jih uporabljajo, kot del podatkov, ki jih je treba zagotoviti za nadzor, iz člena 35. Kadar nameravajo taka podjetja spremeniti seznam ukrepov za sorazmernost, ki se uporabijo, o tem nemudoma obvestijo svoje nadzorne organe.

2. Kadar se zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo ukrepe za sorazmernost na podlagi člena 29d, odločijo, da jih bodo prenehale uporabljati, o tem obvestijo svoje nadzorne organe.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo katere koli ukrepe za sorazmernost, ki ustrezajo obstoječim ukrepom na podlagi te direktive, do 28. januarja 2025, lahko take ukrepe še naprej uporabljajo brez uporabe zahtev iz členov 29b, 29c in 29d za obdobje, ki ni daljše od štirih poslovnih let.“;

(14) v členu 30(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Finančni nadzor celotnega poslovanja zavarovalnice in pozavarovalnice na podlagi odstavka 1 vključuje preverjanje njenega sistema upravljanja, kapitalske ustreznosti, oblikovanja zavarovalno-tehničnih rezervacij, njenih sredstev ter primernih lastnih sredstev v skladu s pravili, ki so določena, ali praksami, ki veljajo v matični državi članici na podlagi predpisov, sprejetih na ravni Unije.“;

(15) člen 35 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da nadzornim organom predložijo podatke, potrebne za nadzor, pri čemer je treba upoštevati cilje nadzora, določene v členih 27 in 28, ter splošna načela nadzora, določena v členu 29, zlasti načelo sorazmernosti.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Ob upoštevanju podatkov, zahtevanih v odstavkih 1, 2 in 3, ter načel iz odstavka 4 države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom predložijo redno poročilo nadzorniku, ki vsebuje podatke o poslovanju in uspešnosti podjetja, sistemu upravljanja, profilu tveganj, vrednotenju za potrebe solventnosti in upravljanju kapitala v obdobju poročanja.

Pogostost rednega poročila nadzorniku je:

(a) za mala in nekompleksna podjetja vsaka tri leta ali, če to dovoli nadzorni organ, do vsakih pet let;

(b) za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso mala in nekompleksna podjetja, vsaka tri leta.

Za namene točke (b) drugega pododstavka lahko nadzorni organ po potrebi zahteva, da nadzorovana podjetja poročajo pogosteje.“;

(c) odstavki 6, 7 in 8 se črtajo;

(d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Komisija v skladu s členom 301a dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov, v katerih podrobno določi:

(a) podatke iz odstavkov 1 do 4 tega člena;

(b) merila za omejeno nadzorno poročanje lastnih zavarovalnic in lastnih pozavarovalnic ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj teh posebnih vrst podjetij, da se v ustrezni meri zagotovi konvergenca nadzornega poročanja.“;

(e) v odstavku 10 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Da bi zagotovili enotne pogoje uporabe v zvezi s tem členom, EIOPA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov o rednem nadzornem poročanju v zvezi s predlogami za posredovanje informacij nadzornim organom iz odstavkov 1 in 2, vključno s pragi na podlagi tveganja, ki določajo sprožilec za zahteve glede poročanja, kadar je to ustrezno, ali kakršno koli izvzetje določenih informacij za nekatere vrste podjetij, kot so lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj posebnih vrst podjetij. EIOPA razvije rešitve informacijske tehnologije, vključno s predlogami in navodili za poročanje iz odstavkov 1 in 2.“;

(f) odstavek 11 se črta;

(g) doda se naslednji odstavek:

„12. EIOPA do 29. januarja 2027 Komisiji predloži poročilo o morebitnih ukrepih, vključno z zakonodajnimi spremembami, za oblikovanje integriranega zbiranja podatkov, da se:

(a) zmanjšajo podvajanja in nedoslednosti med okviri poročanja v zavarovalniškem sektorju in drugih sektorjih finančne industrije;

(b) izboljšata standardizacija podatkov ter učinkovitost izmenjave in uporabe podatkov o katerih pristojni organi na ravni Unije in na nacionalni ravni že poročajo v katerem koli okviru Unije za poročanje, ter

(c) zmanjšajo stroški izpolnjevanja obveznosti.

EIOPA daje prednost informacijam v zvezi s poročanjem o kolektivnih naložbenih podjemih in o izvedenih finančnih instrumentih, vendar se ne omejuje nanje.

EIOPA pri pripravi poročila iz prvega pododstavka tesno sodeluje z drugimi evropskimi nadzornimi organi in Evropsko centralno banko (ECB) ter po potrebi vključi nacionalne pristojne organe.“;

(16) vstavita se naslednja člena:

„Člen 35a

Izvzetja in omejitve pri kvantitativnem rednem nadzornem poročanju, ki ga odobrijo nadzorni organi

1. Kadar so vnaprej določena obdobja iz člena 35(2), točka (a)(i), krajša od enega leta, lahko zadevni nadzorni organi brez poseganja v člen 129(4) omejijo redno nadzorno poročanje, če:

(a) bi bila predložitev teh podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;

(b) se ti podatki poročajo vsaj enkrat letno.

Omejitev rednega nadzornega poročanja se dovoli samo podjetjem, ki skupaj ne predstavljajo več kot 20 % trga življenjskih oziroma neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj v državi članici, pri čemer tržni delež življenjskih zavarovanj in pozavarovanj temelji na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah, tržni delež neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj pa na bruto obračunanih premijah.

Nadzorni organi pri določanju upravičenosti podjetij do teh omejitev dajo prednost malim in nekompleksnim podjetjem.

2. Zadevni nadzorni organi lahko omejijo redno nadzorno poročanje zavarovalnic in pozavarovalnic ali jih izvzamejo iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah, kadar:

(a) bi bila predložitev teh podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslovanja podjetja;

(b) predložitev teh podatkov ni potrebna za učinkovit nadzor nad podjetjem;

(c) izvzetje ne spodkopava stabilnosti zadevnih finančnih sistemov v Uniji ter

(d) je podjetje zmožno podatke zagotoviti na zahtevo.

Izvzetje iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah se dovoli samo podjetjem, ki skupaj ne predstavljajo več kot 20 % trga življenjskih oziroma neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj v državi članici, pri čemer tržni delež življenjskih zavarovanj in pozavarovanj temelji na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah, tržni delež neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj pa na bruto obračunanih premijah.

Nadzorni organi pri določanju upravičenosti podjetij do teh omejitev ali izvzetij dajo prednost malim in nekompleksnim podjetjem.

3. Lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice so izvzete iz rednega nadzornega poročanja po posameznih postavkah, kadar so vnaprej določena obdobja iz člena 35(2), točka (a)(i), krajša od enega leta, če izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(a) zavarovanci in upravičenci so kar koli od naslednjega:

(i) pravni subjekti skupine, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica,

(ii) fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, če posli s temi fizičnimi osebami ostanejo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne obveznosti in zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 tega člena nadzorni organi kot del postopka nadzornega pregleda v zvezi s podjetji, ki so razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja, ocenijo, ali bi bila predložitev podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj podjetja, pri čemer upoštevajo vsaj:

(a) tržna tveganja, ki so posledica naložb podjetja;

(b) stopnjo koncentracij tveganja;

(c) možne učinke upravljanja sredstev podjetja na finančno stabilnost;

(d) sisteme in strukture podjetja za zagotavljanje podatkov za namene nadzora in pisna pravila iz člena 35(5).

5. Za namene odstavkov 1 in 2 nadzorni organi kot del postopka nadzornega pregleda v zvezi s podjetji, ki niso razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja, ocenijo, ali bi bila predložitev podatkov preveliko breme glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj podjetja, pri čemer upoštevajo vsaj odstavek 4, točke (a) do (d), ter naslednje:

(a) obseg premij, zavarovalno-tehnične rezervacije in sredstva podjetja;

(b) nestanovitnost zahtevkov in prejemkov, ki jih podjetje krije;

(c) skupno število zavarovalnih vrst življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, za katere je izdano dovoljenje;

(d) primernost sistema upravljanja podjetja;

(e) višino lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;

(f) ali je podjetje lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki krije samo tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripada.

6. Da bi zagotovili usklajeno in dosledno uporabo odstavkov 1 do 5 tega člena, EIOPA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje opredeli:

(a) metode za določanje tržnih deležev iz odstavka 1, drugi pododstavek, in odstavka 2, drugi pododstavek, tega člena;

(b) postopek, ki ga naj nadzorni organi uporabljajo za obveščanje zavarovalnic in pozavarovalnic o kakršnih koli omejitvah ali izvzetjih iz tega člena.

Člen 35b

Roki za poročanje

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto nadzornim organom predložijo podatke iz člena 35(1) do (4) v 16 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.

2. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako četrtletje nadzornim organom predložijo podatke iz člena 35(1) do (4) v petih tednih po koncu vsakega četrtletja.

3. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom predložijo redno poročilo nadzorniku iz člena 35(5a) v 18 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.“;

(17) v členu 36(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) sistem upravljanja, vključno z zahtevami glede sposobnosti in primernosti, kot je določeno v členu 42, ter lastno oceno tveganja in solventnosti, kot je določeno v poglavju IV, oddelek 2;“;

(18) člen 37 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka:

„(e) zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja enega od prehodnih ukrepov iz členov 308c in 308d ter so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) podjetje ne bi izpolnjevalo zahtevanega solventnostnega kapitala brez uporabe prehodnega ukrepa;

(ii) podjetje nadzornemu organu ni predložilo prvotnega načrta postopnega uvajanja v zahtevanem obdobju, kot je določeno v členu 308e, drugi odstavek, ali zahtevanega letnega poročila, kot je določeno v tretjem odstavku navedenega člena.“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V okoliščinah iz odstavka 1, točki (d) in (e), je kapitalski pribitek sorazmeren z materialnimi tveganji, ki nastanejo zaradi odstopanja oziroma neskladnosti iz navedenih točk.“;

(19) v členu 40 se dodata naslednja odstavka:

„Člani upravnih, upravljalnih in nadzornih organov zavarovalnice ali pozavarovalnice morajo ves čas imeti dober ugled in skupaj dovolj znanja, spretnosti in izkušenj za opravljanje svojih nalog.

Člani upravnih, upravljalnih in nadzornih organov so lahko samo osebe, ki vsaj v desetih letih pred letom, v katerem opravljajo ali naj bi opravljali svoje dolžnosti v podjetju, niso bile obsojene za nobeno hudo kaznivo dejanje ali ponavljajoča se kazniva dejanja, povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ali druga kazniva dejanja, ki bi ogrozila njihov dober ugled.“;

(20) člen 41 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Sistem upravljanja je predmet rednega notranjega pregleda. Tak notranji pregled vključuje oceno ustreznosti sestave, učinkovitosti in notranjega upravljanja upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ob upoštevanju narave, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslovanja podjetja.

Zavarovalnice in pozavarovalnice vzpostavijo politiko spodbujanja raznolikosti v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu, vključno z določanjem posameznih kvantitativnih ciljev v zvezi z uravnoteženo zastopanostjo spolov.

EIOPA izda smernice o pojmu raznolikosti, ki jih je treba upoštevati pri izbiri članov upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice zahtevajo, da zavarovalnice in pozavarovalnice imenujejo različne osebe za izvajanje ključnih funkcij, in sicer funkcije upravljanja tveganja, aktuarske funkcije, funkcije spremljanja skladnosti in notranje revizije, ter da se vsaka taka funkcija izvaja neodvisno od drugih funkcij, da se preprečijo navzkrižja interesov.

Če je bilo podjetje razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje na podlagi člena 29b ali je pridobilo predhodno nadzorno odobritev na podlagi člena 29d, lahko osebe, odgovorne za ključne funkcije, in sicer funkcije upravljanja tveganj, aktuarske funkcije in funkcije spremljanja skladnosti, opravljajo tudi katero koli drugo ključno funkcijo, razen notranje revizije, katero koli drugo funkcijo ali so člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) potencialna navzkrižja interesov se ustrezno obvladujejo;

(b) kombinacija funkcij ali kombinacija funkcije s pogojem članstva v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu ne ogroža zmožnosti osebe za izvajanje njenih odgovornosti.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo pisna pravila vsaj v zvezi z upravljanjem tveganj, notranjim nadzorom, notranjo revizijo, prejemki in, če je primerno, zunanjim izvajanjem. Zagotovijo tudi, da se ta pravila izvajajo.

Ta pisna pravila se pregledajo vsaj enkrat letno. So predmet predhodne odobritve upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in se prilagodijo v primeru kakršne koli pomembne spremembe v sistemu ali na zadevnemu področju. Mala in nekompleksna podjetja lahko izvajajo redkejše preglede, vsaj vsakih pet let, razen če nadzorni organ na podlagi posebnih okoliščin tega podjetja ugotovi, da je potreben pogostejši pregled.“;

(21) v členu 42 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo nadzorni organ o kakršnih koli spremembah identitete oseb, ki dejansko vodijo podjetje ali opravljajo druge ključne funkcije, skupaj z razlogi za spremembe in vsemi potrebnimi podatki za oceno sposobnosti in primernosti teh novih oseb, imenovanih za upravljanje podjetja.

3. Zavarovalnice in pozavarovalnice obvestijo svoj nadzorni organ, če katera koli od oseb iz odstavka 1 ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 1 ali če je bila zamenjana iz tega razloga.

4. Kadar oseba, ki dejansko vodi podjetje ali opravlja druge ključne funkcije, ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1, imajo nadzorni organi pooblastilo, da od zavarovalnice in pozavarovalnice zahtevajo, da takšno osebo odstrani s tega položaja.“;

(22) člen 44 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) upravljanje operativnega tveganja, vključno s kibernetsko varnostjo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2019/881 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Uredba (EU) 2019/881 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o Agenciji Evropske unije za kibernetsko varnost (ENISA) in o certificiranju informacijske in komunikacijske tehnologije na področju kibernetske varnosti ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 526/2013 (Akt o kibernetski varnosti) (UL L 151, 7.6.2019, str. 15).“;

(ii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Kadar zavarovalnice ali pozavarovalnice uporabijo prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, njihovi likvidnostni načrti upoštevajo uporabo prilagoditve za nestanovitnost in ocenijo, ali lahko nastanejo likvidnostne omejitve, ki niso skladne z uporabo prilagoditve za nestanovitnost.

Zavarovalnice in pozavarovalnice pri ocenjevanju tveganj glede trajnostnosti upoštevajo kratko-, srednje- in dolgoročno obdobje.

Za namene ocene iz petega pododstavka nadzorni organi zagotovijo, da imajo podjetja v okviru obvladovanja tveganj strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje tveganj glede trajnostnosti v kratko-, srednje- in dolgoročnem obdobju.“;

(b) odstavek 2a se spremeni:

(i) prvi pododstavek se spremeni:

(1) točka (b) se spremeni:

— točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) občutljivost svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun uskladitvenih prilagoditev, tudi v zvezi z izračunom temeljnega razmika iz člena 77c(1), točka (b);“;

— točka (iii) se črta;

(2) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) kadar se uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, občutljivost svojih zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih sredstev na spremembe gospodarskih razmer, ki bi vplivale na razmik s popravkom za tveganje iz člena 77d(3).“;

(ii) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar se uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, pisna pravila glede upravljanja tveganj iz člena 41(3) upoštevajo prilagoditev za nestanovitnost.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

„2b. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice pripravijo konkretne načrte, ki vsebujejo merljive cilje in procese, ter spremljajo njihovo izvajanje, da bi spremljale in obravnavale finančna tveganja, ki kratko-, srednje- in dolgoročno izhajajo iz dejavnikov trajnostnosti, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov na področju prehoda v okviru ustreznih regulativnih ciljev in pravnih aktov Unije ter držav članic v zvezi z dejavniki trajnostnosti, zlasti tistimi iz Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Pri merljivih ciljih in procesih za obravnavanje tveganj glede trajnostnosti, vključenih v načrte iz prvega pododstavka tega odstavka, se upoštevajo najnovejša poročila in ukrepi, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, še posebej v zvezi z doseganjem podnebnih ciljev Unije. Kadar podjetje razkrije podatke o zadevah v zvezi s trajnostnostjo v skladu z Direktivo 2013/34/EU, morajo biti načrti iz prvega pododstavka tega odstavka skladni z načrti iz člena 19a oziroma 29a navedene direktive in vključujejo predvsem ukrepe v zvezi s poslovnim modelom in poslovno strategijo podjetja, ki so skladni v obeh načrtih. Kadar je ustrezno, morajo biti metodologije in predpostavke, ki podpirajo cilje, zaveze in strateške odločitve, ki jih podjetja razkrijejo javnosti, skladne z metodologijami in predpostavkami, vključenimi v načrte iz prvega pododstavka tega odstavka.

Cilji, procesi in ukrepi za obravnavanje tveganj glede trajnostnosti, vključeni v načrte iz prvega pododstavka tega odstavka morajo biti v skladu s členom 29(3) sorazmerni z naravo, obsegom in zahtevnostjo tveganj poslovnega modela zavarovalnic in pozavarovalnic glede trajnostnosti.

2c. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki podrobneje določajo:

(a) minimalne standarde in referenčne metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje tveganj glede trajnostnosti;

(b) elemente, ki jih morajo zajemati načrti, ki jih je treba pripraviti v skladu z odstavkoma 2b in 2e tega člena, in ki vključujejo posebne časovne okvire ter vmesne merljive cilje in mejnike, da bi spremljali in obravnavali finančna tveganja, ki izhajajo iz dejavnikov trajnostnosti, ter povezave z zahtevami iz členov 45 in 45a;

(c) nadzorne pristope v zvezi z načrti, merljivimi cilji in postopki iz odstavkov 2b in 2e;

(d) elemente načrtov iz odstavkov 2b in 2e tega člena, ki jih je treba razkriti, vključno z ustreznimi merljivimi cilji, v skladu s členom 51.

EIOPA osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

2d. Podjetje vsako leto razkrije merljive cilje, vključene v načrtih iz odstavkov 2b in 2e.

2e. Kadar mora udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji na ravni skupine pripraviti načrt v skladu z odstavkom 2b tega člena, države članice zagotovijo, da so hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki jih navedeni načrt zajema in ki so vključene v nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), izvzete iz priprave načrta na individualni ravni v skladu z odstavkom 2b tega člena.

(*) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).“;

(23) člen 45 se spremeni:

(a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se dodajo naslednje točke:

„(d) upoštevanje in analizo makroekonomskih razmer ter možnega makroekonomskega razvoja in razvoja na finančnih trgih;

(e) na obrazloženo zahtevo nadzornega organa, upoštevanje in analizo:

(i) makrobonitetnih pomislekov, ki lahko vplivajo na specifičen profil tveganja, odobrene meje dovoljenega tveganja, poslovno strategijo, sklepanje zavarovalnih poslov ali naložbene odločitve ter skupne potrebe solventnosti podjetja iz točke (a);

(ii) dejavnosti podjetja, ki bi lahko vplivale na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter bi se lahko potencialno spremenile v vire sistemskega tveganja;

(f) splošno sposobnost podjetja, da poravna svoje finančne obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko te obveznosti zapadejo v plačilo, tudi v stresnih razmerah.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Za namene odstavka 1, točki (d) in (e), makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih vključuje vsaj:

(a) raven obrestnih mer in razmikov;

(b) raven indeksov finančnih trgov;

(c) inflacijo;

(d) medsebojno povezanost z drugimi udeleženci na finančnem trgu;

(e) podnebne spremembe, pandemije, druge množične dogodke in druge katastrofe, ki lahko vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice.

Za namene odstavka 1, točka (e)(i), makrobonitetni pomisleki vključujejo vsaj verjetne neugodne prihodnje scenarije in tveganja, povezana s kreditnim ciklom in gospodarskim upadom, črednim vedenjem pri naložbah ali prekomernimi koncentracijami izpostavljenosti na sektorski ravni.

1b. Države članice zagotovijo, da je analiza, ki se zahteva na podlagi odstavka 1, točka (d), tega člena sorazmerna z naravo tveganj ter obsegom in zahtevnostjo dejavnosti podjetij. Države članice zagotovijo, da malim in nekompleksnim podjetjem ter podjetjem, ki so pridobila predhodno nadzorno odobritev na podlagi člena 29d, ni treba izvesti analize iz odstavka 1, točka (e), tega člena.“;

(c) odstavek 2a se nadomesti z naslednjim:

„2a. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabi uskladitveno prilagoditev iz člena 77b, prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d ali prehodne ukrepe iz člena 77a(2), členov 308c in 308d ali, če je ustrezno, člena 111(1), drugi pododstavek, in člena 111(2a), izvaja oceno skladnosti s kapitalskimi zahtevami iz odstavka 1, točka (b), tega člena z upoštevanjem in brez upoštevanja teh prilagoditev in prehodnih ukrepov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se zahteva po oceni, kar zadeva mehanizem postopnega uvajanja iz člena 77a, ne uporablja za valuto, za katero velja kar koli od naslednjega:

(a) delež prihodnjih denarnih tokov, povezanih z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v navedeni valuti, glede na vse prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 5 %;

(b) v zvezi s prihodnjimi denarnimi tokovi, povezanimi z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v tej valuti, delež prihodnjih denarnih tokov, ki se nanašajo na zapadlosti, pri katerih se ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ekstrapolira, glede na vse prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 10 %.

2b. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabi prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, ocena iz odstavka 1 tega člena poleg tega vključuje obseg odstopanja profila tveganj zadevnega podjetja od predpostavk, na katerih temelji prilagoditev za nestanovitnost.“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Zavarovalnice in pozavarovalnice izvedejo oceno iz odstavka 1 letno in brez odlašanja po vsaki pomembni spremembi v njihovem profilu tveganj.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko zavarovalnice in pozavarovalnice izvedejo oceno iz odstavka 1 vsaj vsaki dve leti in brez odlašanja po vsaki pomembni spremembi v njihovem profilu tveganj, razen če nadzorni organ na podlagi posebnih okoliščin podjetja ugotovi, da je potrebna pogostejša ocena, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) podjetje je razvrščeno kot malo in nekompleksno podjetje;

(b) podjetje je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) zavarovanci in upravičenci so pravni subjekti skupine, katere del je lastna zavarovalnica ali lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(ii) zavarovalne obveznosti in zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ali lastne pozavarovalnice, ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

Izvzetje iz letne ocene podjetju ne preprečuje stalnega opredeljevanja, merjenja, upravljanja in spremljanja tveganj ter poročanja o njih.“;

(e) dodata se naslednja odstavka:

„8. Kadar je makrobonitetni mandat podeljen organom, ki niso nadzorni organi, države članice za namene odstavka 1, točki (d) in (e), zagotovijo, da nadzorni organi ugotovitve iz svojih makrobonitetnih ocen lastnih ocen tveganja in solventnosti zavarovalnic in pozavarovalnic iz tega člena delijo z zadevnimi nacionalnimi telesi in organi z makrobonitetnim mandatom.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi sodelujejo s katerimi koli nacionalnimi telesi in organi z makrobonitetnim mandatom, da bi analizirali rezultate in po potrebi opredelili morebitne makrobonitetne pomisleke glede tega, kako bi lahko dejavnost podjetja vplivala na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi z zadevnim podjetjem delijo vse makrobonitetne pomisleke in zadevne vhodne parametre, pomembne za oceno.

9. Nadzorni organ pri odločanju, ali naj od zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je hčerinsko podjetje, vključeno v nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), zahteva katero koli analizo iz odstavka 1, točka (e), tega člena, preuči, ali na ravni skupine udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji izvaja katero od teh analiz, ta analiza pa zajema posebnosti tega hčerinskega podjetja.

Nacionalni nadzorni organi vsako leto EIOPA in Evropskemu odboru za sistemska tveganja (ESRB), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), pošljejo seznam zavarovalnic in pozavarovalnic ter seznam skupin, za katere zahtevajo dodatne makrobonitetne ukrepe.“

(*) Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).“;

(24) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 45a*

Analiza podnebnega scenarija

1. Za namene opredelitve in ocene tveganj iz člena 45(2) zadevno podjetje oceni tudi, ali je pomembno izpostavljeno tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami. Podjetje dokaže pomembnost svoje izpostavljenosti tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, v oceni iz člena 45(1).

2. Kadar je zadevno podjetje pomembno izpostavljeno tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, določi vsaj dva dolgoročna podnebna scenarija, vključno z naslednjima:

(a) dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura poveča za manj kot dve stopinji Celzija;

(b) dolgoročni podnebni scenarij, pri katerem se globalna temperatura poveča za znatno več kot dve stopinji Celzija.

3. Ocena iz člena 45(1) v rednih časovnih presledkih vsebuje analizo učinka dolgoročnih podnebnih scenarijev, določenih na podlagi odstavka 2 tega člena, na poslovanje podjetja. Ti časovni presledki morajo biti sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, ki so del poslovanja podjetja, ne smejo pa biti daljši od treh let.

4. Dolgoročni podnebni scenariji iz odstavka 2 se pregledajo vsaj vsaka tri leta in se po potrebi posodobijo. Zavarovalnice in pozavarovalnice pri pregledu dolgoročnih podnebnih scenarijev upoštevajo uspešnost orodij in načel, uporabljenih v prejšnjih podnebnih scenarijih, da bi povečale njihovo učinkovitost.

5. Z odstopanjem od odstavkov 2, 3 in 4 malim in nekompleksnim podjetjem ni treba določiti podnebnih scenarijev ali oceniti njihovega učinka na poslovanje podjetja.“;

(25) člen 51 se nadomesti z naslednjim

„*Člen 51*

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: vsebina

1. Države članice ob upoštevanju podatkov, ki se zahtevajo na podlagi člena 35(3), in načel iz odstavka 4 navedenega člena od zavarovalnic in pozavarovalnic zahtevajo, da vsako leto javno razkrijejo poročilo o svoji solventnosti in finančnem položaju.

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju je sestavljeno iz dveh jasno prepoznavnih delov, ki se razkrijeta skupaj. Prvi del je sestavljen iz podatkov, posebej namenjenih imetnikom polic in upravičencem, drugi del pa je sestavljen iz podatkov, namenjenih tržnim strokovnjakom.“;

1a. Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje podatke, namenjene imetnikom polic in upravičencem, vsebuje naslednje podatke:

(a) kratek opis poslovanja in uspešnosti podjetja;

(b) kratek opis upravljanja kapitala in profila tveganj podjetja, tudi v zvezi s tveganji glede trajnostnosti, ter

(c) izjavo, ali podjetje razkrije načrte iz člena 19a ali člena 29a Direktive 2013/34/EU.

1b. Del poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje podatke, namenjene tržnim strokovnjakom, vsebuje naslednje podatke, bodisi v celoti bodisi s sklicevanjem na po naravi in obsegu enakovredne podatke, ki so bili javno razkriti na podlagi drugih pravnih ali regulativnih zahtev:

(a) opis poslovanja in uspešnosti podjetja;

(b) opis sistema upravljanja;

(c) opis osnov in metod, uporabljenih za vrednotenje, in sicer ločeno za sredstva, zavarovalno-tehnične rezervacije in druge obveznosti;

(d) opis upravljanja kapitala in profila tveganj, vključno vsaj z naslednjim:

(i) strukturo in zneskom lastnih sredstev ter njihovo kakovostjo;

(ii) zneski zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;

(iii) za zavarovalnice in pozavarovalnice, pomembne za stabilnost finančnih sistemov v Uniji, podatki o občutljivosti na tveganje;

(iv) možnostjo iz člena 304, ki se uporablja za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala;

(v) podatki, ki omogočajo ustrezno razumevanje glavnih razlik med temeljnimi predpostavkami standardne formule in temeljnimi predpostavkami katerega koli notranjega modela, ki ga je podjetje uporabilo za izračun svojega zahtevanega solventnostnega kapitala;

(vi) zneskom kakršne koli neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali kakršne koli pomembne neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom v obdobju poročanja, tudi če je bila pozneje odpravljena, z obrazložitvijo njenega vzroka in posledic kot tudi kakršnih koli popravnih ukrepov, ki so bili sprejeti;

(e) navedba, ali je podjetje kakor koli pomembno izpostavljeno tveganjem, povezanim s podnebnimi spremembami, na podlagi ocene pomembnosti iz člena 45a(1) ter ali je, kadar je ustrezno, sprejelo kakršne koli ukrepe;

(f) izjava, ali podjetje razkrije načrte iz člena 19a ali člena 29a Direktive 2013/34/EU;

(g) elementi iz člena 44(2c), točka (d).

1c. Kadar se uporabi uskladitvena prilagoditev iz člena 77b, opis iz odstavka 1b, točka (c) ter točki (d)(i) in (ii), tega člena opisuje tudi uskladitveno prilagoditev ter portfelj obveznosti in dodeljenih sredstev, za katera se uporabi uskladitvena prilagoditev, pa tudi količinsko opredelitev učinka spremembe uskladitvene prilagoditve na nič na finančno stanje podjetja.

Opis iz odstavka 1b, točka (c) ter točki (d)(i) in (ii), tega člena vsebuje tudi izjavo o tem, ali podjetje uporablja prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, in kadar se prilagoditev za nestanovitnost uporablja, razkrije naslednje podatke:

(a) količinsko opredelitev učinka spremembe prilagoditve za nestanovitnost na nič na finančno stanje podjetja;

(b) za vsako zadevno valuto ali po potrebi državo prilagoditev za nestanovitnost, izračunano v skladu s členom 77d, in ustrezne najboljše ocene za zavarovalne ali pozavarovalne obveznosti.

2. Opis iz odstavka 1b, točka (d)(i), vključuje analizo vseh pomembnih sprememb v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja in obrazložitev vseh pomembnih razlik v zvezi z vrednostjo takšnih elementov v računovodskih izkazih ter kratek opis prenosljivosti kapitala.

Razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz odstavka 1b, točka (d)(ii), tega člena ločeno prikaže znesek, izračunan v skladu s poglavjem VI, oddelek 4, pododdelka 2 in 3, ter kakršen koli kapitalski pribitek, naložen v skladu s členom 37, ali vpliv posebnih parametrov, ki jih mora uporabljati zavarovalnica ali pozavarovalnica v skladu s členom 110, skupaj z jedrnatimi podatki o njihovi utemeljitvi s strani zadevnega nadzornega organa.

Kadar je ustrezno, razkritje zahtevanega solventnostnega kapitala vključuje navedbo, da je njegov končni znesek še vedno predmet nadzorne ocene.

3. Od lastnih zavarovalnic se ne zahteva, da razkrijejo del, namenjen imetnikom polic in upravičencem, v del, namenjen tržnim strokovnjakom, pa morajo vključiti kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi iz člena 56, samo če ta podjetja izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) zavarovanci in upravičenci so pravni subjekti skupine, katere del je lastna zavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne obveznosti lastne zavarovalnice ne vsebujejo nobenega obveznega zavarovanja odgovornosti do tretjih oseb.

4. Od lastnih zavarovalnic se ne zahteva, da razkrijejo del, namenjen imetnikom polic in upravičencem, v del, namenjen tržnim strokovnjakom, pa morajo vključiti kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi iz člena 56, če ta podjetja izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) zavarovanci in upravičenci so pravni subjekti skupine, katere del je lastna pozavarovalnica, ali fizične osebe, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic te skupine, posli s fizičnimi osebami, ki so upravičene do kritja v okviru zavarovalnih polic skupine, pa ostajajo pod 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;

(b) zavarovalne pogodbe, iz katerih izhajajo pozavarovalne obveznosti lastne pozavarovalnice, se ne nanašajo na nobeno obvezno zavarovanje odgovornosti do tretjih oseb;

(c) obstoječa posojila z matično družbo ali katero koli družbo v skupini, vključno z združenimi denarnimi sredstvi skupin, ne presegajo 20 % skupnih sredstev, ki jih ima lastna pozavarovalnica, ter

(d) največjo izgubo, ki izhaja iz bruto zavarovalno-tehničnih rezervacij, je mogoče oceniti deterministično brez uporabe stohastičnih metod.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 se pozavarovalnice lahko odločijo, da ne razkrijejo dela poročila o solventnosti in finančnem položaju, namenjenega imetnikom polic in upravičencem.

6. Z odstopanjem od odstavka 1b tega člena lahko mala in nekompleksna podjetja, v delu poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo podatki, namenjeni drugim tržnim strokovnjakom, razkrijejo samo kvantitativne podatke, ki se zahtevajo z izvedbenimi tehničnimi standardi iz člena 56, če vsaka tri leta razkrijejo celovito poročilo, ki vsebuje vse podatke, ki se zahtevajo v tem členu.

7. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto javno razkrijejo in predložijo nadzornemu organu podatke iz tega člena v 18 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.

8. Kot del poročila iz odstavka 1 tega člena se od zavarovalnic in pozavarovalnic zahteva, da za namen določitve zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 77 razkrijejo učinek uporabe časovne strukture netvegane obrestne mere, določene brez uporabe prehodnega mehanizma za ekstrapolacijo iz člena 77e(1), točka (aa), namesto ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se zahteva po razkritju ne uporablja za valuto, za katero velja karkoli od naslednjega:

(a) delež prihodnjih denarnih tokov, povezanih z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v navedeni valuti, glede na vse prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 5 %;

(b) v zvezi s prihodnjimi denarnimi tokovi, povezanimi z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi v tej valuti, delež prihodnjih denarnih tokov, ki se nanašajo na zapadlosti, pri katerih se ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere ekstrapolira, glede na vse prihodnje denarne tokove, povezane z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, ne presega 10 %.“;

(26) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 51a*

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: revizijske zahteve

1. Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso mala in nekompleksna podjetja, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, je bilanca stanja, razkrita kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s členom 51(1), ali bilanca stanja, razkrita kot del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s členom 256(2), točka (b), predmet revizije.

2. Z odstopanjem od člena 29c lahko države članice razširijo zahtevo iz odstavka 1 tega člena na podjetja, ki so razvrščena kot mala in nekompleksna podjetja, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice.

3. Države članice lahko razširijo obseg revizijskih zahtev iz odstavka 1 na druge elemente poročila o solventnosti in finančnem položaju.

4. Revizijo izvede zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v skladu z revizijskimi standardi, ki se uporabljajo na podlagi člena 26 Direktive 2006/43/ES. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja pri opravljanju te naloge izpolnjujejo dolžnosti revizorjev iz člena 72 te direktive.

5. V državah članicah, v katerih so registrirani aktuarji na dan 28. januarja 2025 na podlagi nacionalnega prava pooblaščeni za izvajanje revizije zavarovalno-tehničnih rezervacij, izterljivih zneskov iz pozavarovanj in povezanih postavk, lahko ti registrirani aktuarji take revizije izvajajo še naprej, če delujejo v skladu z zavezujočimi standardi, ki zagotavljajo visokokakovostno revizijo in zajemajo vsaj področje revizijske prakse, neodvisnosti in notranjega nadzora kakovosti pri izvajanju takih revizij, ter v skladu z dolžnostmi iz člena 72.

6. Zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornemu organu skupaj s poročilom o solventnosti in finančnem položaju predložijo ločeno poročilo, ki vključuje opis narave revizije in njenih rezultatov, in ki ga pripravi zakoniti revizor ali revizijsko podjetje.“;

(27) člen 52 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodata naslednji točki:

„(e) skupno število zavarovalnic in pozavarovalnic, razčlenjeno po malih in nekompleksnih podjetjih ter drugih podjetij, ki uporabljajo poenostavitve ali ukrepe za sorazmernost, ter število podjetij, ki uporabljajo specifične ukrepe za sorazmernost;

(f) število skupin, razčlenjeno po malih in nekompleksnih skupinah ter drugih skupinah, ki uporabljajo poenostavitve ali ukrepe za sorazmernost, ter število skupin, ki uporabljajo specifične ukrepe za sorazmernost.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednja točka:

„(f) za vsako državo članico število zavarovalnic in pozavarovalnic ter število skupin, razčlenjeno po malih in nekompleksnih podjetjih oziroma skupinah in drugih podjetjih oziroma skupinah, ki uporabljajo poenostavitve ali ukrepe za sorazmernost, ter število podjetij ali skupin, ki uporabljajo specifične poenostavitve in druge ukrepe za sorazmernost.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EIOPA zagotovi podatke iz odstavka 2 Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, in sicer skupaj s poročilom, ki navaja stopnjo nadzorne konvergence pri uporabi kapitalskih pribitkov in pri uporabi ukrepov za sorazmernost med nadzornimi organi v različnih državah članicah.

4. EIOPA oceni učinke uporabe meril iz člena 29a(1) za opredelitev malih in nekompleksnih podjetij ter meril iz člena 213a(1) za opredelitev malih in nekompleksnih skupin, vsaj v zvezi s cilji zaščite imetnikov polic, finančne stabilnosti in enakih konkurenčnih pogojev. EIOPA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Komisiji 31. januarja 2030. V poročilu se po potrebi preuči možnost spremembe teh meril.“;

(28) v členu 53 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljata za podatke iz člena 51(1a), točka (b), ter člena 51(1b), točki (d) in (e).“;

(29) v členu 56 se doda naslednji odstavek:

„EIOPA razvije rešitve informacijske tehnologije za postopke, oblike in predloge iz drugega odstavka ter tudi za navodila.“;

(30) v členu 58(3) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) reguliran ali se nahaja zunaj Unije ali

(b) fizična ali pravna oseba, ki ni predmet nadzora na podlagi te direktive, Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), Direktive 2013/36/EU ali Direktive 2014/65/EU.

(*) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“;

(31) v členu 60(1), točka (a), se besedilo „točke 2 člena 1a, Direktive 85/611/EGS“ nadomesti z besedilom „člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES“;

(32) v členu 62, prvi odstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Če je verjetno, da bo vpliv, ki ga izvajajo osebe iz člena 57, škodoval dobremu in preudarnemu upravljanju zavarovalnice ali pozavarovalnice, države članice zahtevajo od nadzornega organa matične države članice zadevnega podjetja, v katerem te osebe imajo, želijo pridobiti ali povečajo kvalificirani delež, da sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi se odpravi navedeno stanje.“;

(33) v členu 63, drugi odstavek, se besedilo „Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedilom „Direktivi 2014/65/EU“;

(34) v členu 64 se doda naslednji odstavek:

„Prvi, drugi in tretji odstavek tega člena nadzornim organom ne preprečujejo, da bi izid stresnih testov, izvedenih v skladu s členom 34(4) te direktive ali členom 32 Uredbe (EU) št. 1094/2010, objavili ali da bi ga posredovali EIOPA, z namenom, da bi ta objavil rezultate stresnih testov, izvedenih po vsej Uniji.“;

(35) v členu 68(1) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Člen 64, prvi odstavek, in člen 67 ne preprečujeta izmenjave podatkov med nadzornimi organi in davčnimi organi v isti državi članici, kolikor tako izmenjavo dovoljuje nacionalno pravo. Kadar ti podatki izvirajo iz druge države članice, se izmenjajo le z izrecnim soglasjem organa, od katerega izvirajo.“;

(36) v členu 70 se odstavek 1 spremeni:

(a) v točki (a) se besede „Evropsko centralno banko (ECB)“ nadomestijo z besedo „ECB“;

(b) v točki (c) se besedilo „Evropskemu odboru za sistemska tveganja (ESRB), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([1])“ nadomesti z besedo „ESRB“;

(37) v členu 72(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo vsaj, da so osebe, pooblaščene v smislu Direktive 2006/43/ES, ki v zavarovalnici ali pozavarovalnici opravljajo z zakonom predpisane revizije iz člena 34 ali 35 Direktive 2013/34/EU ali člena 73 Direktive 2009/65/ES, ali kakšno drugo zakonsko nalogo, dolžne nadzornim organom nemudoma poročati o vseh dejstvih ali odločitvah, ki zadevajo navedeno podjetje, za katere izvejo pri opravljanju svoje naloge in ki bi lahko povzročili kar koli od naslednjega:“;

(38) člen 77 se spremeni:

(a) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če zavarovalnice in pozavarovalnice ločeno vrednotijo najboljšo oceno in maržo za tveganje, se marža za tveganje izračuna z določitvijo stroškov zagotavljanja zneska primernih lastnih sredstev, enakovrednega časovno prilagojenemu zahtevanemu solventnostnemu kapitalu, ki je potreben za podporo zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti v času njihove veljavnosti. Prilagoditev zahtevanega solventnostnega kapitala se izvede na podlagi eksponentnega in časovno omejenega dejavnika.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„6. Za mero stroškov kapitala iz odstavka 5 se od 30. januarja 2027 predpostavlja, da je enaka 4,75 %. Komisija redni pregled iz odstavka 5, drugi pododstavek, opravi najprej 31. januarja 2032.

7. Kadar zavarovalne in pozavarovalne pogodbe vključujejo finančne opcije in jamstva, metode, uporabljene za izračun najboljše ocene, ustrezno odražajo, da je sedanja vrednost denarnih tokov, ki izhajajo iz teh pogodb, lahko odvisna tako od pričakovanega izida prihodnjih dogodkov in razvoja kot tudi od morebitnih odstopanj dejanskega izida od pričakovanega v nekaterih scenarijih.

8. Ne glede na odstavek 7 lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so razvrščene kot mala in nekompleksna podjetja, in podjetja, ki so pridobila predhodno nadzorno odobritev, uporabijo preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj z opcijami in jamstvi, ki se ne štejejo za pomembne.“;

(39) člen 77a se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 77a*

Ekstrapolacija ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere

1. Pri določanju ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere iz člena 77(2) se uporabijo podatki, ki izhajajo iz ustreznih finančnih instrumentov, in zagotovi skladnost z njimi. Pri tem določanju se upoštevajo ustrezni finančni instrumenti tistih zapadlosti, pri katerih so trgi za te finančne instrumente razviti, likvidni in pregledni. Za zapadlosti po prvi točki glajenja se ustrezna netvegana obrestna mera ekstrapolira v skladu s tretjim pododstavkom. Prva točka glajenja za valuto je najdaljša zapadlost, za katero so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) trgi za finančne instrumente s to zapadlostjo so razviti, likvidni in pregledni;

(b) odstotek neporavnanih obveznic te ali daljše zapadlosti med vsemi neporavnanimi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, je dovolj visok.

Ekstrapolirani del ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere temelji na terminskih tečajih, ki nemoteno konvergirajo od veljavnega terminskega tečaja s prve točke glajenja do končnega terminskega tečaja (UFR).

Ekstrapolirani terminski tečaj je enak tehtanemu povprečju likvidnega terminskega tečaja in UFR. Likvidni terminski tečaj temelji na enem terminskem tečaju ali sklopu tovrstnih tečajev v zvezi z najdaljšimi zapadlostmi, za katere je mogoče spremljati ustrezen finančni instrument na razvitem, likvidnem in preglednem trgu. Za zapadlosti vsaj 40 let po prvi točki glajenja je utež UFR vsaj 77,5 %.

Ekstrapolirani del ustreznih netveganih obrestnih mer upošteva podatke iz finančnih instrumentov, ki niso obveznice, pri katerih so trgi za te finančne instrumente razviti, likvidni in pregledni.

2. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko po predhodni odobritvi svojega nadzornega organa uporabijo mehanizem postopnega uvajanja iz drugega pododstavka.

Mehanizem postopnega uvajanja iz prvega pododstavka sestavljajo:

(a) na dan 30. januar 2027 se določijo parametri, ki določajo hitrost konvergence terminskih obrestnih mer h končnemu terminskemu tečaju ekstrapolacije, tako da je časovna struktura netvegane obrestne mere dovolj podobna časovni strukturi netvegane obrestne mere na ta datum, določeni v skladu s pravili za ekstrapolacijo, ki se uporabljajo na dan 29. januar 2027;

(b) parametri, ki določajo hitrost konvergence terminskih obrestnih mer h končnemu terminskemu tečaju ekstrapolacije, se linearno zmanjšajo na začetku vsakega koledarskega leta, tako da se končni parametri ekstrapolacije uporabljajo od 1. januarja 2032.

Mehanizem postopnega uvajanja iz prvega pododstavka tega odstavka ne vpliva na določitev razvitosti, likvidnosti in preglednosti finančnih trgov ter prve točke glajenja iz odstavka 1.

Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo prvi in drugi pododstavek tega odstavka, v delu svojega poročila o svoji solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje podatke, namenjene tržnim strokovnjakom, iz člena 51(1b), javno razkrijejo:

(a) dejstvo, da za ekstrapolacijo uporabljajo mehanizem postopnega uvajanja ter

(b) količinsko opredelitev učinka neuporabe mehanizma postopnega uvajanja na svoj finančni položaj.

3. Ne glede na odstavek 1 se 28. januarja 2025 za prvo točko glajenja za euro uporabi 20-letna zapadlost.";

(40) v členu 77b(1) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (i), se pogodba o skupinskem življenjskem zavarovanju šteje za eno samo pogodbo.";

(41) člen 77d se spremeni:

(a) odstavki 1 do 4 se nadomestijo z naslednjimi:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabita prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz člena 77(2) ob predhodni odobritvi nadzornih organov, če so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) prilagoditev za nestanovitnost za dano valuto se uporabi pri izračunu najboljše ocene vseh zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti podjetja, denominiranih v navedeni valuti, če ustrezna časovna struktura netvegane obrestne mere, ki se uporablja za izračun najboljše ocene za te obveznosti, ne vključuje uskladitvene prilagoditve iz člena 77b;

(b) podjetje nadzornemu organu ustrezno dokaže, da ima vzpostavljene ustrezne postopke za izračun prilagoditve za nestanovitnost na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena.

1a. Ne glede na odstavek 1 tega člena lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so pred 29. januarjem 2026 uporabljale prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), brez predhodne odobritve nadzornega organa še naprej uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost, če izpolnjujejo pogoje za predhodno odobritev na podlagi odstavka 1 tega člena od 30. januarja 2027.

1b. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastilo, da od zavarovalnice ali pozavarovalnice zahtevajo, da te prenehajo uporabljati prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), če podjetje ne izpolnjuje več pogojev za predhodno odobritev, določeno v nacionalnem pravu v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ko podjetje začne ponovno izpolnjevati te pogoje, lahko nadzorne organe zaprosi za predhodno odobritev za uporabo prilagoditve za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene na podlagi odstavka 1 tega člena.

1c. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko ob predhodni odobritvi nadzornega organa za valutni razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 3 uporabijo prilagoditev, specifično za posamezno podjetje, kadar:

(a) ta razmik s popravkom za tveganje v štirih obdobjih četrtletnega poročanja pred datumom poročanja presega razmik s popravkom za tveganje, izračunan na podlagi portfelja naložb podjetja v dolžniške instrumente, ter

(b) so podatki, ki so vezani na zadevna sredstva podjetja in jih podjetje sporoči v skladu s členom 35(1) do (4), dovolj kakovostni, da je mogoče to prilagoditev stabilno in zanesljivo izračunati.

Prilagoditev ustreza nižji vrednosti od 105 % ali razmerja med razmikom s popravkom za tveganje, izračunanim na podlagi naložbenega portfelja podjetja v dolžniške instrumente, in razmikom s popravkom za tveganje, izračunanem na podlagi referenčnega portfelja za zadevno valuto. Razmik s popravkom za tveganje na podlagi portfelja naložb podjetja v dolžniške instrumente se izračuna na enak način kot razmik s popravkom za tveganje na podlagi referenčnega portfelja za zadevno valuto, z razliko, da se uporabijo podatki, specifični za posamezno podjetje, o utežeh in povprečni zapadlosti ustreznih podrazredov v portfelju naložb, ki jih podjetje v tej valuti izvede v dolžniške instrumente.

Kadar se uporabi prilagoditev, se prilagoditev za nestanovitnost ne poveča z makroprilagoditvijo za nestanovitnost iz odstavka 4.

Če se zaradi prilagoditve v dveh zaporednih obdobjih četrtletnega poročanja poveča valutni razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 3, jo zavarovalnice in pozavarovalnice takoj prenehajo uporabljati.

2. Za vsako zadevno valuto prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere temelji na razmiku med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz referenčnega portfelja naložb v dolžniške instrumente za to valuto, in stopnjami ustrezne časovne strukture osnovne netvegane obrestne mere za to valuto.

Referenčni portfelj naložb v dolžniške instrumente za valuto je reprezentativen za sredstva, ki so denominirana v tej valuti ter v katera zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti v tej valuti.

3. Znesek prilagoditve za nestanovitnost za netvegane obrestne mere za valuto se izračuna na naslednji način:

$$VA_{cu} = 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

pri čemer je:

(a) VA_{cu} prilagoditev za nestanovitnost za valuto ***cu***;

(b) $CSSR_{cu}$ količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za valuto ***cu***;

(c) RCS_{cu} razmik s popravkom za tveganje za valuto ***cu***.

VA_{cu} se uporabi za ustrezne netvegane obrestne mere časovne strukture, ki se ne izračunajo z ekstrapolacijo v skladu s členom 77a. Kadar ekstrapolirani del ustreznih netveganih obrestnih mer upošteva podatke iz finančnih instrumentov, ki niso obveznice, na podlagi člena 77a(1), se VA_{cu} uporablja tudi za netvegane obrestne mere, ki izhajajo iz teh finančnih instrumentov. Ekstrapolacija ustrezne netvegane obrestne mere časovne strukture temelji na teh prilagojenih netveganih obrestnih merah.

$CSSR_{cu}$ ne sme biti negativen in ne sme biti višji od ena. Njegove vrednosti so nižje od ena, kadar je občutljivost sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice v valuti na spremembe kreditnih razmikov nižja od občutljivosti zavarovalno-tehničnih rezervacij navedenega podjetja v tej valuti na spremembe obrestnih mer.

RSC_{cu} se izračuna kot razlika med razmikom iz odstavka 2 in deležem tega razmika, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih.

Delež razmika, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub, nepričakovanega kreditnega tveganja ali katerega koli drugega tveganja, se izračuna kot odstotek razmikov. Če se razmiki povečajo, se ta odstotek zmanjša, pri njem pa se razlikuje med naslednjimi tremi primeri:

(a) razmiki ne presegajo svojega dolgoročnega povprečja;

(b) razmiki presegajo svoje dolgoročno povprečje, vendar ga ne presegajo dvakrat;

(c) razmiki dvakrat presegajo svoje dolgoročno povprečje.

Popravek za tveganje nikoli ne sme presegati ustreznega odstotka dolgoročnih povprečnih razmikov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, ki imajo sedež v državi članici z valuto, vezano na euro, ki izpolnjuje podrobna merila za prilagoditve, potrebne za valute, vezane na euro, zaradi lažjega izračuna podmodula deviznega tveganja, kot je določeno na podlagi člena 111(1), točka (p), pri izračunavanju prilagoditve za nestanovitnost za netvegane obrestne mere za valuto, vezano na euro, in prilagoditve za nestanovitnost za netvegane obrestne mere za euro izračunajo enotni $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$ za svojo lokalno valuto in euro, pri čemer upoštevajo sredstva in obveznosti, denominirane v eurih in njihovi lokalni valuti.

4. Brez poseganja v odstavek 1c se za euro prilagoditev za nestanovitnost poveča z makroprilagoditvijo za nestanovitnost. Makroprilagoditev za nestanovitnost se izračuna na naslednji način:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro};0) \cdot \omega_{co}}$$

pri čemer je:

(a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ makroprilagoditev za nestanovitnost za državo ***co***;

(b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za euro;

(c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ razmik s popravkom za tveganje za državo ***co***;

(d) $\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ razmik s popravkom za tveganje za euro;

(e) $\boldsymbol{\omega_{co}}$ faktor prilagoditve za državo za državo co.

$\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ se izračuna kot količnik občutljivosti na kreditne razmike zavarovalnice ali pozavarovalnice za euro v skladu z odstavkom 3.

$\boldsymbol{RCS_{co}}$ se izračuna enako kot razmik s popravkom za tveganje za euro na podlagi odstavka 3, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti proizvodov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in denominirani v eurih.

$\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ se izračuna kot razmik s popravkom za tveganje za euro v skladu z odstavkom 3.

Faktor prilagoditve za državo iz prvega pododstavka, točka (e), se izračuna na naslednji način:

$$\boldsymbol{\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0.6\,\%) / 0.3\,\%);1);0)}$$

Pri čemer je $\boldsymbol{RSC_{co}^{*}}$ razmik s popravkom za tveganje za državo ***co*** iz prvega pododstavka, točka (c), pomnožen z odstotkom naložb v dolžniške instrumente glede na skupna sredstva, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice z dovoljenjem v državi ***co***.

4a. Za izračun razmika, na katerem temelji prilagoditev za nestanovitnost, za vsako valuto in vsako državo mora biti razmik iz odstavkov 2 in 4 vrednost tehtane vsote povprečnega valutnega razmika za državne obveznice in povprečnega valutnega razmika za obveznice, ki niso državne obveznice, posojila in listinjenja. Za namene tega izračuna morata biti ustrezni uteži razmerje med vrednostjo državnih obveznic, vključenih v referenčni portfelj sredstev za zadevno valuto ali državo, in vrednostjo vseh sredstev, vključenih v ta referenčni portfelj, ter razmerje med vrednostjo obveznic, razen državnih obveznic, posojil in listinjenj, vključenih v referenčni portfelj sredstev za zadevno valuto ali državo, in vrednostjo vseh sredstev, vključenih v ta referenčni portfelj.“;

(42) člen 77e se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) vstavita se naslednji točki:

„(aa) za namen razkritij na podlagi člena 51(8) ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere brez uskladitvene prilagoditve ali prilagoditve za nestanovitnost, ki je določena brez uporabe mehanizma postopnega uvajanja za ekstrapolacijo iz člena 77a(2);

(ab) niz scenarijev, ki se uporabijo za preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj v skladu s členom 77(8);“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) za vsako zadevno valuto in nacionalni zavarovalniški trg razmik s popravkom za tveganje iz člena 77d(3) oziroma (4);“;

(iii) doda se naslednja točka:

„(d) za vsako zadevno državo članico odstotek naložb v dolžniške instrumente glede na skupna sredstva, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice z dovoljenjem v državi, kot je navedeno v členu 77d(4).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. EIOPA vsaj enkrat letno za vsako zadevno valuto in vsako zapadlost, pri kateri so trgi za zadevne finančne instrumente ali obveznice s to zapadlostjo razviti, likvidni in pregledni, določi in objavi odstotek obveznic s to ali daljšo zapadlostjo med vsemi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, kot je navedeno v členu 77a(1).“;

(c) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za zagotovitev enotnih pogojev za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in osnovnih lastnih sredstev lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi za vsako zadevno valuto določi tehnične podatke iz odstavka 1 tega člena in prvo točko glajenja na podlagi člena 77a(1). V teh izvedbenih aktih se lahko uporabijo podatki, ki jih EIOPA objavi na podlagi odstavka 1 tega člena.“;

(d) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V zvezi z valutami, pri katerih razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 1, točka (c), ni določen v izvedbenih aktih iz odstavka 2, se za izračun najboljše ocene ne uporabi prilagoditev za nestanovitnost za ustrezno časovno strukturo netvegane obrestne mere. Za države članice, katerih valuta je euro in pri katerih razmik s popravkom za tveganje iz odstavka 1, točka (c), ter odstotek iz odstavka 1, točka (d), nista določena v izvedbenih aktih iz odstavka 2, se prilagoditvi za nestanovitnost ne doda nobena makroprilagoditev za nestanovitnost.“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„4. Za namene odstavka 2 tega člena se prva točka glajenja za valuto, določena v izvedbenem aktu, ne spremeni, razen če ocena odstotkov obveznic z zapadlostjo, ki je enaka ali večja od določene zapadlosti, med vsemi obveznicami, denominiranimi v tej valuti, pokaže drugačno prvo točko glajenja na podlagi člena 77a(1) in odstotek iz delegiranih aktov iz člena 86(1), točka (b)(iii), vsaj dve zaporedni leti.“;

(43) člen 86 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka:

„(aa) preudarno deterministično vrednotenje iz člena 77(8) in pogoje, pod katerimi se lahko to vrednotenje uporabi za vrednotenje najboljše ocene zavarovalno-tehničnih rezervacij z opcijami in jamstvi;“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) metodologije, načela in tehnike za določanje ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere, ki bo uporabljena za izračun najboljše ocene iz člena 77(2), zlasti:

(i) formulo za ekstrapolacijo iz člena 77a(1), vključno s parametri, ki določajo hitrost konvergence ekstrapolacije;

(ii) metodo za določitev razvitosti, likvidnosti in preglednosti trgov finančnih instrumentov iz člena 77a(1);

(iii) odstotke, povezane z valuto, pod katerimi se delež obveznic z zapadlostjo, daljšo ali enako dani zapadlosti, med vsemi obveznicami šteje kot nizek za namene člena 77a(1);

(iv) mehanizem postopnega uvajanja iz člena 77a(2);";

(iii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) metode in predpostavke za izračun prilagoditve za nestanovitnost iz člena 77d, vključno z naslednjim:

(i) formulo za izračun količnika občutljivosti na kreditne razmike iz člena 77d(3) in (4);

(ii) za vsak zadevni razred sredstev odstotek razmika, ki predstavlja delež razmika, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega ali katerih koli drugih tveganj, ki se izračunajo, kot je navedeno v členu 77d(3); tak odstotek se s povečanjem razmikov zmanjša, pri čemer se upoštevajo vsaj naslednji trije primeri:

(1) razmiki ne presegajo svojega dolgoročnega povprečja;

(2) razmiki presegajo svoje dolgoročno povprečje, vendar ga ne presegajo dvakrat;

(3) razmiki dvakrat presegajo svoje dolgoročno povprečje.

Popravek za tveganje nikoli ne sme presegati ustreznega odstotka dolgoročnih povprečnih razmikov.";

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Komisija lahko dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, s katerimi določi merila za sredstva, ki so primerna za vključitev v portfelj sredstev iz člena 77b(1), točka (a).

1b. Kadar se pri rednem pregledu mere stroškov kapitala iz člena 77(5) ugotovi, da predpostavljena vrednost ni več ustrezna, lahko Komisija sprejme delegirani akt, s katerim spremeni predpostavljeno vrednost mere stroškov kapitala iz člena 77(6). Komisija lahko predpostavljeno vrednost mere stroškov kapitala določi le na ravni, ki ni nižja od 4 % in ni višja od 5 %.";

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. EIOPA za zagotovitev enotnih pogojev uporabe člena 77(8) pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo metodologijo za določitev niza scenarijev, ki se uporabijo za preudarno deterministično vrednotenje najboljše ocene za obveznosti iz življenjskih zavarovanj iz navedenega odstavka. EIOPA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010.";

(44) v členu 92 se odstavka 1a in 2 nadomestita z naslednjim:

„1a. Komisija dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih določi obravnavanje udeležb v smislu člena 212(2), tretji pododstavek, v finančnih in kreditnih institucijah v zvezi z določitvijo lastnih sredstev, vključno s pristopi za odbitke pomembnih udeležb v kreditnih in finančnih institucijah od osnovnih lastnih sredstev zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Ne glede na odbitke udeležb od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, lahko nadzorni organi za namene določitve osnovnih lastnih sredstev iz člena 88 zavarovalnici ali pozavarovalnici dovolijo, da ne odbije vrednosti svoje udeležbe v kreditni ali finančni instituciji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zavarovalnica ali pozavarovalnica je v enem od naslednjih položajev:

(i) kreditna ali finančna institucija in zavarovalnica ali pozavarovalnica pripadata isti skupini, kakor je opredeljena v členu 212, za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), za povezano kreditno ali finančno institucijo pa se ne uporablja odbitek iz člena 228(5), ali

(ii) nadzorni organi zahtevajo ali dovolijo, da zavarovalnice ali pozavarovalnice uporabljajo tehnične metode izračunavanja v skladu s Prilogo I, del II, k Direktivi 2002/87/ES, kreditna ali finančna institucija pa je na podlagi navedene direktive vključena v isti dopolnilni nadzor kot zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(b) nadzorni organi so zadovoljni z ravnjo integriranega upravljanja, upravljanja tveganja in notranjega nadzora v zvezi s podjetji, ki spadajo na področje nadzora skupine iz točke (a)(i) ali na področje dopolnilnega nadzora iz točke (a)(ii);

(c) udeležba v kreditni ali finančni instituciji je kapitalska naložba strateške narave, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 111(1), točka (m).

2. Udeležbe v finančnih in kreditnih institucijah iz odstavka 1a zajemajo:

(a) udeležbe, ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v:

(i) kreditnih in finančnih institucijah v smislu člena 4(1), točka 1 oziroma 26, Uredbe (EU) št. 575/2013,

(ii) investicijskih podjetjih v smislu člena 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU;

(b) instrumente dodatnega temeljnega kapitala iz člena 52 Uredbe (EU) št. 575/2013 in instrumente dodatnega kapitala iz člena 63 navedene uredbe ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala v smislu člena 9 Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ki jih imajo zavarovalnice in pozavarovalnice v zvezi s subjekti iz točke (a) tega odstavka, v katerih imajo udeležbo.

(*) Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1)“;

(45) v členu 95 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V ta namen se zavarovalnice in pozavarovalnice, kadar je primerno, sklicujejo na seznam postavk lastnih sredstev iz člena 97(1).“;

(46) v členu 96 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v člen 95 in člen 97(1) se za namene te direktive uporabljajo naslednje razvrstitve:

(1) presežna sredstva, ki spadajo v člen 91(2), se razvrstijo v stopnjo 1;

(2) akreditivi in jamstva, ki jih ima neodvisni skrbnik v skrbništvu za zavarovalne upnike in ki jih zagotovijo kreditne institucije z dovoljenjem v skladu z Direktivo 2013/36/EU, se razvrstijo v stopnjo 2;

(3) kakršne koli prihodnje terjatve, ki jih imajo lahko ladjarske družbe za vzajemno zavarovanje ali ladjarske družbe, ki delujejo po načelu vzajemnosti, s spremenljivimi prispevki in ki zavarujejo samo tveganja, razvrščena v zavarovalne vrste 6, 12 in 17 iz dela A Priloge I, do svojih članov s pozivom za dodatne prispevke v naslednjih 12 mesecih, se razvrstijo v stopnjo 2.“;

(47) v členu 105 se doda naslednji odstavek:

„7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 301a za dopolnitev te direktive, da se v modulu tržnega tveganja iz odstavka 5 tega člena in modulu tveganja neplačila nasprotne stranke iz odstavka 6 tega člena upošteva tveganje, ki ga predstavljajo kriptosredstva.“;

(48) vstavi se naslednji člen:

„Člen 105a

Dolgoročne kapitalske naložbe

1. Z odstopanjem od člena 101(3) in kot del podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (b), države članice zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega pododstavka tega odstavka, dovolijo, da za določeno podskupino kapitalskih naložb, ki se posedujejo z dolgoročno perspektivo, uporabijo kapitalsko zahtevo v skladu z odstavkom 4 tega člena.

Za namene prvega pododstavka se lahko podsklop kapitalskih naložb obravnava kot dolgoročne kapitalske naložbe, če zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzornemu organu ustrezno dokaže, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) podsklop kapitalskih naložb je jasno opredeljen in upravljan ločeno od drugih dejavnosti podjetja;

(b) za vsak portfelj dolgoročnih kapitalskih naložb se oblikuje politika za dolgoročno upravljanje naložb, ki odraža zavezo podjetja, da bo celovito izpostavljenost lastniškim vrednostnim papirjem v podskupini kapitalskih naložb v povprečju ohranilo več kot pet let. Upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja izrecno potrdi politike upravljanja naložb in te politike se pogosto pregledujejo na podlagi dejanskega upravljanja portfeljev, podjetje pa o njih poroča v sklopu lastne ocene tveganj in solventnosti iz člena 45;

(c) podsklop kapitalskih naložb sestavljajo samo lastniški vrednostni papirji podjetij, ki kotirajo na borzi v državah Evropskega gospodarskega prostora (EGP) ali Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ali tovrstni lastniški vrednostni papirji podjetij s sedežem v državah članicah EGP ali OECD, ki ne kotirajo na borzi;

(d) zavarovalnica ali pozavarovalnica se lahko stalno in v stresnih razmerah izogne prisilni prodaji kapitalskih naložb znotraj podskupine za obdobje petih let;

(e) obvladovanje tveganja, upravljanje sredstev in obveznosti ter naložbene politike zavarovalnice ali pozavarovalnice odražajo namero podjetja imeti podsklop kapitalskih naložb tako dolgo, kot je združljivo z zahtevo iz točke (b), in sposobnost podjetja, da izpolni zahtevo iz točke (d);

(f) podsklop kapitalskih naložb je primerno razpršen na način, ki preprečuje pretirano zanašanje na katerega koli posameznega izdajatelja ali skupino podjetij in pretirano kopičenje tveganj v portfelju dolgoročnih kapitalskih naložb kot celoti z enakim profilom tveganj;

(g) podsklop kapitalskih naložb ne vključuje udeležb.

2. Kadar so lastniški vrednostni papirji v evropskih dolgoročnih investicijskih skladih ali v nekaterih vrstah kolektivnega naložbenega podjema, vključno z alternativnimi investicijskimi skladi, ki so v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te direktive, opredeljeni kot vrednostni papirji z nižjim profilom tveganj, se lahko pogoji iz odstavka 1 ocenijo na ravni skladov in ne na ravni temeljnih sredstev v teh skladih.

3. Zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki podsklop kapitalskih naložb obravnavajo kot dolgoročne kapitalske naložbe v skladu z odstavkom 1, ne smejo preiti nazaj na pristop, ki ne vključuje dolgoročnih kapitalskih naložb.

Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki posamezen podsklop kapitalskih naložb obravnava kot dolgoročne kapitalske naložbe, ne izpolnjuje več pogojev iz odstavka 1, o tem nemudoma obvesti nadzorni organ in sprejme ukrepe, potrebne za ponovno vzpostavitev skladnosti.

V enem mesecu od datuma prve ugotovitve neskladnosti s pogoji iz odstavka 1 zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzornemu organu predloži potrebne podatke in ukrepe, ki jih mora podjetje sprejeti, da v šestih mesecih od datuma prve ugotovitve neskladnosti ponovno vzpostavi skladnost s temi pogoji.

Kadar podjetje ne more ponovno vzpostaviti skladnosti v šestih mesecih od datuma prve ugotovitve neskladnosti, za obdobje dveh let in pol ali dokler skladnost s pogoji iz odstavka 1 ni ponovno vzpostavljena – katero koli od teh obdobij je daljše – nobene kapitalske naložbe več ne razvršča kot dolgoročno kapitalsko naložbo v skladu s tem členom.

4. Kapitalska zahteva za dolgoročne kapitalske naložbe je enaka izgubi osnovnih lastnih sredstev, ki bi nastala zaradi takojšnjega 22-odstotnega zmanjšanja vrednosti naložb, ki se obravnavajo kot dolgoročni lastniški vrednostni papirji.

5. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 301a, da bi to direktivo dopolnila s podrobnejšo določitvijo:

(a) pogojev iz odstavka 1, drugi pododstavek, tega člena;

(b) vrst kolektivnega naložbenega podjema iz odstavka 2 tega člena;

(c) podatkov, ki morajo biti vključeni v poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz člena 51(1) ter v redno poročilo nadzorniku iz člena 35(5a).“;

(49) v členu 106 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Simetrična prilagoditev standardni kapitalski zahtevi lastniških vrednostnih papirjev, ki krije tveganje v povezavi s spremembami ravni cen lastniških vrednostnih papirjev, ne privede do uporabe kapitalske zahteve lastniških vrednostnih papirjev, ki je za več kot 13 odstotnih točk nižja ali višja od standardne kapitalske zahteve lastniških vrednostnih papirjev.“;

(50) člen 109 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 109

Poenostavitve v standardni formuli

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice lahko uporabijo poenostavljen izračun za specifičen modul tveganja ali podmodul tveganja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) narava, obseg in zahtevnost tveganj, s katerimi se soočajo, upravičuje uporabo poenostavljenega izračuna;

(b) od zavarovalnice ali pozavarovalnice bi bilo nesorazmerno zahtevati, da uporabi standardizirani izračun;

(c) napaka v primerjavi s standardiziranim izračunom ne povzroči bistveno napačne navedbe zahtevanega solventnostnega kapitala, razen v primerih, ko poenostavljeni izračun vodi do zahtevanega solventnostnega kapitala, ki presega zahtevani solventnostni kapital, ki izhaja iz standardiziranega izračuna.

Ne glede na prvi pododstavek lahko mala in nekompleksna podjetja uporabijo poenostavljen izračun za specifičen modul tveganja ali podmodul tveganja, kadar lahko nadzornemu organu vsaj vsakih pet let ustrezno dokažejo, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vsak posamezni modul tveganja ali podmodul tveganja, za katerega naj bi se uporabil poenostavljen izračun, brez uporabe poenostavitve predstavlja manj kot 2 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala;

(b) vsota vseh modulov tveganja ali podmodulov tveganja, za katere naj bi se uporabil poenostavljen izračun, brez uporabe poenostavitve predstavlja manj kot 10 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala.

Za namene tega odstavka se poenostavljeni izračuni kalibrirajo v skladu s členom 101(3).

2. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica izračuna, da zahtevani solventnostni kapital in modul tveganja ali podmodul tveganja ne predstavlja več kot 5 % osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 103, točka (a), lahko podjetje brez poseganja v odstavek 1 tega člena in v člen 102(1) uporablja poenostavljen izračun za navedeni modul tveganja ali podmodul tveganja v obdobju največ treh let po tem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.

3. Za namene odstavka 2 vsota deležev glede na osnovni zahtevani solventnostni kapital vsakega modula tveganja ali podmodula tveganja, za katerega se uporabljajo poenostavljeni izračuni na podlagi navedenega odstavka, ne presega 10 %.

Delež modula tveganja ali podmodula tveganja glede na osnovni zahtevani solventnostni kapital iz prvega pododstavka tega odstavka je ta delež, kot je bil izračunan zadnjič, ko je bil modul tveganja ali podmodul tveganja izračunan brez poenostavljenega izračuna na podlagi odstavka 2.“;

(51) člen 111 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točki (l) in (m) se nadomestita z naslednjim:

„(l) poenostavljene izračune, namenjene specifičnim modulom tveganja in podmodulom tveganja iz člena 109(1) ter modulom tveganja in podmodulom nebistvenega tveganja iz člena 109(2), kot tudi merila, ki jih morajo izpolnjevati zavarovalnice in pozavarovalnice, vključno z lastnimi zavarovalnicami in lastnimi pozavarovalnicami, da lahko uporabijo poenostavitve, kot je določeno v členu 109(1);

(m) pristop, ki se uporablja v povezavi s kvalificiranimi deleži v smislu člena 13, točka 21, pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala, zlasti pri izračunu podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev iz člena 105(5), ob upoštevanju verjetnega zmanjšanja nestanovitnosti vrednosti navedenih kvalificiranih deležev zaradi strateške narave teh naložb in vpliva, ki ga ima zavarovalnica ali pozavarovalnica na navedena podjetja, v katera se vlaga;“;

(ii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Za namene prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka metode, predpostavke in standardni parametri za podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (a), odražajo tveganje, da se utegnejo obrestne mere še znižati, tudi če so že nizke ali negativne, izračun podmodula tveganja obrestne mere pa je v celoti skladen z ekstrapolacijo obrestnih mer v skladu s členom 77a. Ne glede na prvi stavek tega pododstavka se ne zahteva, da se pri izračunu podmodula tveganja obrestne mere upošteva tveganje, da obrestne mere padejo pod negativno spodnjo mejo, kadar se določi negativna spodnja meja, tako da je verjetnost, da obrestne mere v ustreznih valutah in po zapadlostih niso vedno nad negativno spodnjo mejo, dovolj majhna.

Za namene prvega pododstavka, točka (h), tega odstavka se metode in prilagoditve, ki se uporabljajo za odražanje zmanjšane možnosti za razpršitev tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic v povezavi z namenskimi sredstvi, ne uporabljajo za portfelje sredstev, ki niso namenska sredstva, in so namenjeni za kritje ustrezne najboljše ocene zavarovalnih ali pozavarovalnih obveznosti iz člena 77b(1), točka (a).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Kadar Komisija na podlagi odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), tega člena, sprejme delegirane akte, s katerimi dopolni to direktivo z določitvijo metod, predpostavk in standardnih parametrov, ki naj se uporabijo za izračun podmodula tveganja obrestne mere iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (a), da bi se izboljšala

občutljivost kapitalskih zahtev v skladu z razvojem obrestnih mer, se lahko spremembe podmodula tveganja obrestne mere uvedejo postopoma v prehodnem obdobju do petih let. Tako postopno uvajanje je obvezno in se uporablja za vse zavarovalnice in pozavarovalnice.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EIOPA do 29. januarja 2030 in nato vsakih pet let izvede oceno ustreznosti metod, predpostavk in standardnih parametrov, uporabljenih pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala na podlagi standardne formule. Upošteva zlasti uspešnost vseh razredov sredstev in finančnih instrumentov, vedenje vlagateljev glede teh razredov sredstev in finančnih instrumentov ter razvoj dogodkov pri oblikovanju mednarodnih standardov na področju finančnih storitev. Pri pregledu se lahko da prednost nekaterim razredom sredstev. Komisija na podlagi te ocene, ki jo izvede EIOPA, po potrebi poda predloge za spremembo te direktive ali delegiranih ali izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi te direktive.

Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo postopno uvajanje iz odstavka 2a tega člena, v delu svojega poročila o svoji solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje podatke, namenjene tržnim strokovnjakom, iz člena 51(1b), javno razkrijejo:

(i) dejstvo, da uporabljajo postopno uvajanje iz odstavka 2a tega člena, in

(ii) količinsko opredelitev učinka neuporabe postopnega uvajanja iz odstavka 2a tega člena na njihov finančni položaj.“;

(52) v členu 112 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom po prejemu odobritve s strani nadzornih organov za uporabo notranjega modela vsaki dve leti zagotovijo oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, določeno po standardni formuli iz pododdelka 2. Nadzorni organi lahko s sklepom, v katerem so navedeni razlogi, od zavarovalnice ali pozavarovalnice zahtevajo pogostejše poročanje.“;

(53) v členu 122 se doda naslednji odstavek:

„5. Države članice lahko zavarovalnicam in pozavarovalnicam dovolijo, da v svojem notranjem modelu upoštevajo učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost, izračunano v skladu s členom 77d, samo če:

(a) metoda za upoštevanje učinka gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost za valuto ne upošteva prilagoditve razmika s popravkom za tveganje, specifične za posamezno podjetje, na podlagi člena 77d(1c), v primeru eura pa tudi ne možnega povečanja prilagoditve za nestanovitnost z makroprilagoditvijo za nestanovitnost na podlagi člena 77d(4);

(b) zahtevani solventnostni kapital ni nižji od naslednjega:

(i) teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega kot zahtevani solventnostni kapital, razen da se učinek gibanj kreditnega razmika na prilagoditev za nestanovitnost upošteva v skladu z metodologijo, ki jo uporablja EIOPA za namene objave tehničnih podatkov na podlagi člena 77e(1), točka (c);

(ii) teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega v skladu s točko (i) te točke, razen da se reprezentativni portfelj za valuto iz člena 77d(2), drugi pododstavek, določi na podlagi sredstev, v katera zavarovalnica ali pozavarovalnica vlaga, namesto na podlagi sredstev vseh zavarovalnic ali pozavarovalnic z zavarovalnimi ali pozavarovalnimi obveznostmi, denominiranimi v tej valuti.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), določitev reprezentativnega portfelja za dano valuto temelji na sredstvih podjetja, ki so denominirana v tej valuti in se uporabljajo za kritje najboljše ocene zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti, denominiranih v tej valuti.“;

(54) člen 132 se spremeni:

(a) v odstavku 3, drugi pododstavek, se besedilo „Direktivi 85/611/EGS“ nadomesti z besedilom „Direktivi 2009/65/ES“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Zavarovalnice in pozavarovalnice pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upoštevajo možen makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih.

Zavarovalnice in pozavarovalnice pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upoštevajo tudi učinke tveganj glede trajnostnosti na svoje naložbe ter morebitni dolgoročni učinek svojih naložbenih odločitev na dejavnike trajnostnosti.

6. Zavarovalnice in pozavarovalnice na zahtevo nadzornega organa pri odločanju o svoji naložbeni strategiji upoštevajo makrobonitetne pomisleke in ocenijo, v kolikšni meri lahko njihova naložbena strategija vpliva na makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter v kolikšni meri se lahko spremeni v vir sistemskega tveganja, in te vidike vključijo v svoje naložbene odločitve.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 tega člena imajo makroekonomski razvoj in razvoj na finančnih trgih ter makrobonitetni pomisleki enak pomen kot v členu 45.

8. Nadzorni organ pri odločanju, ali naj zavarovalnici ali pozavarovalnici, ki je hčerinsko podjetje, vključeno v nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), predloži zahtevo iz odstavka 6 tega člena, preuči, ali na ravni skupine udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji izvaja oceno iz odstavka 6 tega člena, ki zajema posebnosti tega hčerinskega podjetja.“;

(55) v členu 133(3) se besedilo „direktive 85/611/EGS“ nadomesti z besedilom „Direktive 2009/65/ES“;

(56) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 136a*

Poslabšanje solventnostnega stanja

1. Nadzorni organi imajo pooblastila, da po obvestilu na podlagi člena 136 ali po ugotovitvi poslabšanja finančnega stanja na podlagi člena 36(3), kadar se solventnostno stanje podjetja poslabša, sprejmejo ukrepe, potrebne za odpravo tega poslabšanja.

2. Ukrepi iz odstavka 1 morajo biti sorazmerni s tveganjem in sorazmerni s pomembnostjo poslabšanja razmer. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi pooblastila za sprejemanje vsaj naslednjih ukrepov:

(a) zahteve, da upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja posodobi preventivni načrt sanacije, pripravljen v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (*), kadar se okoliščine razlikujejo od predpostavk iz navedenega načrta;

(b) zahteve, da upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja sprejme ukrepe iz preventivnega načrta sanacije, pripravljenega v skladu s členom 5 Direktive (EU) 2025/1; kadar se načrt posodobi na podlagi točke (a) tega odstavka, morajo sprejeti ukrepi vključevati morebitne posodobljene ukrepe;

(c) zahteve, da upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja, ki nima preventivnega načrta sanacije iz člena 5 Direktive (EU) 2025/1, ugotovi vzroke za neskladnost ali verjetno neskladnost z regulativnimi zahtevami ter opredeli ustrezne ukrepe in časovni okvir za izpolnitev teh regulativnih zahtev;

(d) zahteve, da upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja začasno ustavi ali omeji variabilne prejemke in bonuse, izplačila iz naslova instrumentov lastnih sredstev ali vračila ali začasno prodajo postavk lastnih sredstev.

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).“;

(57) člen 138(4) se spremeni:

(a) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V primeru izjemnih težkih razmer, ki vplivajo na zavarovalnice in pozavarovalnice, ki imajo pomemben delež na trgu ali v prizadetih vrstah poslovanja, kot jih razglasi EIOPA, lahko nadzorni organ za prizadeta podjetja podaljša obdobje iz odstavka 3, drugi pododstavek, za največ sedem let, ob upoštevanju vseh relevantnih dejavnikov, tudi povprečnega trajanja zavarovalno-tehničnih rezervacij.“;

(b) v drugem pododstavku se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v pooblastila EIOPA iz člena 18 Uredbe (EU) št. 1094/2010 EIOPA za namene tega odstavka na zahtevo zadevnega nadzornega organa in, kadar je primerno, po posvetovanju z ESRB razglasi obstoj izjemnih težkih razmer.“;

(58) člen 139 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 139*

Neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice takoj obvestijo nadzorni organ, če ugotovijo neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali če obstaja tveganje neskladnosti v naslednjih treh mesecih.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se zahteva po obveščanju nadzornega organa uporablja ne glede na to, ali zavarovalnica ali pozavarovalnica ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala na podlagi člena 129(4) ali med izračunom zahtevanega minimalnega kapitala med dvema datumoma, ko se tak izračun poroča nadzornemu organu na podlagi člena 129(4).

2. V enem mesecu od ugotovitve neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom ali od ugotovitve tveganja neskladnosti zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica predloži nadzornemu organu v odobritev realni kratkoročni finančni načrt, kako v roku treh mesecev od take ugotovitve povrniti primerna osnovna lastna sredstva najmanj na raven zahtevanega minimalnega kapitala ali znižati svoj profil tveganj, da se zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.

3. Če se v dveh mesecih po prejemu podatkov iz odstavka 1 ne začne postopek prenehanja, nadzorni organ matične države članice preuči možnost omejitve ali prepovedi prostega razpolaganja s sredstvi zavarovalnice ali pozavarovalnice. Nadzorne organe držav članic gostiteljic o tem ustrezno obvesti. Ti organi na zahtevo nadzornega organa matične države članice sprejmejo enake ukrepe. Nadzorni organ matične države članice določi sredstva, ki jih takšni ukrepi zajemajo.

4. EIOPA lahko pripravi smernice za ukrepe, ki bi jih morali sprejeti nadzorni organi, kadar ugotovijo neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom ali tveganje neskladnosti iz odstavka 1.“;

(59) člen 141 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 141*

Nadzorna pooblastila v primeru poslabšanja finančnega položaja

1. Kadar nadzorni organi za katere koli od ukrepov iz členov 136a, 138 in 139 menijo, da so neučinkoviti ali niso zadostni za obravnavanje slabšanja solventnostnega stanja podjetja, imajo ti nadzorni organi pooblastila, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito interesov imetnikov polic v primeru zavarovalnih pogodb ali obveznosti, ki izhajajo iz pozavarovalnih pogodb.

2. Ti ukrepi morajo biti sorazmerni in tako odražati stopnjo in trajanje slabšanja solventnostnega stanja zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

(60) v členu 144 se doda naslednji odstavek:

„4. V primeru odvzema dovoljenja države članice zagotovijo, da za zavarovalnice in pozavarovalnice še naprej veljajo splošna pravila in cilji zavarovalniškega nadzora iz naslova I, poglavje III, vsaj dokler se ne začne kakršen koli postopek prenehanja.“;

(61) v naslov I se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE VIIa

Makrobonitetna orodja

Člen 144a

Upravljanje likvidnostnega tveganja

1. Države članice zagotovijo, da se z upravljanjem likvidnostnega tveganja zavarovalnic in pozavarovalnic iz člena 44(2), drugi pododstavek, točka (d), zagotovi, da te ohranijo ustrezno likvidnost za poravnavo svojih finančnih obveznosti do imetnikov polic in drugih nasprotnih strank, ko zapadejo v plačilo, tudi v stresnih razmerah.

2. Za namene odstavka 1 države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice pripravijo in posodabljajo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo kratkoročne likvidnosti in v katerem so predvideni vhodni in izhodni denarni tokovi v zvezi z njihovimi sredstvi in obveznostmi. Zavarovalnice in pozavarovalnice na zahtevo nadzornih organov razširijo načrt upravljanja likvidnostnega tveganja še na analizo srednjeročne in dolgoročne likvidnosti. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice oblikujejo in posodabljajo niz kazalnikov likvidnostnega tveganja za opredelitev, spremljanje in obravnavanje morebitnih likvidnostnih težav.

3. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice nadzornim organom predložijo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, kot del podatkov iz člena 35(1).

4. Države članice zagotovijo, da malim in nekompleksnim podjetjem in podjetjem, ki so pridobila predhodno odobritev nadzornega organa na podlagi člena 29d, ni treba pripraviti načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja iz odstavka 2 tega člena.

5. Države članice zagotovijo, da lahko zavarovalnice in pozavarovalnice, kadar uporabijo uskladitveno prilagoditev iz člena 77b ali prilagoditev za nestanovitnost iz člena 77d, združijo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja iz odstavka 2 tega člena z načrtom, ki se zahteva v skladu s členom 44(2), četrti pododstavek.

Člen 144b

Nadzorna pooblastila za odpravo likvidnostnih ranljivosti v izjemnih okoliščinah

1. Nadzorni organi v okviru postopka rednega nadzornega pregleda spremljajo likvidnostni položaj zavarovalnic in pozavarovalnic. Kadar ugotovijo pomembna likvidnostna tveganja, o tem obvestijo zadevno zavarovalnico ali pozavarovalnico. Zavarovalnica ali pozavarovalnica pojasni, kako namerava obravnavati ta likvidnostna tveganja.

2. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi potrebna pooblastila, da od podjetij zahtevajo, da okrepijo svoj likvidnostni položaj, kadar se ugotovijo pomembna likvidnostna tveganja ali pomanjkljivosti. Takšna pooblastila se uporabijo, kadar so podani zadostni dokazi, da obstajajo pomembna likvidnostna tveganja, in zavarovalnica ali pozavarovalnica ni sprejela učinkovitih popravnih ukrepov.

Nadzorni organ vsaj enkrat na šest mesecev pregleda ukrepe, ki jih sprejme na podlagi tega odstavka, in jih odpravi, ko podjetje sprejme učinkovite popravne ukrepe.

Nadzorni organ po potrebi z EIOPA deli dokaze o ranljivostih v smislu likvidnostnih tveganj.

3. Države članice zagotovijo, da so nadzorni organi v zvezi s posameznimi podjetji, ki se soočajo s pomembnimi likvidnostnimi tveganji, ki lahko neposredno ogrozijo zaščito imetnikov polic ali stabilnost finančnega sistema, pooblaščeni, da začasno:

(a) omejijo ali začasno ustavijo izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;

(b) omejijo ali začasno ustavijo druga plačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;

(c) omejijo ali začasno ustavijo odkup lastnih delnic ter vračilo ali izplačilo postavk lastnih sredstev;

(d) omejijo ali začasno ukinejo bonuse ali druge variabilne prejemke;

(e) začasno ukinejo pravice do izplačila odkupne vrednosti za imetnike polic življenjskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: pravice do izplačila odkupne vrednosti).

Pooblastilo za začasno ukinitev pravic do izplačila odkupne vrednosti se izvaja le v izjemnih okoliščinah, ki zadevajo podjetje, kot skrajni ukrep in kadar je to v skupnem interesu imetnikov polic in upravičencev podjetja. Nadzorni organ pred izvajanjem tega pooblastila upošteva morebitne nenamerne učinke na finančne trge, in na pravice imetnikov polic in upravičencev iz podjetja, tudi v čezmejnem okviru. Nadzorni organi objavijo razloge za uporabo tega pooblastila.

Uporaba katerega koli ukrepa iz prvega pododstavka traja največ tri mesece. Države članice zagotovijo, da se ukrep lahko podaljša, če so razlogi, ki ga upravičujejo, še vedno prisotni, in da se ne uporablja več, ko ti razlogi niso več prisotni.

Brez poseganja v člen 144c(6) države članice zagotovijo, da zadevne zavarovalnice in pozavarovalnice, dokler nadzorni organi ne odpravijo začasne ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti, ne:

(a) izplačajo kakršnega koli dobička ali drugih plačil delničarjem ali drugim podrejenim upnikom;

(b) izvajajo odkupa lastnih delnic ali vračajo ali izplačujejo postavk kakršnih koli lastnih sredstev ali

(c) plačujejo bonusov ali drugih variabilnih prejemkov članom upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov, nosilcem ključnih funkcij ali višjemu vodstvu.

Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi potrebna pooblastila za izvrševanje zahtev iz četrtega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da so telesa in organi z makrobonitetnim mandatom, kadar niso tudi nadzorni organi, ustrezno in pravočasno obveščeni o nameri nadzornega organa, da uporabi pooblastila iz tega odstavka, in da so vključeni v ocenjevanje morebitnih nenamernih učinkov iz drugega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi obvestijo EIOPA in ESRB vsakič, ko se za obravnavanje tveganja za stabilnost finančnega sistema izvajajo pooblastila iz tega odstavka.

4. Pri izvajanju pooblastila iz odstavka 3 tega člena, nadzorni organi ustrezno upoštevajo merila sorazmernosti iz člena 29(3).

Kadar EIOPA po posvetovanju z ESRB meni, da je izvajanje pooblastil iz odstavka 3 s strani pristojnega organa pretirano, zadevnemu nadzornemu organu izda mnenje, da bi bilo treba odločitev tega nadzornega organa pregledati. To mnenje se ne objavi.

5. Pri izvajanju pooblastila iz odstavka 3 tega člena, nadzorni organi upoštevajo dokaze, ki izhajajo iz postopka nadzornega pregleda, ter v prihodnost usmerjeno oceno solventnosti in finančnega položaja zadevnih podjetij v skladu z oceno iz člena 45(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b).

6. Pooblastila iz odstavka 3 se lahko izvajajo v zvezi z zadevnimi podjetji, ki poslujejo v zadevni državi članici, kadar izjemne okoliščine iz odstavka 3 vplivajo na celoten zavarovalniški trg ali njegov znaten del.

Države članice imenujejo organ za izvajanje pooblastil iz prvega pododstavka.

Kadar imenovani organ ni nadzorni organ, država članica zagotovi ustrezno usklajevanje in izmenjavo podatkov med različnimi organi. Od vseh organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse podatke, ki bi bili lahko potrebni za ustrezno opravljanje nalog, naloženih organu, imenovanem na podlagi tega odstavka.

7. Države članice zagotovijo, da organ iz odstavka 6, drugi pododstavek, pravočasno obvesti EIOPA, kadar je sprejet ukrep za obravnavo tveganja za stabilnost finančnega sistema pa tudi ESRB, o uporabi pooblastil iz odstavka 6.

Obvestilo vključuje opis uporabljenega ukrepa, njegovo trajanje ter razloge za uporabo pooblastila, vključno z razlogi, zakaj se je ukrep štel za učinkovitega in sorazmernega glede na svoje negativne učinke na imetnike polic.

8. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, EIOPA po posvetovanju z ESRB pripravi smernice, v katerih podrobneje določi:

(a) ukrepe za odpravo pomanjkljivosti pri upravljanju likvidnostnega tveganja ter obliko, aktivacijo in kalibracijo pooblastil, ki jih nadzorni organi lahko izvajajo za okrepitev likvidnostnega položaja podjetij, kadar se ugotovijo likvidnostna tveganja in jih ta podjetja ne odpravijo ustrezno;

(b) obstoj izjemnih okoliščin, ki upravičujejo začasno ukinitev pravic do izplačila odkupne vrednosti;

(c) pogoje za zagotovitev dosledne uporabe začasne ukinitve pravic do izplačila odkupne vrednosti kot skrajni ukrep po vsej Uniji in vidike, ki jih je treba upoštevati za enako in ustrezno zaščito imetnikov polic v vseh matičnih jurisdikcijah in jurisdikcijah gostiteljicah.

Člen 144c

Nadzorni ukrepi za ohranitev finančnega položaja podjetij med izjemnimi pretresi na ravni sektorja

1. Brez poseganja v člen 141 države članice zagotovijo, da so nadzorni organi pooblaščeni za sprejemanje ukrepov za ohranitev finančnega položaja posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic v obdobjih izjemnih pretresov na ravni sektorja, ki lahko ogrozijo finančni položaj zadevnega podjetja ali stabilnost finančnega sistema.

2. V obdobjih izjemnih pretresov na ravni sektorja imajo nadzorni organi pooblastilo, da od podjetij s posebno ranljivim profilom tveganj zahtevajo, da sprejmejo vsaj naslednje ukrepe:

(a) omejijo ali začasno ustavijo izplačila dividend delničarjem in drugim podrejenim upnikom;

(b) omejijo ali začasno ustavijo druga plačila delničarjem in drugim podrejenim upnikom;

(c) omejijo ali začasno ustavijo odkup lastnih delnic ter vračilo ali izplačilo postavk lastnih sredstev;

(d) omejijo ali začasno ukinejo bonuse ali druge variabilne prejemke.

Države članice zagotovijo, da so ustrezna nacionalna telesa in organi z makrobonitetnim mandatom, ustrezno obveščeni o nameri nacionalnega nadzornega organa, da uporabi pooblastila iz tega člena, in da so ustrezno vključeni v oceno izjemnih pretresov na ravni sektorja v skladu s tem odstavkom.

3. Pri izvajanju pooblastila iz odstavka 2 tega člena nadzorni organi ustrezno upoštevajo merila sorazmernosti iz člena 29(3) ter morebitne odobrene meje dovoljenega tveganja podjetja in pragove njegovega sistema upravljanja tveganj.

4. Pri izvajanju pooblastila iz odstavka 2 tega člena nadzorni organi upoštevajo dokaze, ki izhajajo iz postopka nadzornega pregleda, ter v prihodnost usmerjeno oceno solventnosti in finančnega položaja zadevnih podjetij v skladu z oceno iz člena 45(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b).

5. Uporaba ukrepov iz odstavka 2 traja, dokler so prisotni razlogi, ki upravičujejo ukrepe. Ti ukrepi se pregledajo vsaj vsake tri mesece in se odpravijo takoj, ko razlogi, ki upravičujejo ukrepe, niso več prisotni.

6. Za namene tega člena se večje transakcije znotraj skupine iz člena 245(2), vključno z izplačilom dividend znotraj skupine, začasno ustavijo ali omejijo le, če ogrožajo solventnost ali likvidnostni položaj skupine ali vsaj enega od podjetij v skupini. Nadzorni organi povezanih podjetij se posvetujejo z nadzornikom skupine pred začasno ustavitvijo ali omejitvijo transakcij s preostankom skupine.

7. Da se zagotovi dosledna uporaba tega člena, EIOPA po posvetovanju z ESRB pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, da opredeli merila za opredelitev izjemnih pretresov na ravni sektorja. EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 144d

Uporaba dodatnih makrobonitetnih orodij

1. Za zagotovitev dosledne uporabe makrobonitetnih orodij iz člena 45(1), točka (e), člena 132(6) in člena 144a(2) EIOPA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov o merilih, ki jih morajo nadzorni organi upoštevati pri opredelitvi zavarovalnic ali pozavarovalnic in skupin, od katerih se zahteva, da:

(a) izvedejo dodatne makrobonitetne analize iz člena 45(1), točka (e), ob upoštevanju okoliščin iz odstavka 9 navedenega člena;

(b) vključijo makrobonitetne vidike v skladu z načelom preudarne osebe iz člena 132(6) ob upoštevanju okoliščin iz odstavka 8 navedenega člena;

(c) pripravijo in vzdržujejo načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajema analizo srednje- in dolgoročne likvidnosti, v skladu s členom 144a(2).

EIOPA osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

2. Za zagotovitev dosledne uporabe makrobonitetnih orodij iz člena 144a(2) EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino in pogostost posodabljanja načrtov za upravljanje likvidnostnega tveganja, pri čemer upošteva morebitno kombinacijo načrtov iz odstavka 5 navedenega člena. EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

3. Za namene odstavka 1, točki (a) in (b), morajo biti merila, ki se upoštevajo, sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, ter zlasti s stopnjo medsebojne povezanosti s finančnimi trgi ter čezmejno naravo zavarovalnih dejavnosti in naložb zavarovalnic in pozavarovalnic.

4. Za namene odstavka 1, točka (c), morajo biti merila, ki se upoštevajo, sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo tveganj, ter zlasti s sestavo portfeljev sredstev in obveznosti, naravo in spremenljivostjo zavarovalnih obveznosti ter izpostavljenostjo pričakovanih denarnih tokov sredstev tržnim nihanjem.“;

(62) v členu 145 se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ime osebe, ki ima zadostna pooblastila, da zavezuje zavarovalnico v odnosu do tretjih oseb;“;

(b) drugi pododstavek se črta;

(63) člen 149 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 149*

Spremembe narave tveganj ali obveznosti

1. Postopek iz členov 147 in 148 se uporablja za vsako spremembo informacij iz člena 147, ki jo načrtuje zavarovalnica.

2. Če se spremeni poslovanje, ki ga opravlja zavarovalnica v okviru svobode opravljanja storitev, in to bistveno vpliva na njen profil tveganj ali zavarovalne dejavnosti v eni ali več državah članicah gostiteljicah, zavarovalnica o tem takoj obvesti nadzorni organ matične države članice. Nadzorni organ matične države članice nemudoma obvesti nadzorne organe zadevnih držav članic gostiteljic.“;

(64) naslov poglavja VIII, oddelek 2A, se nadomesti z naslednjim:

„**Obveščanje, pomembne čezmejne dejavnosti in platforme za sodelovanje**“;

(65) v členu 152a se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzorni organ matične države članice obvesti EIOPA in nadzorni organ zadevne države članice gostiteljice, če ugotovi, da se finančni položaj zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki izvaja dejavnosti na podlagi svobode opravljanja storitev ali pravice do ustanavljanja, poslabšuje ali da se v zvezi z njo pojavljajo druga tveganja – vključno s tistimi, ki zadevajo varstvo potrošnikov –, ki imajo lahko čezmejni učinek. Prav tako lahko nadzorni organ države članice gostiteljice obvesti EIOPA in nadzorni organ zadevne matične države članice, kadar ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom potrošnikov. Nadzorni organi lahko zadevo predložijo EIOPA in zaprosijo za njegovo pomoč, če ni mogoče najti dvostranske rešitve.“;

(66) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 152aa*

Pomembne čezmejne dejavnosti

1. V tem oddelku ‚pomembne čezmejne dejavnosti' pomeni zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki jih zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki ni razvrščena kot malo in nekompleksno podjetje, opravlja v dani državi članici gostiteljici v okviru pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev in ki izpolnjuje katero koli od naslednjih zahtev:

(a) skupni letni prihodek od bruto obračunanih premij, ki ustreza dejavnostim, ki jih podjetje opravlja v tej državi članici gostiteljici v okviru pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, presega 15 000 000 EUR;

(b) nadzorni organ države članice gostiteljice meni, da so dejavnosti, ki se izvajajo v okviru pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, pomembne za trg države članice gostiteljice.

2. Za namene odstavka 1, točka (b), tega člena EIOPA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli pogoje in merila, ki se uporabljajo pri določanju, katere zavarovalnice ali pozavarovalnice so relevantne za trg države članice gostiteljice.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

3. Za namene odstavka 1, točka (b), če nadzorni organ države članice gostiteljice meni, da so dejavnosti, ki se izvajajo v okviru pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, relevantne za trg države članice gostiteljice, o tem obvesti nadzorni organ matične države članice in pri tem navede ustrezne razloge.

4. Kadar se nadzorni organ matične države članice ne strinja z relevantnostjo dejavnosti, ki se izvajajo v okviru pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, o tem v enem mesecu obvesti nadzorni organ države članice gostiteljice in pri tem navede ustrezne razloge. V primeru nesoglasja glede relevantnosti dejavnosti, ki se izvajajo v okviru pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, lahko nadzorni organi zadevo predložijo EIOPA in ga prosijo za pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010. V tem primeru lahko EIOPA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu podeljena v navedenem členu.

Člen 152ab

Okrepljeno sodelovanje pri nadzoru in izmenjava informacij med nadzornimi organi matične države in države gostiteljice v zvezi s pomembnimi čezmejnimi dejavnostmi

1. V primeru pomembnih čezmejnih dejavnosti nadzorni organ matične države članice in nadzorni organ države članice gostiteljice sodelujeta, da ocenita, ali zavarovalnica jasno razume in skrbno upravlja tveganja, s katerimi se sooča ali bi se lahko soočila v državi članici gostiteljici.

Sodelovanje mora biti sorazmerno tveganjem, ki jih prinašajo pomembne čezmejne dejavnosti, in obsega vsaj naslednje vidike:

(a) sistem upravljanja, vključno s sposobnostjo upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa, da razume posebnosti čezmejnega trga, orodja za upravljanje tveganj, vzpostavljeni notranji nadzor in postopke za zagotavljanje skladnosti za čezmejno poslovanje;

(b) zunanje izvajanje in distribucijska partnerstva;

(c) poslovno strategijo in obravnavo zahtevkov;

(d) varstvo potrošnikov.

2. Nadzorni organ matične države članice pravočasno obvesti nadzorni organ države članice gostiteljice o izidu postopka nadzornega pregleda v zvezi s pomembnimi čezmejnimi dejavnostmi, kadar so bile ugotovljene morebitne težave glede skladnosti z zakoni in drugimi predpisi, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici ali matični državi članici, ali pomembne težave, povezane z vidiki iz odstavka 1, drugi pododstavek, in te težave vplivajo ali bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Nadzorni organ matične države članice nadzornemu organu države članice gostiteljice, v kateri podjetje vsaj enkrat letno ali, na zahtevo nadzornega organa zadevne države članice gostiteljice, pogosteje opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, zagotovi naslednje informacije:

(a) zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, kot ju sporoči zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(b) zneske primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, kot jih sporoči zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(c) navedbo morebitnih pomislekov nadzornega organa matične države članice v zvezi z izračunom zavarovalnotehničnih rezervacij s strani zavarovalnice ali pozavarovalnice ter v zvezi s postavkami iz točk (a) in (b).

Nadzorni organ matične države članice nemudoma obvesti nadzorni organ države članice gostiteljice, v kateri podjetje opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, če v naslednjih treh mesecih ugotovi poslabšanje finančnega položaja ali tveganje neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali zahtevanim minimalnim kapitalom.

Nadzorni organ države članice gostiteljice, v kateri zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, lahko na nadzorni organ matične države članice tega podjetja naslovi ustrezno utemeljeno zahtevo za prejemanje informacij, ki niso navedene v prvem, drugem in tretjem pododstavku, če so povezane s solventnostjo, sistemom upravljanja ali poslovnim modelom tega podjetja. Nadzorni organ matične države članice te podatke zagotovi pravočasno.

3. Kadar nadzorni organ matične države članice informacij iz odstavka 2 tega člena ne zagotovi pravočasno, lahko nadzorni organ zadevne države članice gostiteljice zadevo predloži EIOPA in zahteva njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

4. Če zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, ne izpolnjuje ali je verjetno, da v naslednjih treh mesecih ne bo izpolnjevala zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, lahko nadzorni organ države članice gostiteljice, v kateri to podjetje opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, od nadzornega organa matične države članice zahteva, da izvedeta skupni inšpekcijski pregled zavarovalnice ali pozavarovalnice na kraju samem, pri čemer pojasni razloge za takšno zahtevo.

Nadzorni organ matične države članice privoli v zahtevo iz prvega pododstavka ali jo zavrne v enem mesecu od njenega prejema.

5. Kadar se nadzorni organ matične države članice strinja z izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, povabi EIOPA k sodelovanju pri tem inšpekcijskem pregledu.

Po zaključku skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem zadevna nadzorna organa v dveh mesecih sprejmeta skupne ugotovitve, tudi o najustreznejših nadzornih ukrepih. Nadzorni organ matične države članice te skupne ugotovitve upošteva pri odločanju o ustreznih nadzornih ukrepih.

Kadar nadzorna organa ne moreta sprejeti skupne ugotovitve glede skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, lahko kateri koli od njiju v dveh mesecih po izteku obdobja iz drugega pododstavka tega odstavka ter brez poseganja v nadzorne ukrepe in pooblastila, ki jih sprejme nadzorni organ matične države članice za obravnavanje neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom oziroma neskladnosti ali verjetne neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom, zadevo predloži EIOPA in zahteva njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010. Po izteku dvomesečnega obdobja iz tega pododstavka ali če je bil dosežen dogovor o skupnih ugotovitvah med nadzornima organoma v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, se zadeva ne predloži EIOPA.

Če je v dvomesečnem obdobju iz tretjega pododstavka tega odstavka kateri koli zadevni nadzorni organ predložil zadevo EIOPA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010, nadzorni organ matične države članice odloži sprejetje končnih ugotovitev skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EIOPA, ter sprejme ugotovitve v skladu s to odločitvijo. Vsi zadevni nadzorni organi priznajo te ugotovitve kot dokončne.

6. Kadar nadzorni organ matične države članice zavrne izvedbo skupnega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, nadzornemu organu države članice gostiteljice pisno pojasni razloge za takšno zavrnitev.

Kadar se nadzorni organi ne strinjajo z razlogi za zavrnitev, lahko zadevo predložijo EIOPA in zahtevajo njegovo pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010 v enem mesecu po obvestilu o odločitvi nadzornega organa matične države članice. V tem primeru lahko EIOPA ravna v skladu s pooblastili, ki so mu podeljena v navedenem členu.“;

(67) člen 152b se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Brez poseganja v člen 35 Uredbe (EU) št. 1094/2010 zadevni nadzorni organi na zahtevo EIOPA ali katerega koli nadzornega organa pravočasno zagotovijo vse potrebne informacije, da se omogoči pravilno delovanje platforme za sodelovanje.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Zahteve glede okrepljenega nadzornega sodelovanja in izmenjave informacij med nadzornimi organi matične države in države gostiteljice v skladu s členom 152ab se uporabljajo tudi za nadzorne organe, ki sodelujejo v platformi za sodelovanje od vzpostavitve takšne platforme za sodelovanje na podlagi odstavka 1 ali 2 tega člena, in ne glede na to, ali zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja pomembne čezmejne dejavnosti. Takšne informacije se izmenjuje tudi z EIOPA, kadar se vzpostavijo platforme za sodelovanje na podlagi odstavka 1 tega člena.

6. Kadar se dva ali več zadevnih organov platforme za sodelovanje ne strinja glede postopka ali vsebine ukrepa, ki ga je treba sprejeti, ali neukrepanja v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, in kadar obstajajo resni pomisleki glede negativnih učinkov na imetnike polic, lahko EIOPA na zahtevo katerega koli zadevnega organa pomaga organom pri doseganju sporazuma v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Kadar obstajajo resni pomisleki glede negativnih učinkov na imetnike polic v državah članicah, ki niso matična država članica, in znaki resnih pomanjkljivosti v zavarovalnici ali pozavarovalnici, v zvezi s katero pristojni nadzorni organ ni sprejel popravnih ukrepov ali jih ni sprejel dovolj, lahko EIOPA od nadzornega organa matične države članice zahteva, da opravi inšpekcijski pregled zavarovalnice ali pozavarovalnice na kraju samem. Nadzorni organ matične države članice nemudoma začne inšpekcijski pregled na kraju samem ter k sodelovanju povabi EIOPA in druge zadevne nadzorne organe. Uporablja se člen 152ab(5), drugi, tretji in četrti pododstavek.

7. Kadar se dva ali več ustreznih organov platforme za sodelovanje ne strinjajo glede izmenjave informacij na podlagi odstavka 4 ali 5 tega člena, jim lahko EIOPA na zahtevo katerega koli ustreznega organa pomaga pri doseganju sporazuma v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 1094/2010.

8. Kadar EIOPA meni, da je to primerno glede na interes zaščite imetnikov polic ali za namene finančne stabilnosti, lahko objavi informacije o ugotovitvah, priporočilih ali ukrepih, ki izhajajo iz nadzornega dela v okviru platforme za sodelovanje.

Kadar namerava EIOPA objaviti ime zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice, EIOPA to podjetje nemudoma obvesti, da namerava objaviti njegovo ime in mu zagotovi dovolj časa za predložitev pisnih pripomb in vseh ustreznih informacij ali argumentov EIOPA in drugim nadzornim organom platforme za sodelovanje. EIOPA ustrezno oceni položaj zadevnega podjetja in ga ustrezno upošteva pri odločanju o objavi imena tega podjetja.

EIOPA ne objavi imena zadevnega podjetja, kadar bi taka objava ogrozila preiskavo v teku ali bi mu, kolikor je to mogoče ugotoviti, povzročila nesorazmerno škodo.“;

(68) člen 153 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 153*

Časovni okvir in jezik zahtev po podatkih

1. Nadzorni organ države članice gostiteljice lahko zahteva podatke, ki jih je upravičen zahtevati v zvezi s poslovanjem zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki deluje na ozemlju zadevne države članice, od nadzornega organa matične države članice tega podjetja. Ti podatki se zagotovijo v 20 delovnih dneh od datuma prejema zahteve, in sicer v uradnem jeziku ali jezikih države članice gostiteljice ali v drugem jeziku, ki ga sprejme nadzorni organ države članice gostiteljice.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se lahko v ustrezno utemeljenih primerih, kadar zahtevani podatki nadzornemu organu matične države članice niso takoj na voljo in jih je težko zbrati, rok iz navedenega pododstavka podaljša za 20 delovnih dni.

2. Kadar nadzorni organ matične države članice ne zagotovi podatkov v ustreznem roku iz odstavka 1, lahko nadzorni organ države članice gostiteljice zahtevo naslovi neposredno na zavarovalnico ali pozavarovalnico. V tem primeru nadzorni organ države članice gostiteljice o zahtevi po podatkih obvesti nadzorni organ matične države članice, preden zahtevo naslovi na podjetje. Od zavarovalnice ali pozavarovalnice se zahteva, da te podatke nemudoma zagotovi.“;

(69) člen 212 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v točki (a) se besedilo „člen 12(1) Direktive 83/349/EGS“ nadomesti z besedilom „člen 22(7) Direktive 2013/34/EU“;

(ii) v točki (b) se besedilo „člen 12(1) Direktive 83/349/EGS“ nadomesti z besedilom „člen 22(7) Direktive 2013/34/EU“;

(iii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ‚skupina‘ pomeni skupino podjetij, ki:

(i) jo sestavljajo udeleženo podjetje, njegova hčerinska podjetja, subjekti, v katerih imajo udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja udeležbo, in podjetja, ki jih udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja upravljajo skupaj z enim ali več podjetji, ki niso del skupine, ter podjetja, ki so med seboj povezana na način, kot je določeno v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU, in njihova povezana podjetja;

(ii) temelji na pogodbenem ali drugačnem oblikovanju močnih in trajnostnih finančnih povezav med temi podjetji in ki lahko vsebuje vzajemna podjetja oziroma takšna, ki delujejo po načelu vzajemnosti, pod pogojem, da:

— eno od teh podjetij na podlagi centraliziranega usklajevanja učinkovito izvaja prevladujoč vpliv pri odločitvah, tudi finančnih, vseh drugih podjetij v skupini, in

— je za vzpostavitev ali razpustitev takih finančnih razmerij za namene tega naslova potrebna predhodna odobritev nadzornika skupine,

pri čemer je podjetje, ki opravlja centralizirano usklajevanje matično podjetje, ostala podjetja pa hčerinska podjetja, ali

(iii) je sestavljena iz kombinacije točk (i) in (ii);“;

(iv) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) ‚zavarovalni holding' pomeni podjetje, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) podjetje je matično podjetje;

(ii) podjetje ni kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje;

(iii) podjetje ni mešani finančni holding ali finančni holding v smislu člena 4, točka (20), Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iv) vsaj eno hčerinsko podjetje tega podjetja je zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(v) ne glede na lastni izkazan poslovni namen je glavna dejavnost podjetja kar koli od naslednjega:

(1) pridobivanje in upravljanje deležev v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah;

(2) zagotavljanje pomožnih storitev za glavno dejavnost ene ali več povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic;

(3) opravljanje dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU ali opravljanje ene ali več storitev ali poslov iz Priloge I, oddelek B, k Direktivi 2014/65/EU v zvezi s finančnimi instrumenti iz Priloge I, oddelek C, k Direktivi 2014/65/EU;

(vi) več kot 50 % vsaj enega od naslednjih kazalnikov je stalno povezanih s hčerinskimi podjetji, ki so zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi, holdingi zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav ali podjetja, ki ponujajo pomožne storitve za glavno dejavnost ene ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic skupine, pa tudi z dejavnostmi, ki jih izvajajo podjetja sama in ki niso povezana s pridobivanjem ali upravljanjem deležev v hčerinskih podjetjih, ki so zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav, kadar so te dejavnosti iste vrste kot dejavnosti, ki jih izvajajo zavarovalnice ali pozavarovalnice:

(1) lastniški kapital podjetja na podlagi njegovega konsolidiranega izkaza;

(2) sredstva podjetja na podlagi njegovega konsolidiranega izkaza;

(3) prihodki podjetja na podlagi njegovega konsolidiranega izkaza;

(4) osebje podjetja na podlagi njegovega konsolidiranega izkaza;

(5) kateri koli drugi kazalnik, za katerega nacionalni nadzorni organ meni, da je relevanten;";

(v) vstavi se naslednja točka:

„(fa) ‚holding zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav' pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalni holding ali mešani finančni holding v smislu člena 2, točka 15, Direktive 2002/87/ES, katerega glavna dejavnost je pridobivanje in upravljanje deležev v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države;";

(b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene tega naslova nadzorni organi za matično podjetje štejejo tudi vsako podjetje, ki po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoči vpliv na drugo podjetje, tudi takrat, ko se ta vpliv izvaja prek centraliziranega usklajevanja na odločitve drugega podjetja.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Za namene tega naslova nadzorni organi za skupino v smislu odstavka 1, točka (c), štejejo tudi dve ali več podjetij, ki se po mnenju nadzornih organov upravljajo enotno.

Kadar nimajo vsa podjetja iz prvega pododstavka tega odstavka sedeža v isti državi članici, države članice zagotovijo, da lahko le nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi, sklene, da takšna podjetja tvorijo skupino, če meni, da se navedena podjetja upravljajo enotno.

4. Nadzorni organi pri opredelitvi odnosa med vsaj dvema podjetjema iz odstavkov 2 in 3 upoštevajo vse naslednje dejavnike:

(a) nadzor ali zmožnost fizične osebe ali podjetja, da vpliva na odločitve podjetja, vključno s finančnimi, predvsem zaradi deleža kapitala ali glasovalnih pravic, zastopanja v upravnem, upravljalnem ali nadzornem organu ali ker je med osebami, ki dejansko vodijo podjetje ali imajo druge ključne, kritične ali pomembne funkcije;

(b) močno odvisnost podjetja od drugega podjetja ali pravne ali fizične osebe zaradi obstoja pomembnih finančnih ali nefinančnih transakcij ali poslov, vključno z zunanjim izvajanjem in izmenjavo osebja med podjetji;

(c) dokaze o usklajevanju finančnih ali naložbenih odločitev med dvema ali več podjetji, vključno s skupnimi naložbami v povezana podjetja;

(d) dokaze o usklajenih in skladnih strategijah, operacijah ali postopkih med dvema ali več podjetji, vključno v zvezi z distribucijskimi kanali zavarovalniških produktov, zavarovalniškimi produkti ali znamkami, komunikacijo ali trženjem.

5. Kadar je skupina opredeljena na podlagi odstavka 2 ali 3 tega člena, nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, podjetju, določenemu kot matično podjetje v skladu s členom 214(5) ali (6), in zadevnim nadzornim organom zagotovi podrobno razlago dejavnikov, na podlagi katerih je bila skupina opredeljena.

Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena EIOPA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za dopolnitev ali podrobnejšo opredelitev dejavnikov, ki jih nadzorni organi preučijo za opredelitev razmerja med vsaj dvema podjetjema iz odstavkov 2 in 3. EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.“;

(70) člen 213 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da se nadzor skupine izvaja, kadar skupina vključuje kar koli od naslednjega:

(a) zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki so udeležena podjetja pri vsaj eni zavarovalnici, pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, v skladu s členi 218 do 258;

(b) zavarovalnice ali pozavarovalnice, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji v skladu s členi 218 do 258;

(c) zavarovalnice ali pozavarovalnice, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države v skladu s členi 260 do 263;

(d) zavarovalnice ali pozavarovalnice, katerih matično podjetje je mešani zavarovalni holding, v skladu s členom 265.";

(b) v odstavku 5 se besedilo „Direktivi 2006/48/ES" nadomesti z besedilom „Direktivi 2013/36/EU";

(71) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 213a

Uporaba ukrepov za sorazmernost na ravni skupine

1. Skupine v smislu člena 212, nad katerimi se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), njihov nadzornik skupine razvrsti kot male in nekompleksne skupine po postopku iz odstavka 2 tega člena, če v zadnjih dveh poslovnih letih neposredno pred takšno razvrstitvijo na ravni skupine izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) kadar vsaj ena zavarovalnica ali pozavarovalnica v okviru skupine ni podjetje za neživljenjsko zavarovanje, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) podmodul tveganja obrestne mere iz člena 105(5), drugi pododstavek, točka (a), izračunan na podlagi konsolidiranih podatkov, ni višji od 5 % konsolidiranih zavarovalno-tehničnih rezervacij skupine, vključno z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, kot je navedeno v členu 76, razen podjetij, za katera se uporablja metoda 2, ki je določena v členu 233;

(ii) skupne konsolidirane zavarovalno-tehnične rezervacije iz dejavnosti življenjskega zavarovanja skupine, skupaj z izterljivimi zneski iz pozavarovalnih pogodb in namenskih družb, ne presegajo 1 000 000 000 EUR;

(b) kadar vsaj ena zavarovalnica ali pozavarovalnica v okviru skupine ni podjetje za življenjsko zavarovanje, so izpolnjena vsa naslednja merila:

(i) povprečni kombinirani količnik za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja brez pozavarovanja v zadnjih treh poslovnih letih je manjši od 100 %;

(ii) letni prihodek od bruto obračunanih premij skupine ne presega 100 000 000 EUR;

(iii) vsota letnih bruto obračunanih premij v zavarovalnih vrstah 5 do 7 ter 11, 12, 14 in 15 dela A Priloge I ni višja od 30 % skupnih letnih obračunanih premij za dejavnosti neživljenjskega zavarovanja skupine;

(c) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, ki jih sklenejo zavarovalnice in pozavarovalnice v okviru skupine, ki imajo sedeže v državah članicah, ki niso država članica nadzornika skupine, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

(i) 20 000 000 EUR;

(ii) 10 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;

(d) letni prihodek od bruto obračunanih premij iz zavarovalnih poslov, ki jih sklene skupina v državah članicah, ki niso država članica nadzornika skupine, je nižji od katerega koli od naslednjih pragov:

(i) 20 000 000 EUR;

(ii) 10 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;

(e) vsota naslednjega ni višja od 20 % skupnih naložb, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov:

(i) modul tržnega tveganja iz člena 105(5);

(ii) del modula tveganja neplačila nasprotne stranke iz člena 105(6), ki ustreza izpostavljenostim do listinjenj, izvedenih finančnih instrumentov, terjatev do posrednikov in drugih naložbenih sredstev, ki niso zajeta v podmodulu tveganja razpona;

(iii) vse kapitalske zahteve, ki se uporabljajo za naložbe v neopredmetena sredstva, ki niso krita z moduli tržnega tveganja in tveganja neplačila nasprotne stranke;

(f) pozavarovanje, ki ga sprejmejo podjetja skupine, ne presega 50 % skupnega letnega prihodka skupine od bruto obračunanih premij;

(g) razlika iz člena 230(1), kadar se uporablja metoda 1, iz člena 233(1), kadar se uporablja metoda 2, ali iz člena 233a(1), kadar se uporablja kombinacija metod, je pozitivna;

(h) kadar se uporablja metoda 2 ali kombinacija metod 1 in 2, je vsako podjetje, za katero se uporablja metoda 2, malo in nekompleksno podjetje.

Merila iz prvega pododstavka, točke (a)(i) in točke (e) se ne uporabljajo za skupine, za katere se uporablja samo metoda 2.

2. Člen 29b se smiselno uporablja na ravni končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

3. Skupine, za katere nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), velja manj kot dve leti, pri ocenjevanju, ali izpolnjujejo merila iz odstavka 1 tega člena, upoštevajo le zadnje poslovno leto.

4. Naslednje skupine se nikoli ne razvrstijo kot male in nekompleksne skupine:

(a) skupine, ki so finančni konglomerati v smislu člena 2, točka 14, Direktive 2002/87/ES;

(b) skupine, v katerih je vsaj eno hčerinsko podjetje podjetje iz člena 228(1);

(c) skupine, ki za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala skupine uporabljajo odobren delni ali popolni notranji model.

5. Smiselno se uporabljajo členi 29c, 29d in 29e.

6. Komisija to direktivo dopolni s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih podrobno določi:

(a) merila iz odstavka 1, vključno s pristopom za izračun vsote iz prvega pododstavka, točka (e), navedenega odstavka;

(b) metodologijo, ki se uporablja pri razvrščanju skupin kot male in nekompleksne skupine, ter

(c) pogoje za odobritev ali preklic nadzorne odobritve za ukrepe sorazmernosti, ki jih uporabljajo skupine, ki niso razvrščene kot male in nekompleksne skupine.

Člen 213b

Ovire za nadzor skupine

1. V primerih iz člena 213(2), točka (b), zavarovalni holding ali mešani finančni holding zagotovi, da:

(a) so notranje ureditve in razdelitev nalog znotraj skupine ustrezne za izpolnjevanje določb tega naslova in so predvsem učinkovite za:

(i) usklajevanje vseh hčerinskih podjetij zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med temi podjetji, kadar je to potrebno;

(ii) preprečevanje ali upravljanje navzkrižij znotraj skupine ter

(iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(b) strukturna organizacija skupine, katere del je zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora skupine in njenih hčerinskih zavarovalnic in pozavarovalnic, ob upoštevanju predvsem:

(i) položaja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

(ii) lastniške strukture ter

(iii) vloge zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skupini.

2. Kadar pogoji iz odstavka 1, točka (a), niso izpolnjeni, je nadzornik skupine pooblaščen, da od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva, da spremeni notranjo ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine.

Kadar pogoji iz odstavka 1, točka (b), tega člena, niso izpolnjeni, nadzornik skupine določi ustrezne nadzorne ukrepe za zavarovalni holding ali mešani finančni holding, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost z zahtevami iz tega naslova. Konkretno, države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi, kadar ravnajo v vlogi nadzornikov skupin v skladu s členom 247, pooblastilo, da od zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da skupino strukturira tako, da lahko zadevni nadzorni organ učinkovito izvaja nadzor skupine. Nadzorni organi to pooblastilo izvajajo le v izjemnih okoliščinah po posvetovanju z EIOPA in po potrebi drugimi zadevnimi nadzornimi organi ter zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu predložijo utemeljitev.

3. V primerih iz člena 213(2), točki (a) in (b), te direktive se, kadar je strukturna organizacija skupine, ki jo sestavljajo podjetja, ki so med seboj povezana v razmerju, kot je določeno v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU, in z njimi povezana podjetja, ali ki je opredeljena na podlagi člena 212(3) te direktive, takšna, da ovira ali preprečuje učinkovit nadzor te skupine ali preprečuje, da bi ta skupina izpolnjevala določbe iz tega naslova, za skupino uvedejo ustrezni nadzorni ukrepi, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost s tem naslovom. Konkretno, države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi, kadar ravnajo v vlogi nadzornikov skupin v skladu s členom 247 te direktive, pooblastilo, da zahtevajo ustanovitev zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji ali ustanovitev podjetja v Uniji, ki prek centraliziranega usklajevanja dejansko izvaja prevladujoč vpliv na odločitve, tudi finančne, zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki so del skupine. V tem primeru je ta zavarovalni holding, mešani finančni holding ali podjetje, ki dejansko izvaja centralizirano usklajevanje, odgovoren za izpolnjevanje določb iz tega naslova.“;

(72) člen 214 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje nadzora skupin v skladu s členom 213 ne pomeni, da morajo nadzorni organi izvajati nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav, pozavarovalnicami tretjih držav ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.

Samo za namen zagotavljanja skladnosti s tem naslovom lahko izvajanje nadzora skupine vključuje neposredni nadzor in izvajanje nadzornih pooblastil s strani nadzornih organov nad zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi.“;

(b) v odstavku 2 se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pri ocenjevanju, ali ima podjetje zanemarljiv vpliv na cilje nadzora skupine na podlagi prvega pododstavka, točka (b), nadzornik skupine zagotovi, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) velikost podjetja v smislu skupnih sredstev in zavarovalno-tehničnih rezervacij je majhna v primerjavi z drugimi podjetji v skupini in skupino kot celoto;

(b) izključitev podjetja iz obsega nadzora skupine ne bi bistveno vplivala na solventnost skupine;

(c) kvalitativna in kvantitativna tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz transakcij znotraj skupine, ki jih podjetje predstavlja ali bi jih lahko predstavljalo celotni skupini, so nepomembna.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Če bi izključitev enega ali več podjetij iz obsega nadzora skupine v skladu z odstavkom 2 tega člena pomenila, da se ne bi uporabljal nadzor skupine na podlagi člena 213(2), točke (a), (b) in (c), se nadzornik skupine pred sprejetjem odločitve o izključitvi posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi. Takšna odločitev se sprejme le v izjemnih okoliščinah in se ustrezno utemelji EIOPA in po potrebi drugim zadevnim nadzornim organom. Nadzornik skupine vsaj vsako leto ponovno oceni, ali je njegova odločitev še vedno ustrezna. Kadar ni več ustrezna, nadzornik skupine obvesti EIOPA in po potrebi druge zadevne nadzorne organe, da bo začel izvajati nadzor skupine.

Preden se končno matično podjetje izključi iz nadzora skupine na podlagi odstavka 2, prvi pododstavek, točka (b), se nadzornik skupine posvetuje z EIOPA in po potrebi z drugimi zadevnimi nadzornimi organi ter oceni vpliv izvajanja nadzora skupine na ravni vmesnega udeleženega podjetja na solventnostno stanje skupine. Takšna izključitev predvsem ni mogoča, če bi bistveno izboljšala solventnostno stanje skupine.

Da bi zagotovili usklajeno in dosledno uporabo tega odstavka, EIOPA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, da se nadalje opredelijo izjemne okoliščine iz prvega pododstavka tega odstavka ali primeri, v katerih bi bilo upravičeno izključiti končno matično podjetje, vključno z zavarovalnimi holdingi, iz obsega nadzora skupine.

4. Brez poseganja v odstavka 2 in 3 tega člena se okvir skupine, za katero se uporablja nadzor skupine na podlagi člena 213(2), določi v skladu s členom 212.

Kadar je skupina, nad katero se izvaja nadzor skupine na podlagi člena 213(2), točke (a), (b) in (c), opredeljena v skladu s členom 212(2) in (3) ter kadar je matično podjetje ali hčerinsko podjetje te skupine tudi končno udeleženo podjetje druge skupine v smislu člena 212(1), točka (c), se šteje, da je ta druga skupina vključena v okvir skupine, opredeljene v skladu s členom 212(2) in (3).

Nadzorni organi lahko uporabijo člen 212(2) in (3), za razširitev okvira skupine v smislu člena 212(1), točka (c).

5. Kadar se nad skupino, opredeljeno v skladu s členom 212(3), izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213 (2), točke (a), (b) in (c), skupina določi eno od podjetij, ki se upravljajo enotno, kot matično podjetje, ki naj bo odgovorno za izpolnjevanje določb iz tega naslova. Druga podjetja iz člena 212(3), prvi pododstavek, se štejejo za hčerinska podjetja.

6. Kadar bi določitev matičnega podjetja v skladu z odstavkom 5 tega člena pomenila znatne ovire za izvajanje nadzora skupine, predvsem v primerih, ko podjetje nima sedeža na ozemlju države članice nadzornega organa, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, ali kadar bi določitev povzročila, da skupina ne bi mogla

učinkovito izpolnjevati zahtev iz tega naslova, države članice zagotovijo, da je nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine, pooblaščen, da po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi zahteva določitev drugega matičnega podjetja. Nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine, skupini in drugim zadevnim nadzornim organom ustrezno utemelji odločitev o določitvi drugega matičnega podjetja.

Kadar skupina, ki je opredeljena v skladu s členom 212(3) in nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), ne določi matičnega podjetja v skladu z odstavkom 5 tega člena, nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi določi matično podjetje, ki bo odgovorno za izpolnjevanje določb iz tega naslova. Druga podjetja v takšni skupini se štejejo za hčerinska podjetja.

Nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, pri določanju matičnega podjetja v skladu s prvim ali drugim pododstavkom tega odstavka upošteva naslednje dejavnike:

(a) znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij vsakega podjetja;

(b) letne bruto obračunane premije vsakega podjetja;

(c) število povezanih zavarovalnic ali pozavarovalnic vsakega podjetja.

Nadzorni organi vsaj vsako leto ocenjujejo, ali je določitev še vedno ustrezna. V nasprotnem primeru nadzorni organ, ki deluje kot nadzornik skupine v skladu s členom 247, po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi določi drugo matično podjetje. To drugo matično podjetje je odgovorno za izpolnjevanje določb iz tega naslova.“;

(73) člen 220 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besedilo „iz členov 221 do 233“ nadomesti z besedilom „iz členov 221 do 233a“;

(b) v odstavku 2 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če nadzorni organi prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, pa jim njihove države članice dovolijo, da po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino odločijo, da se za to skupino uporabi metoda 2 v skladu s členoma 233 in 234 ali kombinacija metod 1 in 2 v skladu s členoma 233a in 234, če uporaba izključno metode 1 ne bi bila primerna.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Brez poseganja v obravnavo podjetij iz člena 228(1) se lahko nadzorni organi odločijo za uporabo metode 2 na podlagi odstavka 2, drugi pododstavek, tega člena samo pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah tretjih držav, zavarovalnih holdingih, mešanih finančnih holdingih ter holdingih zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav.“;

(74) člen 221 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena, izključno za namen člena 228, ne glede na to, ali se uporablja metoda 1 ali metoda 2, ‚sorazmerni delež‘ pomeni delež vpisanega kapitala, ki ga ima, neposredno ali posredno, udeleženo podjetje v povezanem podjetju.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednja točka:

„(d) če je nadzorni organ ugotovil, da dve ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic tvori skupino na podlagi člena 212(3), saj se upravljajo enotno.“;

(75) člen 222 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Vsota lastnih sredstev iz odstavkov 2 in 3 ne sme preseči prispevka povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„6. Za namene člena 230(1), člena 233(2) in člena 233a(1), točka (a), se postavka lastnih sredstev, ki jo izda udeleženo podjetje, ne šteje kot prosta obremenitev v smislu člena 93(2), drugi pododstavek, točka (c), če imetniku te postavke ni mogoče zavrniti njenega vračila v primeru prenehanja povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je hčerinsko podjetje.“;

(76) člen 226 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Posredniški holdingi“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene odstavkov 1 in 2 se tudi holdingi zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav obravnavajo kot zavarovalnice ali pozavarovalnice.“;

(77) v členu 227(1), prvi pododstavek, se za besedilom „členom 233“ vstavi besedilo „in členom 233a“;

(78) člen 228 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 228*

Obravnava specifičnih povezanih podjetij iz drugih finančnih sektorjev

1. Ne glede na metodo, ki se v skladu s členom 220 te direktive uporabi za izračun solventnosti skupine, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva prispevek naslednjih podjetij k primernim lastnim sredstvom skupine in k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine:

(a) kreditnih institucij v smislu člena 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 ali investicijskih podjetij v smislu člena 4(1), točka 2, navedene uredbe;

(b) družb za upravljanje KNPVP v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES in investicijskih družb z dovoljenjem na podlagi člena 27 navedene direktive pod pogojem, da niso pooblastile družbe za upravljanje v skladu z navedeno direktivo;

(c) upraviteljev alternativnih investicijskih skladov (UAIS) v smislu člena 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(d) podjetij, ki niso regulirana podjetja in opravljajo eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, če te dejavnosti predstavljajo pomemben del njihove celotne dejavnosti;

(e) institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje v smislu člena 6, točka 1, Direktive (EU) 2016/2341.

2. Prispevek podjetij iz odstavka 1 tega člena k primernim lastnim sredstvom skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža lastnih sredstev vsakega podjetja, pri čemer se ta lastna sredstva izračunajo na naslednji način:

(a) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (a), tega člena v skladu z ustreznimi sektorskimi predpisi, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES;

(b) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (b), tega člena v skladu s členom 2(1), točka (l), Direktive 2009/65/ES;

(c) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (c), tega člena v skladu s členom 4(1), točka (ad), Direktive 2011/61/EU;

(d) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (d), tega člena v skladu z ustreznimi sektorskimi predpisi, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES, če so regulirane osebe v smislu člena 2, točka 4, navedene direktive;

(e) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (e), tega člena razpoložljivi minimalni kapital, izračunan v skladu s členom 16 Direktive (EU) 2016/2341.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se znesek lastnih sredstev vsakega povezanega podjetja, ki ustreza nerazdeljivim rezervam in drugim postavkam, za katere nadzornik skupine ugotovi, da imajo zmanjšano absorpcijsko kapaciteto, ter prednostne delnice, podrejeni računi podrejenih članov družbe za vzajemno zavarovanje, podrejene obveznosti in terjatve za odloženi davek, ki so vključene v lastna sredstva, ki presegajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu z odstavkom 3, ne upoštevajo, razen če lahko udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica nadzorniku skupine ustrezno utemelji, da so te postavke lahko na razpolago za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Pri določanju sestave presežnih lastnih sredstev udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva, da se določene zahteve nekaterih povezanih podjetij izpolnijo samo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom ali dodatnim temeljnim kapitalom v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Prispevek povezanih podjetij iz odstavka 1 k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine se izračuna kot vsota sorazmernega deleža kapitalske zahteve ali teoretične kapitalske zahteve vsakega povezanega podjetja. Ta kapitalska zahteva ali teoretična kapitalska zahteva se izračuna na naslednji način:

(a) za povezana podjetja iz odstavka 1, točka (a), tega člena v skladu z naslednjim:

(i) za vsako investicijsko podjetje, za katero veljajo kapitalske zahteve v skladu z Uredbo (EU) 2019/2033, vsota zahteve iz člena 11 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(ii) za vsako kreditno institucijo višja od naslednjih vrednosti:

(1) vsota zahteve iz člena 92(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z ukrepi iz členov 458 in 459 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128, točka 6, navedene direktive ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(2) vsota zahtev iz člena 92(1), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z ukrepi iz členov 458 in 459 navedene uredbe, posebnih kapitalskih zahtev za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali lokalnih kapitalskih zahtev v tretjih državah, če se te zahteve izpolnijo s temeljnim kapitalom;

(b) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (b), tega člena v skladu s členom 7(1), točka (a), Direktive 2009/65/ES;

(c) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (c), tega člena v skladu s členom 9 Direktive 2011/61/EU;

(d) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (d), tega člena kapitalska zahteva, ki bi jo povezano podjetje moralo izpolnjevati na podlagi ustreznih sektorskih predpisov, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 7, Direktive 2002/87/ES, če bi bilo regulirana oseba v smislu člena 2, točka 4, navedene direktive;

(e) za vsako povezano podjetje iz odstavka 1, točka (e), tega člena, zahtevani minimalni kapital, izračunan v skladu s členom 17 Direktive (EU) 2016/2341, oziroma skupne kapitalske zahteve, naložene na podlagi nacionalnega prava države članice, v kateri je povezano podjetje registrirano ali ima dovoljenje, kar je višje.

4. Kadar več povezanih podjetij iz odstavka 1 tega člena tvori podskupino, za katero velja kapitalska zahteva na konsolidirani podlagi v skladu z eno od direktiv ali uredb iz odstavka 3 tega člena, tudi v primeru, ko je finančni holding v smislu člena 4(1), točka 20, Uredbe (EU) št. 575/2013 ali mešani finančni holding hčerinsko podjetje skupine, lahko nadzornik skupine zahteva izračun prispevka teh povezanih podjetij k primernim lastnim sredstvom skupine kot sorazmerni delež lastnih sredstev te podskupine namesto uporabe odstavka 2, točke (a) do (e), tega člena, za vsako posamezno podjetje, ki pripada tej podskupini. V tem primeru udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica izračuna tudi prispevek teh povezanih podjetij k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine kot sorazmerni delež kapitalske zahteve te podskupine namesto uporabe odstavka 3, točke (a) do (e), tega člena, za vsako posamezno podjetje, ki pripada tej podskupini. V izračun lastnih sredstev in kapitalske zahteve podskupine se vključijo vse finančne institucije v smislu člena 4(1), točka 26, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter družbe za pomožne storitve v smislu točke 18 navedenega odstavka, vključene v podskupino.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka se odstavka 2 in 3 tega člena uporabljata za specifično podskupino na podlagi njenega konsolidiranega položaja v smislu člena 4(1), točka 47, Uredbe (EU) št. 575/2013 ali člena 4(1), točka 11, Uredbe (EU) 2019/2033 ali na podlagi njenega konsolidiranega izkaza, kot je ustrezno.

5. Ne glede na odstavke 1 do 4 države članice svojim nadzornim organom, kadar ti prevzamejo vlogo nadzornika določene skupine, dovolijo, da na zahtevo udeleženega podjetja ali na lastno pobudo odločijo, da morebitno udeležbo iz odstavka 1, točke (a) do (d), odštejejo od lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za solventnost skupine udeleženega podjetja.“;

(*) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

(**) Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).“;

(79) v členu 229 se doda naslednji odstavek:

„Kadar bi odbitek iz prvega odstavka izboljšal solventnostno stanje skupine v primerjavi s stanjem, v katerem se podjetje ohrani v okviru izračuna solventnosti skupine, se odbitek ne uporabi.“;

(80) v naslovu III, poglavje II, oddelek 1, pododdelek 3, se doda naslednji člen:

„*Člen 229a*

Poenostavljeni izračuni

1. Za namene člena 230 lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici dovoli uporabo poenostavljenega pristopa za udeležbe v povezanih podjetjih, ki so nepomembne.

Udeleženo podjetje nadzorniku skupine ustrezno utemelji uporabo poenostavljenega pristopa iz prvega pododstavka za eno ali več povezanih podjetij, pri čemer upošteva naravo, obseg in zapletenost tveganj povezanega podjetja ali podjetij.

Države članice od udeleženega podjetja zahtevajo, da vsako leto oceni, ali je uporaba poenostavljenega pristopa še vedno upravičena, ter v svojem poročilu o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz člena 256(1) javno razkrije seznam in velikost povezanih podjetij, za katera se uporablja ta poenostavljeni pristop.

2. Za namene odstavka 1 udeležena zavarovalnica in pozavarovalnica nadzorniku skupine ustrezno dokaže, da je uporaba poenostavljenega pristopa za udeležbe v enem ali več povezanih podjetjih dovolj preudarna, da se prepreči podcenjevanje tveganj, ki izhajajo iz tega podjetja ali iz teh podjetij, pri izračunu solventnosti skupine.

Kadar se poenostavljeni pristop uporablja za zavarovalnico ali pozavarovalnico tretje države, ki ima sedež v državi, ki ni enakovredna ali začasno enakovredna v smislu člena 227, to ne privede do prispevka povezanega podjetja k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, ki je nižji od kapitalske zahteve tega povezanega podjetja, kot jo določi zadevna tretja država.

Poenostavljeni pristop se ne uporablja za povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico tretje države, kadar udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica nima zanesljivih informacij o kapitalski zahtevi, kot je določena v tej tretji državi.

3. Za namene odstavka 1 se povezana podjetja štejejo za nepomembna, če knjigovodska vrednost vsakega od njih predstavlja manj kot 0,2 % sredstev skupine, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov, in vsota knjigovodskih vrednosti vseh takih podjetij predstavlja manj kot 0,5 % sredstev skupine, izračunanih na podlagi konsolidiranih podatkov.“;

(81) člen 230 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice se izračuna na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov.

Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(a) vsoto lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k primernim lastnim sredstvom skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(2) ali (4);

(b) vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov, in prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(3) ali (4).

Za namene drugega pododstavka tega odstavka se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Naslov I, poglavje VI, oddelek 3, pododdelki 1, 2 in 3, ter naslov I, poglavje VI, oddelek 4, pododdelki 1, 2 in 3 se uporabljajo pri izračunavanju lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, in zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, ki temelji na konsolidiranih podatkih.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v drugem pododstavku se doda naslednja točka:

„(c) sorazmernega deleža lokalnih kapitalskih zahtev, po katerih bi bilo dovoljenje odvzeto, za povezane zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Kadar lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunana na podlagi konsolidiranih podatkov, presegajo zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine, izračunan na podlagi konsolidiranih podatkov, in minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine ni ustrezen, se smiselno uporablja člen 138(1) do (4), člen 139(1) in (2) pa se ne uporablja. Za namene tega pododstavka se sklicevanje na ‚zahtevani solventnostni kapital‘ v členu 138 razume kot sklicevanje na ‚minimalni zahtevani konsolidirani solventnostni kapital skupine‘.“;

(82) v členu 232, prvi pododstavek, uvodno besedilo, se besedilo „iz točk (a) do (d) člena 37(1)“ nadomesti z besedilom „iz člena 37(1), točke (a) do (e)“;

(83) člen 233 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vrednostjo v udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici povezanih podjetij iz člena 220(3) in člena 228(1) ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine, kot določa odstavek 3 tega člena.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice v lastnih sredstvih, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital vsake posamezne povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(c) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k primernim lastnim sredstvom skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(2) ali členom 228(4).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) sorazmernega deleža zahtevanega solventnostnega kapitala vsake posamezne povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(c) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1) k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine, pri čemer se ta prispevek izračuna v skladu s členom 228(3) ali členom 228(4).“;

(84) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 233a*

Kombinacija metod 1 in 2

1. Solventnost skupine udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice je razlika med:

(a) vsoto naslednjega:

(i) za podjetja, za katera se uporablja metoda 1, lastnih sredstev, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi konsolidiranih podatkov;

(ii) za vsako povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se uporablja metoda 2, sorazmernega deleža udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice v lastnih sredstvih, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice;

(iii) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1), izračunanega v skladu s členom 228(2) ali členom 228(4), ter

(b) vsoto naslednjega:

(i) za podjetja, za katera se uporablja metoda 1, konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, izračunanega v skladu s členom 230(2) na podlagi konsolidiranih podatkov;

(ii) za vsako povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se uporablja metoda 2, sorazmernega deleža njenega zahtevanega solventnostnega kapitala;

(iii) prispevka povezanih podjetij iz člena 228(1), izračunanega v skladu s členom 228(3) ali členom 228(4).

2. Za namene odstavka 1, točka (a)(i), in odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

3. Za namene odstavka 1, točka (a)(i), in odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se deleži v povezanih podjetjih iz člena 220(3), za katere se uporablja metoda 2, ne vključijo v konsolidirane podatke.

Za namene odstavka 1, točka (b)(i), tega člena se vrednost deležev v podjetjih iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, ki presega sorazmerni delež njihovega zahtevanega solventnostnega kapitala, vključi v konsolidirane podatke pri izračunavanju občutljivosti sredstev in obveznosti na spremembe v ravni ali nestanovitnosti menjalnih tečajev (valutno tveganje). Vendar se ne predpostavlja, da je vrednost teh deležev občutljiva na spremembe v ravni ali nestanovitnosti tržnih cen delnic (tveganje lastniških vrednostnih papirjev).

4. Člen 233(4) se smiselno uporablja za namene odstavka 1, točki (a)(ii) in (b)(ii), tega člena.

5. Člen 231 se smiselno uporablja v primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini na podlagi notranjega modela, ki jo predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njena povezana podjetja ali ki jo skupaj predložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga.

6. Minimalni zahtevani konsolidirani solventnostni kapital skupine se izračuna v skladu s členom 230(2).

Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine se krije s primernimi osnovnimi lastnimi sredstvi, kot so določena v skladu s členom 98(4) in izračunana na podlagi konsolidiranih podatkov. Za namene tega izračuna se deleži v povezanih podjetjih iz člena 228(1) ne vključijo v konsolidirane podatke.

Da se ugotovi, ali takšna primerna lastna sredstva izpolnjujejo pogoje za kritje minimalnega konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine, se smiselno uporabljajo načela iz členov 221 do 229a. Smiselno se uporablja člen 139(1) in (2).

Kadar lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunana na podlagi konsolidiranih podatkov, presegajo zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine, izračunan na podlagi konsolidiranih podatkov, in minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine ni ustrezen, se smiselno uporablja člen 138(1) do (4), člen 139(1) in (2) pa se ne uporablja. Za namene tega pododstavka se sklicevanje na ‚zahtevani solventnostni kapital' v členu 138 razume kot sklicevanje na ‚minimalni zahtevani konsolidirani solventnostni kapital skupine'.

7. Pri ugotavljanju, ali znesek, izračunan v odstavku 1, točka (b)(ii), tega člena ustrezno upošteva profil tveganj skupine v zvezi s podjetji iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, zadevni nadzorni organi namenijo posebno pozornost morebitnim posebnim tveganjem na ravni skupine, ki ne bi bila ustrezno krita, ker jih je težko izmeriti.

Kadar profil tveganj skupine v zvezi s podjetji iz člena 220(3), za katera se uporablja metoda 2, znatno odstopa od predpostavk, na katerih temelji skupni zahtevani solventnostni kapital skupine iz člena 233(3), se lahko za znesek, izračunan v odstavku 1, točka (b)(ii), tega člena določi kapitalski pribitek.

Smiselno se uporablja člen 37(1) do (5) skupaj z delegiranimi akti in izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 37(6), (7) in (8).

Člen 233b

Dolgoročni lastniški vrednostni papirji na ravni skupine

Kadar se uporablja metoda 1 ali kombinacija metod, se udeleženim zavarovalnicam in pozavarovalnicam, zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom dovoli uporaba člena 105a za podsklop kapitalskih naložb.

Komisija to direktivo dopolni s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih podrobno določi:

(a) pristop, ki se uporabi pri ocenjevanju izpolnjevanja pogojev iz člena 105a(1) in pri izračunu zneska lastniških vrednostnih papirjev, ki se obravnavajo kot dolgoročne kapitalske naložbe, kadar se uporablja metoda 1 ali kombinacija metod;

(b) informacije, ki jih je treba vključiti v poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz člena 256(1) ali skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz člen 256(2) ter v redno poročilo nadzorniku na ravni skupine iz člena 256b(1) ali skupno redno poročilo nadzorniku iz člena 256b(2).“;

(85) člen 234 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 234*

Delegirani akti za tehnična načela in metode iz členov 220 do 229 za poenostavljeni pristop iz člena 229a in uporabo členov 230 do 233a

Komisija to direktivo dopolni s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih podrobno določi:

(a) tehnična načela in metode iz členov 220 do 229;

(b) tehnične podrobnosti poenostavljenega pristopa iz člena 229a(1) in merila, na podlagi katerih lahko nadzorni organi odobrijo uporabo poenostavljenega pristopa;

(c) uporabo členov 230 do 233a, ki odraža gospodarsko naravo posebnih pravnih struktur.

Komisija lahko to direktivo dopolni s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a, v katerih določi merila, na podlagi katerih lahko nadzornik skupine odobri uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 229a(2).“;

(86) v členu 244(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Da se opredeli občutna koncentracija tveganja, o kateri se poroča, nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi primerne pragove, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah, primernih lastnih sredstvih, drugih kvantitativnih ali kvalitativnih merilih, ki temeljijo na tveganju in se štejejo kot primerna, ali kombinaciji naštetega.“;

(87) člen 245 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se besedilo „odstavkoma 2 in 3“ nadomesti z besedilom „odstavki 2, 3 in 3a“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Poleg transakcij znotraj skupine v smislu člena 13, točka (19), lahko nadzorni organi za namene odstavkov 2 in 3 tega člena, kadar je to upravičeno, od skupin zahtevajo, da poročajo tudi o transakcijah znotraj skupine, ki vključujejo podjetja, ki niso zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi.“;

(88) člen 246 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zahteve iz naslova I, poglavje IV, oddelek 2, se smiselno uporabljajo na ravni skupine. Sistem upravljanja skupine zajema udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, matične zavarovalne holdinge ali matične mešane finančne holdinge ter vsa povezana podjetja v okviru skupine v smislu člena 212, nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c). Sistem upravljanja skupine zajema tudi vsa podjetja, ki jih upravlja udeleženo podjetje ali njegova hčerinska podjetja skupaj z enim ali več podjetji, ki niso del iste skupine.

Brez poseganja v prvi pododstavek tega odstavka se sistemi upravljanja tveganj in notranjega nadzora ter postopki poročanja dosledno izvajajo v vseh podjetjih, ki so vključena v obseg nadzora skupine na podlagi člena 213(2), točki (a) in (b), tako da je mogoče te sisteme in postopke poročanja nadzorovati na ravni skupine.

Države članice zagotovijo, da ima upravni, upravljalni ali nadzorni organ končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji ali določenega matičnega podjetja v skladu s členom 214(5) ali (6), končno odgovornost za skladnost skupine, za katero velja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi na podlagi te direktive. Upravni, upravljalni ali nadzorni organ vsake zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini je še naprej odgovoren za lastno skladnost z vsemi zahtevami, kot je določeno v členu 40 in členu 213(1), drugi pododstavek.

Sistem upravljanja tveganj zajema vsaj vse zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki se izvajajo v skupini, ter pomembne nezavarovalne dejavnosti. Zajema tudi tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena skupina, in njihove soodvisnosti.“;

(b) v odstavku 2 se dodajo naslednji pododstavki:

„Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding redno spremlja dejavnosti svojih povezanih podjetij, vključno s povezanimi podjetji iz člena 228(1) in nereguliranimi podjetji. To spremljanje mora biti sorazmerno glede na naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jih pomenijo povezana podjetja ali bi jih lahko pomenila na ravni skupine.

Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding ima pisna pravila na ravni skupine in zagotavlja, da so pisna pravila vseh reguliranih podjetij v okviru skupine skladna s pravili skupine. Zagotovi tudi, da vsa regulirana podjetja v okviru skupine dosledno izvajajo pravila skupine.“;

(c) v odstavku 4, prvi pododstavek, se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Lastna ocena tveganj in solventnosti, izvedena na ravni skupine, zajema vsaj vse zavarovalne in pozavarovalne dejavnosti, ki se izvajajo v skupini, ter pomembne nezavarovalne dejavnosti. Zajema tudi tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena skupina, in njihove soodvisnosti. Nadzornik skupine izvede nadzorni pregled ocene v skladu s poglavjem III.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„5. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da zagotovi, da ima skupina zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi odgovornostmi in ločitvijo nalog znotraj skupine. S sistemom upravljanja skupine se prizadeva preprečiti navzkrižja interesov, kjer to ni mogoče, pa se jih upravlja.

Šteje se, da so osebe, ki dejansko vodijo zavarovalniško ali pozavarovalniško skupino, osebe, ki dejansko vodijo matično podjetje iz odstavka 1, tretji pododstavek.

Države članice zahtevajo, da udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding identificira osebe, odgovorne za druge ključne funkcije v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini, nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c). Upravni, upravljalni ali nadzorni organ iz odstavka 1, tretji pododstavek, tega člena je odgovoren za dejavnosti, ki jih izvajajo te osebe.

Kadar so osebe, ki dejansko vodijo zavarovalniško ali pozavarovalniško skupino ali so odgovorne za druge ključne funkcije, tudi osebe, ki dejansko vodijo eno ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic ali drugih povezanih podjetij ali so odgovorne za druge ključne funkcije v katerem koli od teh podjetij, udeleženo podjetje zagotovi, da so vloge in odgovornosti na ravni skupine jasno ločene od tistih, ki veljajo na ravni vsakega posameznega podjetja.“;

(89) v naslov III se vstavi naslednje poglavje:

„***POGLAVJE IIa***

Makrobonitetna pravila na ravni skupine

Člen 246a

Upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine

1. Države članice zahtevajo, da udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi pripravijo in posodabljajo načrt upravljanja likvidnostnega tveganja na ravni skupine, ki zajema kratkoročno analizo likvidnosti in analizo likvidnosti na zahtevo nadzornika skupine, ki zajema tudi srednjeročno in dolgoročno analizo likvidnosti. Smiselno se uporablja člen 144a.

2. Z odstopanjem od člena 144a države članice zagotovijo, da so hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki sodijo v obseg nadzora skupine v skladu s členom 213(2), točki (a) in (b), izvzete iz priprave in posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na posamični ravni, kadar načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na podlagi odstavka 1 tega člena krije upravljanje likvidnosti in likvidnostne potrebe zadevnih hčerinskih podjetij.

Države članice zahtevajo, da vsaka posamezna zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki ji je bilo odobreno izvzetje na podlagi prvega pododstavka, nadzornemu organu predloži dele načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja, ki zajemajo položaj celotne skupine in njihov lasten položaj.

3. Ne glede na odstavek 2 lahko nadzorni organi od hčerinskega podjetja zahtevajo, da pripravi in posodablja načrt za upravljanje likvidnostnega tveganja na individualni ravni, kadar odkrijejo specifična likvidnostna tveganja ali kadar načrt za upravljanje likvidnosti na ravni skupine ne vsebuje ustreznih informacij, ki jih nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju, zahteva od primerljivih podjetij za namene spremljanja njihovega likvidnostnega položaja.

4. Za zagotovitev dosledne uporabe tega člena EIOPA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje opredeli vsebino in pogostost posodabljanja načrta za upravljanje likvidnostnega tveganja na ravni skupine. EIOPA osnutke teh regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. januarja 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 246b

Druga makrobonitetna pravila

Člena 144b in 144c se smiselno uporabljata na ravni udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

(90) v členu 252, prvi odstavek, se besedilo „kreditna institucija, kot je opredeljena v Direktivi 2006/48/ES, bodisi investicijska družba, kot je opredeljena v Direktivi 2004/39/ES“ nadomesti z besedilom „kreditna institucija, kakor je opredeljena v Uredbi (EU) št. 575/2013, ali investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v Direktivi 2014/65/EU“;

(91) v členu 254 se doda naslednji odstavek:

„3. Udeležena zavarovalnica in pozavarovalnica, zavarovalni holding in mešani finančni holding nadzorniku skupine letno predložijo informacije iz tega člena v 22 tednih po koncu poslovnega leta podjetja in, če se informacije iz tega člena zahtevajo četrtletno, v 11 tednih po koncu vsakega četrtletja.“;

(92) člen 256 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da letno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. Navedeno poročilo vsebuje podatke o skupini, naslovljene na druge tržne strokovnjake, kot je navedeno v členu 51(1b). Smiselno se uporabljajo členi 51, 53, 54 in 55.

Države članice zagotovijo, da udeležene zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding vsako leto predložijo informacije iz tega člena v 24 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) podatke za katero koli od hčerinskih podjetij v skupini, ki morajo biti posamično prepoznavna, vključno z obema deloma poročila o solventnosti in finančnem položaju, in jih je treba razkriti v skladu s členi 51, 53, 54 in 55.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija v skladu s členom 301a dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov, v katerih podrobneje opredeli informacije, ki jih je treba razkriti v skupnem poročilu o solventnosti in finančnem položaju iz odstavka 2 tega člena in poročilu o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz odstavka 1 tega člena.“;

(93) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 256b*

Redno poročilo nadzorniku na ravni skupine

1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da nadzorniku skupine letno predložijo redno poročilo nadzorniku na ravni skupine. Smiselno se uporablja člen 35(5a), prvi pododstavek in drugi pododstavek, točka (a).

Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vsako leto ali manj pogosto predložijo podatke iz tega člena v 24 tednih po koncu poslovnega leta podjetja.

2. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če nadzornik skupine izda soglasje, pripravi skupno redno poročilo nadzorniku, ki vsebuje:

(a) podatke na ravni skupine, ki se sporočajo v skladu z odstavkom 1;

(b) podatke za katero koli hčerinsko podjetje v skupini, ki morajo biti posamično prepoznavna, in se sporočajo v skladu s členom 35(5a), pri čemer ne vsebuje manj podatkov, kot bi jih zagotovile zavarovalnice in pozavarovalnice, če bi predložile redno poročilo nadzorniku v skladu s členom 35(5a).

Pred izdajo soglasja v skladu s prvim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje s člani kolegija nadzornikov in ustrezno upošteva njihova morebitna stališča in pomisleke. Kadar zadevni nacionalni nadzorni organi ne izdajo soglasja, se to ustrezno utemelji. Če kolegij nadzornikov odobri skupno redno poročilo nadzorniku v skladu s tem odstavkom, vsaka posamezna zavarovalnica in pozavarovalnica svojemu nadzornemu organu predloži skupno redno

poročilo nadzorniku. Vsak nadzorni organ je pooblaščen za nadzor tistega dela skupnega rednega poročila nadzorniku, ki obravnava posamezno zadevno hčerinsko podjetje.

3. Če nacionalni nadzorni organi niso zadovoljni s predloženim skupnim rednim nadzornim poročilom, se lahko soglasje iz odstavka 2 prekliče.

4. Če poročilo iz odstavka 2 ne vključuje podatkov, predložitev katerih nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju v skupini, zahteva od primerljivih podjetij, in če je taka opustitev pomembna, lahko zadevni nadzorni organ od zadevnega hčerinskega podjetja zahteva, da poroča potrebne dodatne podatke.

5. Če nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje hčerinskemu podjetju v skupini, ugotovi neskladnost s členom 35(5a) ali zahteva spremembo ali pojasnilo glede skupnega rednega poročila nadzorniku, o tem obvesti tudi kolegij nadzornikov, nadzornik skupine pa isto zahtevo pošlje udeleženi zavarovalnici ali pozavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu.

6. Komisija v skladu s členom 301a dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov, v katerih podrobneje opredeli podatke iz tega člena, ki se sporočajo.

Člen 256c

Poročilo o solventnosti in finančnem položaju: Zahteva po reviziji

1. Države članice zagotovijo, da se v zvezi z udeleženo zavarovalnico ali pozavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom skupine opravi revizija bilance stanja skupine, ki se razkrije kot del poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz člena 256(1) ali kot del skupnega poročila o solventnosti in finančnem položaju iz člena 256(2).

2. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzornemu organu skupine skupaj s poročilom o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine iz člena 256(1) ali skupnim poročilom o solventnosti in finančnem položaju iz člena 256(2) predloži ločeno poročilo, ki ga pripravi revizijsko podjetje in ki vključuje opredelitev vrste zagotovila in rezultate revizije.

3. Kadar obstaja skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju iz člena 256(2), se opravi revizija v zvezi s povezano zavarovalnico ali pozavarovalnico, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding pa nadzornemu organu zadevnega podjetja predloži poročilo iz člena 51a(6).

4. Smiselno se uporablja člen 51a.“;

(94) člen 257 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 257*

Zahteve glede sposobnosti in primernosti za osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali imajo druge ključne funkcije

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding, in po potrebi osebe, ki so odgovorne za druge ključne funkcije, sposobne in primerne za opravljanje svojih nalog.

Smiselno se uporablja člen 42.“;

(95) člen 258 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzornim organom se podelijo vsa nadzorna pooblastila za sprejemanje ukrepov v zvezi z zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi, ki so potrebna za zagotovitev, da skupine, za katere se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točke (a), (b) in (c), izpolnjujejo vse zahteve iz tega naslova. Ta pooblastila vključujejo splošna nadzorna pooblastila iz člena 34.

Države članice brez poseganja v nacionalne določbe kazenskega prava zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za prenos tega naslova, ali osebam, ki dejansko upravljajo ta podjetja, naložijo sankcije ali sprejmejo ukrepe v zvezi z njimi. Nadzorni organi tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovitost takih sankcij ali ukrepov, predvsem če osrednja uprava ali glavna poslovna enota zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ni v isti državi članici kot njegov sedež.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„2a. Kadar nadzornik skupine ugotovi, da pogoji iz člena 213b(1) niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, se za zavarovalni holding ali mešani finančni holding sprejmejo ustrezni nadzorni ukrepi, s katerimi se zagotovi ali ponovno vzpostavi, odvisno od primera, neprekinjenost in celovitost nadzora skupine ter skladnost z zahtevami iz tega naslova. V primeru mešanega finančnega holdinga nadzorni ukrepi upoštevajo predvsem vpliv na finančni konglomerat kot celoto ter na njegova povezana regulirana podjetja.

2b. Za namene odstavkov 1 in 2a tega člena države članice zagotovijo, da nadzorni ukrepi, ki se lahko uporabijo za zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, vključujejo vsaj:

(a) začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki jih ima zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(b) izdajo sodnih odredb, sankcij ali kazni zoper zavarovalni holding, mešani finančni holding ali člane upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa teh podjetij;

(c) dajanje navodil ali usmeritev zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese udeležbe, ki jih ima v svojih hčerinskih zavarovalnicah in pozavarovalnicah;

(d) začasno določitev drugega zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice ali pozavarovalnice znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz tega naslova;

(e) omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;

(f) zahtevo, da zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi odsvojijo ali zmanjšajo deleže v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah ali drugih povezanih podjetjih iz člena 228(1);

(g) zahtevo, da zavarovalni holdingi ali mešani finančni holdingi predložijo načrt o čimprejšnji ponovni vzpostavitvi skladnosti.

Kadar ukrepi iz prvega pododstavka vplivajo na podjetja s sedeži v več kot eni državi članici, se nadzornik skupine pred sprejetjem katerega koli takšnega ukrepa posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in EIOPA.“;

(96) člen 262 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Če ni enakovrednega nadzora iz člena 260 ali če država članica ne uporablja člena 261 v primeru začasne enakovrednosti v skladu s členom 260(7), ta država članica za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki pripadajo skupini v smislu člena 212 in za katere se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (c), uporabi eno od naslednjega:

(a) smiselno uporablja člene 218 do 235 in člene 244 do 258,

(b) uporablja eno od metod iz odstavka 3.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice svojim nadzornim organom dovolijo uporabo drugih metod, ki zagotavljajo ustrezen nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so del skupine v smislu člena 212 in za katero se uporablja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (c). S temi metodami se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi strinjati nadzornik skupine, določen v skladu s členom 247.

Metode iz prvega pododstavka morajo omogočati doseganje ciljev nadzora skupine, kot so določeni v tem naslovu. Navedeni cilji vključujejo:

(a) ohranjanje dodeljevanja kapitala in sestave lastnih sredstev zavarovalnic in pozavarovalnic ter preprečevanje pomembnega ustvarjanja kapitala znotraj skupine s strani matičnega podjetja, kadar se takšno ustvarjanje kapitala znotraj skupine financira iz prihodkov od dolgov ali drugih finančnih instrumentov, ki se ne štejejo za postavke lastnih sredstev;

(b) ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz podjetij znotraj in zunaj Unije, ter omejevanje tveganja širjenja negativnih vplivov teh podjetij in drugih nereguliranih podjetij na zavarovalnice in pozavarovalnice znotraj skupine ter na podskupino, katere končno matično podjetje je zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, kot je navedeno v členu 215, če takšna podskupina obstaja.

Metode iz prvega pododstavka se ustrezno utemeljijo in dokumentirajo ter sporočijo drugim zadevnim nadzornim organom, EIOPA in Komisiji.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene odstavka 2 tega člena lahko zadevni nadzorni organi predvsem uporabijo eno ali več od naslednjih metod za zavarovalnice in pozavarovalnice, zavarovalne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so del skupine, nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (c):

(a) določijo eno zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je odgovorna za skladnost z zahtevami iz tega naslova, kadar zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so del skupine, nimajo skupnega matičnega podjetja v Uniji;

(b) zahtevajo ustanovitev zavarovalnega holdinga s sedežem v Uniji ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji, kadar zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so del skupine, nimajo skupnega matičnega podjetja v Uniji, ter uporabljajo ta naslov za zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, ki jo vodi ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(c) kadar več zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so del skupine, tvori podskupino, katere matično podjetje ima sedež v Uniji, poleg uporabe tega naslova za to podskupino sprejmejo dodatne ukrepe ali uvedejo dodatne zahteve, vključno z zahtevami iz točk (d), (e) in (f) tega pododstavka ter povečanim nadzorom koncentracije tveganja v smislu člena 244 in transakcij znotraj skupine v smislu člena 245, da se doseže cilj iz odstavka 2, drugi pododstavek, točka (b), tega člena;

(d) zahtevajo, da so člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa končnega matičnega podjetja v Uniji neodvisni od končnega matičnega podjetja zunaj Unije;

(e) prepovejo, omejijo, spremljajo ali zahtevajo predhodno obveščanje o transakcijah, vključno z izplačili dividend in kuponov iz naslova podrejenega dolga, kadar takšne transakcije ogrožajo ali bi lahko ogrozile finančni položaj ali solventnostno stanje zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini in na eni strani vključujejo zavarovalnico ali pozavarovalnico, zavarovalni holding s sedežem v Uniji ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, na drugi strani pa podjetje, ki pripada skupini in ki ima sedež zunaj Unije; kadar nadzornik skupine v Uniji ni eden od nadzornih organov države članice, v kateri je sedež povezane zavarovalnice ali

pozavarovalnice, nadzornik skupine v Uniji tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe;

(f) zahtevajo informacije o solventnostnem stanju in finančnem položaju, profilu tveganj in mejah dovoljenega tveganja matičnih podjetij, ki imajo sedež zunaj Unije, po potrebi vključno s poročili o teh temah, ki se predložijo upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu ali nadzornim organom teh matičnih podjetij iz tretjih držav.“;

(97) v členu 265 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Kadar je matično podjetje ene ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic kreditna institucija, investicijsko podjetje, finančna institucija, družba za upravljanje KNPVP, UAIS, institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje ali neregulirano podjetje, ki opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, države članice, če te dejavnosti predstavljajo pomemben del celotne dejavnosti, predvsem zagotovijo, da nadzorni organi, odgovorni za nadzor teh zavarovalnic ali pozavarovalnic, izvajajo splošni nadzor nad transakcijami med temi zavarovalnicami ali pozavarovalnicami ter matičnim podjetjem in njegovimi povezanimi podjetji.“;

(98) v členu 267 se dodata naslednja odstavka:

„Za namene Direktive (EU) 2025/1 se v primeru uporabe instrumentov za reševanje iz člena 26(3) navedene direktive in izvajanja pooblastil za reševanje iz naslova III, poglavje IV, navedene direktive določbe iz poglavij I, II in IV tega naslova uporabljajo za pozavarovalnice in subjekte iz člena 1(1), točke (b) do (e), navedene direktive.

Člena 270 in 272 te direktive se ne uporabljata, kadar se uporablja člen 63 Direktive (EU) 2025/1.“;

(99) v členu 268(1) se prvi pododstavek spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚pristojni organi‘ pomeni upravne ali sodne organe držav članic, pristojne za reorganizacijske ukrepe ali postopke prenehanja, oziroma organ za reševanje, kakor je opredeljen v členu 2, točka 12, Direktive (EU) 2025/1, v zvezi z reorganizacijskimi ukrepi, sprejetimi na podlagi navedene direktive;“;

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ‚reorganizacijski ukrepi‘ pomeni ukrepe, ki vključujejo kakršno koli posredovanje pristojnih organov, katerih namen je ohraniti ali obnoviti finančni položaj zavarovalnice in ki vplivajo na predhodno obstoječe pravice strank, ki niso zavarovalnica, vključno z začasno ustavitvijo plačil ali odložitvijo izvršitve ukrepov ali zmanjšanjem zahtevkov, uporabo instrumentov za reševanje iz člena 26(3) Direktive (EU) 2024/…[+] in izvajanjem pooblastil za reševanje iz naslova III, poglavje IV, navedene direktive;“;

(100) člen 301a se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Prenos pooblastil iz členov 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b in 304e se na Komisijo prenese za obdobje štirih let od 28. januarja 2025.“;

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Prenos pooblastila iz prvega in drugega pododstavka se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje šest mesecev pred koncem vsakega štiriletnega obdobja.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz členov 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e in 308b lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 ali 308b, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

5a. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 304e, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku enega meseca od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.“;

(101) v členu 304 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Od 30. januarja 2027 lahko življenjske zavarovalnice še naprej uporabljajo pristop iz odstavka 1 samo za sredstva in obveznosti, za katere so nadzorni organi odobrili uporabo podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, pred 30. januarjem 2027.“;

(102) vstavijo se naslednji členi:

„*Člen 304c*

Poročilo v zvezi s tveganjem glede trajnostnosti

1. EIOPA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov in ugotovitev platforme za trajnostno financiranje iz člena 20 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter EBA v okviru njegovega dela v okviru pristojnosti iz člena 501c(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013 oceni, ali bi bila upravičena posebna bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih s sredstvi ali dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji. Konkretno, EIOPA oceni možne učinke posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti, povezanih s sredstvi in dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji ali s škodo za takšne cilje, na zaščito imetnikov polic in finančno stabilnost v Uniji, vključno s sredstvi, povezanimi s fosilnimi gorivi.

EIOPA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Komisiji do 1. marca 2025. Kadar je primerno, se v poročilu preuči možna na tveganju temelječa bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih s sredstvi in dejavnostmi, ki so v veliki meri povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji ali s škodo za takšne cilje. Poročilu se priloži ocena učinka te morebitne na tveganju temelječe bonitetne obravnave takih izpostavljenosti na zavarovalnice in pozavarovalnice.

2. EIOPA vsaj vsakih pet let v zvezi s tveganjem naravnih katastrof pregleda obseg in kalibracijo standardnih parametrov podmodula tveganja katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala iz člena 105(2), tretji pododstavek, točka (b). Za namene teh pregledov EIOPA upošteva najnovejše razpoložljive ustrezne dokaze na področju znanosti o podnebju in relevantnost tveganj v smislu tveganj, ki jih prevzamejo zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo standardno formulo za izračun podmodula tveganja katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala.

Prvi pregled na podlagi prvega pododstavka se zaključi do 29. januarja 2027.

Kadar EIOPA med pregledom na podlagi prvega pododstavka ugotovi, da zaradi obsega ali kalibracije standardnih parametrov podmodula tveganja katastrofe neživljenjskih zavarovanj obstaja znatno neskladje med delom zahtevanega solventnostnega kapitala, povezanim z naravnimi katastrofami, in dejanskim tveganjem naravnih katastrof, s katerim se soočajo zavarovalnice in pozavarovalnice, Komisiji predloži mnenje o tveganju naravnih katastrof.

V mnenju o tveganju naravnih katastrof, ki se predloži Komisiji na podlagi tretjega pododstavka, se preuči obseg ali kalibracija standardnih parametrov podmodula tveganja katastrofe neživljenjskih zavarovanj zahtevanega solventnostnega kapitala, da se odpravi ugotovljeno neskladje, priložena pa mu je ocena učinka predlaganih sprememb na zavarovalnice in pozavarovalnice.

3. EIOPA v okviru ocene iz člena 45(1) oceni, ali in v kolikšni meri zavarovalnice in pozavarovalnice ocenjujejo svojo pomembno izpostavljenost tveganjem, povezanim z izgubo biotske raznovrstnosti. EIOPA nato oceni, katere ukrepe je treba sprejeti za zagotovitev, da zavarovalnice in pozavarovalnice ustrezno upoštevajo navedena tveganja. EIOPA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Komisiji do 30. junija 2025.

EBA, EIOPA in ESMA prek skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 oblikujejo smernice za zagotovitev, da so skladnost, dolgoročni premisleki in skupni standardi za metodologije ocenjevanja vključeni v testiranje izjemnih situacij okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj. Skupni odbor te smernice objavi do 10. januarja 2026. EBA, EIOPA in ESMA prek tega skupnega odbora preučijo, kako se lahko socialna in upravljavska tveganja vključijo v stresno testiranje.

Člen 304d

Pregled v zvezi z ločitvijo dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja ter kapitalskimi blažilniki

1. EIOPA oceni, ali je zahteva glede ločevanja dejavnosti življenjskega in neživljenjskega zavarovanja iz člena 73(1) še vedno upravičena. Predvsem oceni učinke ohranjanja prepovedi kombiniranja dejavnosti in morebitne učinke njene odprave, vsaj v zvezi z zaščito imetnikov polic, morebitnim navzkrižnim subvencioniranjem med dejavnostmi življenjskega in neživljenjskega zavarovanja, učinkovitostjo trga in konkurenčnostjo. EIOPA za namene ocene upošteva nadzorne izkušnje s kompozitnimi zavarovalnicami in pozavarovalnicami. EIOPA poročilo s svojimi ugotovitvami predloži Komisiji do 31. januarja 2028.

2. EIOPA do 31. januarja 2032 spremlja prispevek k zahtevanemu solventnostnemu kapitalu skupine iz člena 228(3), točka (a)(ii), te direktive, zahteve po skupnem blažilniku povezanih kreditnih institucij, kakor so opredeljene v členu 128, točka 6, Direktive 2013/36/EU. V ta namen se EIOPA poveže z EBA in Komisiji poroča o morebitnih ugotovitvah.

Člen 304e

Podaljšanje rokov v izrednih okoliščinah

1. V primeru izrednih zdravstvenih razmer, naravnih katastrof ali drugih izrednih dogodkov EIOPA na lastno pobudo ali na zahtevo enega ali več nadzornih organov ali Komisije oceni, ali takšne izredne zdravstvene razmere, naravne katastrofe ali drugi izredni dogodki bistveno vplivajo na operativne zmogljivosti zavarovalnic in pozavarovalnic, zaradi česar ne morejo predložiti informacij v rokih iz člena 35b(1), (2) in (3), člena 51(7), člena 254(3), člena 256(1) in člena 256b(1). EIOPA pri izvajanju te ocene tesno sodeluje z ustreznimi nadzornimi organi, da bi ugotovili vpliv izrednega dogodka na zmožnost predložitve informacij v rokih iz navedenih določb.

EIOPA brez nepotrebnega odlašanja, najpozneje pa en teden po prejemu zahteve iz prvega pododstavka Komisiji predloži svojo oceno.

Kadar EIOPA meni, da izredne zdravstvene razmere, naravna katastrofa ali drugi izredni dogodek bistveno vplivajo na operativne zmogljivosti zavarovalnic in pozavarovalnic, zaradi česar te ne morejo upoštevati rokov iz člena 35b(1) , (2) in (3), člena 51(7), člena 254(3), člena 256(1) in člena 256b(1), EIOPA in ustrezni nadzorni organi te informacije objavijo na svojih spletnih mestih.

Komisija lahko te roke podaljša z delegiranim aktom, sprejetim v skladu s tem členom.

2. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev v zvezi z uporabo odstavka 1 lahko Komisija dopolni to direktivo s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 301a za posamezne ekstremne dogodke, s katerimi:

(a) opredeli področje uporabe podaljšanja rokov ob upoštevanju zavarovalnic in pozavarovalnic, na katere vpliva dogodek;

(b) določi izjemoma podaljšane roke za poročanje, ki so lahko do deset tednov daljši od rokov iz člena 35b(1), (2) in (3), člena 51(7), člena 254(3), člena 256(1) in člena 256b(1), ter

(c) določi, katere informacije iz člena 35b(1), (2) in (3), člena 51(7), člena 254(3), člena 256(1) in člena 256b(1) se sporočijo v takšnih podaljšanih rokih.

Če EIOPA ne predloži ocene v skladu z odstavkom 1, Komisija pred sprejetjem delegiranega akta v skladu s tem členom po potrebi zaprosi za mnenje EIOPA.

(*) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(103) v členu 305 se črtata odstavka 2 in 3;

(104) člen 308a se črta;

(105) člen 308b se spremeni:

(a) odstavki 5 do 8 se črtajo;

(b) odstavek 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. Ne glede na člen 100, člen 101(3) in člen 104 države članice zagotovijo, da se za izračun podmodula koncentracije tržnega tveganja in podmodula tveganja kreditnega razpona v skladu s standardno formulo za izpostavljenosti do centralne ravni držav ali centralnih bank držav članic, nastalih pred 1. januarjem 2023 ter denominiranih in financiranih v domači valuti katere koli države članice, uporabljajo enaki standardni parametri, kot bi se uporabljali za takšne izpostavljenosti, denominirane in financirane v njihovi domači valuti.“;

(c) v odstavku 17 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Ne glede na člen 218(2) in (3) se prehodne določbe iz odstavkov 9 do 12 in 15 tega člena in členov 308c, 308d in 308e smiselno uporabljajo na ravni skupine.

Kadar zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina ali katera koli njena hčerinska zavarovalnica ali pozavarovalnica uporablja prehodni ukrep glede netveganih obrestnih mer iz člena 308c ali prehodni ukrep glede zavarovalno-tehničnih rezervacij iz člena 308d, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding kot del svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju skupine iz člena 256 ter poleg razkritij iz člena 308c(4), točka (c), in člena 308d(5), točka (c), javno razkrije količinsko opredelitev učinka domneve, da lastna sredstva, ki izhajajo iz uporabe navedenih prehodnih ukrepov, ne morejo biti dejansko dana na razpolago za pokrivanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeleženega podjetja, za katerega se izračunava solventnost skupine, na njen finančni položaj.

Kadar se zavarovalniška ali pozavarovalniška skupina pomembno zanaša na uporabo prehodnih ukrepov iz členov 308c in 308d tako, da napačno prikaže dejansko solventnostno stanje skupine, tudi če bi se zahtevani solventnostni kapital skupine izpolnil brez uporabe teh prehodnih ukrepov, je nadzornik skupine pooblaščen, da sprejme ustrezne ukrepe, vključno z možnostjo zmanjšanja zneska lastnih sredstev, ki izhaja iz uporabe tistih prehodnih ukrepov, ki se lahko štejejo za primerne za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine.“;

(106) člen 308c se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Po 30. januarju 2027 nadzorni organi odobrijo prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere samo v naslednjih primerih:

(a) v obdobju 18 mesecev pred odobritvijo so se pravila te direktive prvič uporabila za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je zaprosila za odobritev, potem ko je bila izvzeta iz področja uporabe te direktive na podlagi člena 4;

(b) zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je zaprosila za odobritev, je v obdobju šestih mesecev pred odobritvijo prejela dovoljenje za sprejetje portfelja zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb, kadar je prenosna zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabila prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere v zvezi s tem portfeljem zavarovalnih pogodb pred prenosom.“;

(b) v odstavku 4 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v delu svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo podatki, naslovljeni na tržne strokovnjake, iz člena 51(1b), javno razkrijejo vse naslednje:

(i) dejstvo, da uporabljajo prehodno prilagoditev časovne strukture netvegane obrestne mere;

(ii) količinsko opredelitev učinka neuporabe navedenega prehodnega ukrepa na njihov finančni položaj;

(iii) kadar bi podjetje izpolnilo zahtevani solventnostni kapital brez uporabe tega prehodnega ukrepa, razloge za njegovo uporabo;

(iv) oceno odvisnosti podjetja od tega prehodnega ukrepa in po potrebi opis ukrepov, ki jih je podjetje sprejelo ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.“;

(107) člen 308b se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Po 30. januarju 2027 nadzorni organi odobrijo prehodni odbitek pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah samo v naslednjih primerih:

(a) v obdobju 18 mesecev pred odobritvijo so se pravila te direktive prvič uporabila za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je zaprosila za odobritev, potem ko je bila izvzeta iz področja uporabe te direktive na podlagi člena 4;

(b) zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je zaprosila za odobritev, je v obdobju šestih mesecev pred odobritvijo sprejela portfelj zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb, pri katerem je prenosna zavarovalnica ali pozavarovalnica uporabila prehodno prilagoditev ustrezne časovne strukture netvegane obrestne mere v zvezi s tem portfeljem zavarovalnih pogodb pred prenosom.“;

(b) v odstavku 5 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v delu svojega poročila o solventnosti in finančnem položaju, ki ga sestavljajo podatki, namenjeni tržnim strokovnjakom, iz člena 51(1b), javno razkrijejo vse naslednje:

(i) dejstvo, da uporabljajo prehodni odbitek pri zavarovalno-tehničnih rezervacijah;

(ii) količinsko opredelitev učinka neuporabe tega prehodnega odbitka na njihov finančni položaj;

(iii) kadar bi podjetje izpolnilo zahtevani solventnostni kapital brez uporabe navedenega prehodnega odbitka, razloge za njegovo uporabo;

(iv) oceno odvisnosti podjetja od tega prehodnega odbitka in po potrebi opis ukrepov, ki jih je podjetje sprejelo ali jih načrtuje za zmanjšanje ali odpravo odvisnosti.“;

(108) v členu 308e se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki uporabljajo prehodne ukrepe iz členov 77a(2), člena 111(1), drugi pododstavek, člena 308c ali člena 308d, obvestijo nadzorni organ takoj, ko ugotovijo, da ne bodo zagotavljale zahtevanega solventnostnega kapitala, če ne bodo uporabile prehodnih ukrepov. Nadzorni organ od zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice zahteva, da sprejme potrebne ukrepe, s katerimi bo po preteku prehodnega obdobja zagotovila zahtevani solventnostni kapital.“;

(109) doda se naslednji člen:

„*Člen 308f*

Zavarovalnice in pozavarovalnice v delu poročila o njihovi solventnosti in finančnem položaju iz člena 51(1), ki je namenjen tržnim strokovnjakom, razkrijejo skupni učinek neuporabe postopnega uvajanja in prehodnih ukrepov iz člena 77a(2), členov 308c in 308d ter, kadar je ustrezno, člena 111(1), drugi pododstavek, na njihov finančni položaj.“;

(110) v členu 309(1) se črta četrti pododstavek;

(111) v členu 311 se črta drugi odstavek;

(112) Priloga III se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Sprememba Direktive 2013/34/EU

V členu 19a Direktive 2013/34/EU se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Z odstopanjem od odstavkov 2 do 4 tega člena in brez poseganja v odstavka 9 in 10 tega člena lahko mala in srednja podjetja iz odstavka 1 tega člena, majhne in nekompleksne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, lastne zavarovalnice, kakor so opredeljene v členu 13, točka 2, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), lastne pozavarovalnice, kakor so opredeljene v členu 13, točka 5, navedene direktive, in mala in nekompleksna podjetja, kakor so opredeljena v členu 13, točka 10a, navedene direktive, svoje poročanje o trajnostnosti omejijo na naslednje informacije:

(a) kratek opis poslovnega modela in strategije podjetja;

(b) opis politik podjetja glede zadev v zvezi s trajnostnostjo;

(c) glavne dejanske ali morebitne škodljive vplive podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo in vse ukrepe, sprejete za njihovo odkrivanje, spremljanje, preprečevanje, blažitev ali odpravo;

(d) glavna tveganja za podjetje, povezana z zadevami v zvezi s trajnostnostjo, in način, kako podjetje ta tveganja upravlja;

(e) ključne kazalnike, potrebne za razkritja iz točk (a) do (d).

Mala in srednja podjetja, male in nekompleksne institucije, lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice ter mala in nekompleksna podjetja, ki uporabljajo odstopanje iz prvega pododstavka tega odstavka, poročajo v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja iz člena 29c.

(*) Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).".

Člen 3

Sprememba Direktive 2002/87/ES

V členu 31 Direktive 2002/87/ES se doda naslednji odstavek:

„3. Komisija do 31. decembra 2027 v poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu oceni delovanje te direktive in Direktive 2009/138/ES o spodaj navedenih vidikih, predvsem ob upoštevanju bonitetne obravnave lastništva medsektorske udeležbe na podlagi sektorskih pravil v smislu enakih konkurenčnih pogojev:

(a) ali dejstvo, da obstajajo podjetja za finančne storitve, ki so pod finančnim nadzorom na podlagi sektorskih predpisov, vendar niso navedena v nobenem od finančnih sektorjev, opredeljenih v tej direktivi, ustvarja neenake konkurenčne pogoje med finančnimi konglomerati;

(b) ali vsi finančni konglomerati dosledno izvajajo pravila, ki urejajo zahteve glede kapitalske ustreznosti, vključno s tistimi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 342/2014 (*), in ali ta pravila finančnim konglomeratom nalagajo primerljive splošne količinske zahteve, ne glede na to, ali je glavni finančni sektor finančnega konglomerata bančni sektor, zavarovalniški sektor ali sektor investicijskih storitev;

(c) ali so nadzorni postopki pregleda ter dodelitev pooblastil in izvršilnih pooblastil med koordinatorji in sektorskimi nadzorniki, predvsem kar zadeva zahteve glede kapitalske ustreznosti, dovolj jasni in usklajeni, da se zagotovi učinkovito in dosledno izvrševanje zahtev glede kapitalske ustreznosti po vsej Uniji, ne glede na glavni finančni sektor, v katerem deluje finančni konglomerat;

(d) ali dejstvo, da podjetje, ki je dejansko odgovorno za skladnost s to direktivo, ni identificirano, povzroča težave v zvezi z zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 342/2014 z dne 21. januarja 2014 o dopolnitvi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za uporabo metod za izračun kapitalskih zahtev za finančne konglomerate (UL L 100, 3.4.2014, str. 1)".

Člen 4

Prenos

1. Države članice do 29. januarja 2027 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od 30. januarja 2027.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo bistvenih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRILOGA

Priloga III k Direktivi 2009/138/ES se spremeni:

(1) v oddelku A. (Oblike zavarovalnic za neživljenjsko zavarovanje) se črta točka 27;

(2) v oddelku B. (Oblike življenjskih zavarovalnic) se črta točka 27;

(3) v oddelku C. (Oblike pozavarovalnic) se črta točka 27.